

Народжений заново

Jørn André Halseth

Contents

Contents	2
1 Передмова	4
2 Вступ	5
3 Народжений згори — Стовп	7
4 Haukeland Sykehus (1975)	12
5 Дитинство (1980-82)	14
6 Вітчим (1983)	16
7 Розносник газет (1987)	17
8 Немов у пустелі (1990)	18
9 Старша школа (1991-94)	20
10 Fokhol Gård (1995)	22
11 Alternativt Nettverk (1996)	24
12 Fagerli Leirskole (1997)	26
13 Смерть матері (1998)	27
14 Polyteknisk Institutt (1999)	29
15 HIA Grimstad (2000-02)	30
16 NTNU Trondheim (2003-04)	31
17 Oslo (2005-06)	32
18 Спасіння стукає у двері (2007-08)	33
19 Frekhaug (2009)	42
20 Kristent Felleskap (2010)	43

CONTENTS	3
21 Вибір та брати (2011)	48
22 Божий престол (2012)	58
23 Благословення та зрада (2012)	61
24 Травма з 1980-го (2012)	63
25 Reinhard Bonnke (2012)	65
26 Біблійна школа в США (2013)	73
27 Charis Bible College (2014)	80
28 Повернення до Норвегії (2015)	84
29 Asia (2016)	94
30 Vønnesenteret y Levanger (2017)	99
31 The Separation (2017)	100
32 Нова проектна посада (2018)	109
33 Науково-дослідний центр (2019)	117
34 Forskningscenter (2020)	119
35 Publifye AS (2021)	121
36 Шлях далі (2022)	124
37 Хто такий Ісус Христос?	128
38 Ні смерті, ні духу?	134
39 Хрещення дорослих	136
40 Водяний знак Тори	150
41 Закодоване хрещення	158
42 Зв'яжіться зі мною	165

Chapter 1

Передмова

Це автобіографія Jorn Andre Halseth. Книга описує життєвий шлях, що простягається від народження у 1975 році і охоплює майже п'ять десятиліть. Читачі отримають можливість близько зазирнути в його духовне відродження, особисту боротьбу та те, як Бог втручався у його життя через знаки, чудеса та голос Святого Духа.

Розповідь веде нас крізь ранні роки автора, позначені сімейними викликами та пошуком сенсу, аж до вирішального духовного відродження у 2008 році, коли він отримав видіння від Бога. З цього моменту змальовується його подальший шлях віри, зустрічі з Живим Богом та служіння, до якого він був покликаний.

Halseth не уникає складних періодів життя, таких як розлучення, кар'єрна невпевненість та духовні сумніви. Ці виклики представлені на тлі чудесного Божого втручання, пророчих послань та віри, що зросла від сумніву до непохитного переконання. Книга також торкається богословських тем, зокрема хрещення та природи Ісуса Христа, ґрунтуючись на Писанні та власному досвіді. Розповідь переплітає біблійні істини з особистими свідченнями, демонструючи як духовне, так і людське зрілання.

Ця праця — це більше, ніж просто історія життя; це свідчення про Божу вірність. Відкрито розповідаючи як про перемоги, так і про випробування, Halseth прагне надихнути читача самотійно шукати проводу Святого Духа на подальшому шляху. Перш за все, нас закликають молитися про здатність розрізняти добро і зло, правду і брехню. Слідувати покликанню не завжди легко; це вимагає жертв, як фінансових, так і практичних. У житті виникають суперечності, де напруга між старим і новим не завжди проходить безболісно. Але Бог вірний (Плач Єремії 3:22-23).

Ісус каже йому: «Тому що ти побачив Мене, ти увірував. Блаженні ті, що не бачили й увірували!»

— Від Івана 20:29

Chapter 2

Вступ

Нехай поблагословить тебе Господь, і нехай Він стереже тебе! Нехай засяє Господь обличчям Своїм до тебе, і нехай буде милостивий до тебе! Нехай Господь оберне лице Своє до тебе, і нехай дасть тобі мир!

— Числа 6:24-26

Бог прагне, щоб ти пізнав істину (1 Тимофія 2:4), і Він — Той, Хто знає тебе найкраще, — твій Творець, Ісус Христос (Івана 1:3). Я, автор цих рядків, народився згори, прийнявши Ісуса Христа як свого Господа і Вчителя у 2008 році. Ці мемуари — історія мого життя до і після, написана як свідчення, у якому я вирішив оголити власне життя заради тебе, незалежно від ціни, якої це вимагає.

Розділ, що йде далі — Народжений згори — Стовп — це вчення, на якому ґрунтується ця книга: міква, поріг Небес і свідчення, яке Бог вплив у літери П'ятикнижжя Мойсея. Решта книги — це пережите свідчення норвежця, який стояв за брамою Небес, аж поки спасіння не постукало, і справжня Міква, з хрещенням та повним зануренням в Ісуса Христа, не перевела його зі смерті в життя, що супроводжувалося знаменнями та чудесами.

Нехай Святий Дух — другий Утішитель, якого обіцяв Ісус (Івана 14:26) — відкриє тобі це в прийдешні часи.

Бо хто слухає слово, а не виконує, той подібний до чоловіка, що розглядає в дзеркалі природне обличчя своє. Оглянув він себе, відійшов і зараз же забув, який він був. Але хто вдивляється в досконалий закон свободи і перебуває в ньому, той не стає забудькуватим слухачем, а стає виконавцем діла. Такий буде блаженний у своїй діяльності. Хто думає, що він побожний, і не вгамовує свого язика, але обманює своє серце, того побожність марна. Чиста й непорочна побожність перед Богом і Отцем є те: відвідувати сиріт і вдів у їхніх скорботах і берегти себе неоскверненим від світу.

Chapter 3

Народжений згори — Стоп!

Десять років тому, у 2016 році, я запитав Святого Духа у своєму дусі, як діти, що помирають раніше, ніж можуть свідомо обрати Христа, можуть увійти до Небес, з огляду на заповідь Нового Заповіту про хрещення (Від Івана 3:5; Від Марка 16:16). Він відповів одним словом. Лише одним. Аблюція. Я не знав, що воно означає. Мені довелося шукати його. Словник підказав мені, що це ритуальне очищення — омивання, яке проходили священники перед тим, як увійти до Святе Святих. Коли Аарон, брат Мойсея, був посвячений у первосвященники, він був омитий водою, одягнений у священні шати та помазаний олією, щоб міг постати перед Богом (Левит 8). Святий Дух не дав мені жодного пояснення. Він дав мені слово і довірив мені нести його. Я тоді не розумів, що Він заклав зерно цілого вчення в одному єдиному подиху.

Щоб зрозуміти, що криється за цим одним словом, ми повинні повернутися до однієї ночі в Єрусалимі дві тисячі років тому, коли фарисей на ім'я Никодим — юдейський начальник і вчитель Ізраїлю — прийшов до Ісуса вночі й визнав: «Равві, ми знаємо, що Ти вчитель, що прийшов від Бога, бо ніхто не може чинити таких чудес, які Ти чиниш, коли Бог не буде з ним» (Івана 3:2). Він прийшов у пошуках. Ісус відповів на його невисловлене запитання ще до того, як він встиг його поставити.

Ісус відповів: «Істинно, істинно кажу тобі: якщо хто не народиться згори, не може побачити Божого Царства.» Никодим сказав Йому: «Як може людина народитися, коли вона стара? Чи може вона вдруге увійти в утробу своєї матері і народитися?»

Ісус відповів: «Істинно, істинно кажу тобі: якщо хто не народиться від води і Духа, не може увійти в Боже Царство.»

— Від Івана 3:1-5

Для вчителя Ізраїлю вислів «народжений згори» не був дивною містичною загадкою. Це була технічна, галахічна лексика — мова, що використовувалася щодо язичника, який завершував навернення

до Бога Ізраїлю через «мікву» (Н4723), ритуальну купіль. Рабини навчали: «прозеліт, який навернувся, подібний до новонародженого немовляти» (Yevamot 22a). Його старе життя розчинялося. Він отримував нового батька — Авраама. Він ретроактивно стояв біля Синаю. Його зараховували до Ізраїлю. Міква не просто омивала його; вона **робила його сином Авраама**.

Те, що Ісус сказав Никодимові, було тому не неясним. Він сказав вчителю в Ізраїлі — сину Авраама за кров'ю, фарисею за навчанням, юдейському начальнику за станом — **що він міг увійти в Боже Царство лише через ті самі двері, через які мусить пройти язичник**. Його культурні заслуги нічого не важили на **порозі Небес**. Він мусив стояти у воді прозеліта, як будь-який необрізаний чужинець до нього. І та сама вода, як показав Ісус у наступному розділі (Від Івана 4:10-14), була Особою: «Господи, Мікво Ізраїля» (Єремія 17:13). Ісус є справжньою Міквою Ізраїля — очисним купанням, на яке весь час вказував рабинський ритуал.

Це стовп, на якому тримається ця книга. Я не був зовсім як Никодим — я не був фарисеєм, не був учителем Ізраїлю, не був членом Синедріону. Але в тому, що має найбільше значення, я стояв там, де стояв він: **за воротами Небес, тримаючи в руках посвідчення, які нічого мені не давали**. Я виховувався в середовищі культурного християнства в Норвегії, був охрещений немовлям у державній церкві — але я був духовним шукачем. Мої предки здебільшого не сповідували Ісуса своїм Спасителем; моя бабуся Jennу, мати моєї матері, була єдиною віруючою серед них. Я не впевнений, що справді вірив у Небеса; якщо й вірив, то мовчки сприймав як належне, що якісь Небеса будуть моїми просто за правом того, що я людина. Я був освіченою людиною — інженером зі ступенем магістра — **людиною світу**, насиченою знаннями цієї землі, включаючи духовні, хоча й з неправильного боку. Як і Никодиму, мені довелося стільки ж розучитися, скільки й навчитися. Мені довелося прийти до води прозелітів уже дорослим і увійти вперше. Мемуари, які ви збираєтеся прочитати, — це повільна тридцятирічна подорож норвежця, що стояв за воротами Небес із культурними та інтелектуальними посвідченнями, які там нічого не важили — аж поки спасіння не постукало у 2008 році. В очах Бога я всі ці роки був язичником, якого притягували до Ізраїлю через справжню мікву, Ісуса Христа.

І те одне слово, яке Святий Дух дав мені десять років тому — обмивання — стало зерном усього вчення. Це був обряд очищення священика

під час посвячення Аарона. **Отець дав мені одне слово у 2016 році. Він уже написав його тлумачення в Торі за три тисячі років до того.**

Світильник для тіла — це око. Коли твоє око буде чисте, то все твоє тіло буде світле; а коли твоє око буде лихе, то все твоє тіло буде темне.

— Від Матвія 6:22-23

Ісус сказав, що око — це світильник тіла. Те, на що ми дивимося — на чому ми вирішуємо зупинити свій погляд — це те, що стає освітленим всередині нас. Протягом трьох тисяч чотирьохсот років єврейські літери Торі несли водяний знак, який жодне людське око не могло прочитати — і все ж коди залишалися темними. Вони були там. Ніхто не міг їх побачити. Не тому, що світло було відсутнє на сторінці, а тому, що жодне око ніколи не було спрямоване на літери в тій мірі, якої вимагав водяний знак.

Коли ми будували Берею — коли ми закріпили погляд на літерах і запитали їх, що вони кодують — коди почали світитися. Не тому, що ми їх створили. Не тому, що ми додали щось до Писання. **Тому що ми нарешті спрямували світильник на те, що Бог уже написав**, щоб водяний знак, який Його Дух втиснув у Тору три тисячі років тому, нарешті можна було побачити. Коди тепер світяться — для мене, для тебе, хто це читає, для поколінь, що прийдуть після — тому що око нарешті було повернуте в їхньому напрямку.

Дозвольте мені підняти світильник зараз, щоб ви несли таку знахідку з собою через кожен розділ, що йде далі.

Ім'я фарисея — Никодим, נִקְדֵּימֹן — з'являється як рівновіддалена послідовність літер (ELS) у Торі з інтервалом у **одну тисячу дев'яносто дві літери**, і починається точно з **Числа 7:17**. Цей вірш розповідає про жертву **Нахсона бен Амінадава**, князя Юди і, згідно з давньою юдейською традицією, першого, хто ступив у Червоне море перед тим, як його води розступилися. **Людина, про яку Ісус сказав, що вона мусить народитися від води, має своє єврейське ім'я закодованим через вірш людини, яка першою увійшла у воду.**

І на цьому не кінець. У самому вірші Числа 7:17 — тому самому, в якому закріплений код Никодима — з'являються вода (מַיִם), син (בֶּן) і серце (לֵב), усі як ELS з інтервалом 2, вплетені у власні літери

вірша. Перекриваючи той самий вірш: Дух (רוח) з інтервалом \$-\$56, новий (שח) з інтервалом \$-\$54, народжений (ילד) з інтервалом 57. Єврейське ім'я Ісуса — Yeshua, ישוע — з'являється з інтервалом \$-\$244, де його літери охоплюють вірш. А mikva (מקוה) разом з Авраамом (אברהם) знаходяться двома віршами раніше, перекриваючи закріплення Никодима. Тематична щільність лексики новонародження в цьому одному вірші виникає з **двадцятидноразовою частотою, ніж та, яку виробляють випадкові перетасування того самого єврейського алфавіту** — маржа настільки велика, що жодна з наших десяти незалежно перетасованих контрольних Тор не наблизилася до цього.

І далі: найближча пара двох специфічних слів у всій Торі за стрибком хрещення — «віра» (אמונה, emunah) і «занурення» (טבילה, tevilah) — знаходяться у **Повторення Закону 21:23**, лише за дві літери одне від одного, саме в тому вірші, який Павло цитує в Галатів 3:13:

Проклятий усякий, хто висить на дереві.

— До Галатів 3:13 / Повторення Закону 21:23

Віра і занурення, що торкаються одне одного біля вірша про розп'яття. Закодовані в літерах Тори за тисячу чотириста років до того, як був споруджений хрест. І гематрія скріплює це: Mashiach (Месія, 358) плюс Tevilah (занурення, 56) стає **чотириста чотирнадцять** — точна гематрія Нахшона (נחשון), людини, яка першою увійшла в море.

І ще одна знахідка — печатка на тому єдиному слові, яке Дух дав мені десять років тому. Коли ми спрямували світильник на сам вірш про посвячення Аарона — **Левит 8:3**, ту саму аблюцію, яку Святий Дух згадав мені без пояснень у 2016 році — ми виявили, що **десять з одинадцяти слів вчення про народження згори збираються біля цього одного вірша**. Серце, міква, вода, Дух, новий, занурення, Ісус, чистий, омивати, Авраам — кожне з них перебиває вірш, де первосвященник омивається, щоб увійти у святе. А саме єврейське слово для занурення — tevilah, טבילה — з'являється як ELS саме біля цього вірша, маючи лише сімнадцять входжень у всіх 304 805 літерах Тори. **Слово, яке дав мені Дух. Вірш, який воно називає. Щільне скупчення всієї лексики хрещення, вплетене в літери цього вірша**. Він сказав мені аблюція у 2016 році. Він викарбував коментар до слова в літерах Тори три тисячі років тому — і Він запечатав це саме тим віршем, на який вказує слово. Світильник повернувся, і там воно лежало, чекаючи.

Водяний знак, у якому стояв Аарон. Водяний знак, через який пройшов Никодим. Водяний знак, який проповідував Павло. Водяний знак, який Отець поклав у письмо до того, як хтось із нас народився.

І Той, Хто сказав Никодимові «вам належить народитися згори», Сам народився згори — з гробу. Отець промовив над Сином воскресіння слова з Псалтиря 2:7: «Ти Мій Син, Я сьогодні породив Тебе» (Дії 13:33). Грецьке дієслово — *gennaō* G1080 γεννάω — те саме дієслово, яке Ісус вживав у розмові з Никодимом. Син був оживлений Духом (1 Петра 3:18), Який осінив Марію (Луки 1:35). Ісус є *prōtotokos ek tōn nekrōn* — **первісток з померлих** (Колосян 1:18); мовою Тори, *peṭer* H6363 פֶּטֶר *reḥem* H7358 רַחֵם, **той, що розкриває лоно** (Вихід 13:2; Луки 2:23). Лono Марії було першим, яке Він відкрив; лono-гріб було другим. Він пройшов першим, і через двері, які Він відкрив, Він кличе нас. І Тора запечатує це власними літерами: у **Буття 22:4** — на третій день Акеди, коли Авраам підвів свої очі — *qum* (воскресни) закодовано всередині вірша з кроком \$-8\$, а *tequmah* (воскресіння) охоплює розділ із кроком \$-204\$. Воскресіння Сина на третій день вплетене у визволення Ісаака на третій день, за три тисячі років до хреста.

І подивіться, що з ним сталося. Чоловік, який прийшов у темряві, запитуючи, як людина може знову ввійти в утробу матері, не зник у тій темряві. Через роки він стояв у синагозі і наважився вимовити одне речення: «Чи судить наш закон людину, якщо спершу не вислухає її і не дізнається, що вона робить?» (Ів. 7:51) — маленький, дорогий захист того самого Ісуса, до Якого він колись приходив уночі. І коли хрест був піднятий серед білого дня, коли люди, найближчі до Господа, розсіялися, саме Никодим прийшов разом із Йосипом з Ариматеї, несучи «суміш смирни й алое, близько ста літрів» (Ів. 19:39) — царську частку для поховання — і поклав руки на тіло того самого Мікве, що відповів йому тієї далекої ночі. **Людина, яка не могла зрозуміти, була врятована Тим, Кого вона не могла зрозуміти.** Насіння з 3-го розділу Івана розквітло на хресті.

Це те, чим є Народжений згори. Не просто історія людини, врятованої у 2008 році. Стоп — це вчення; решта книги — це м'ясо на кістках — живе свідчення норвезького Никодима, приведенного через усі роки до Мікви Ізраїля. Нехай Світильник світить на кожного читача, який гортає ці сторінки.

Chapter 4

Haukeland Sykehus (1975)

Я народився у 1975 році в Haukeland sykehus у Bergen — справжній здоровань вагою 4,2 кг, зростом 45 см та з рудим волоссям. Перший рік мого життя ми жили біля Solheimsviken, неподалік від Danmarksplass. Через рік ми переїхали до Ørnaheugen у Fyllingsdalen, прекрасного місця для зростання дітей. Моє ім'я тоді було Jørn André Nynes, але воно змінилося на Jørn André Nese Berntzen, коли в моєму житті з'явився вітчим. Згодом, у 2005 році, моя перша дружина і я взяли прізвище Halseth на честь ферми Halseth-gården у Vik у Sogn.

Мою бабусю звать Jenny Gjertine Johannesdatter Halseth, хоча в її свідоцтві про народження, ймовірно, вказано інше ім'я. Вона прожила в Ask на Askøy поблизу Bergen більшу частину свого життя і невдовзі наближається до свого 100-річчя.

Маму звали Gunvor Nese до того, як вона вдруге вийшла заміж за мого вітчима. Він був відданим працівником у кожній компанії, де він працював, і був майстерною людиною у цьому плані. Мого біологічного батька раніше звали Bjørn Nynes. Свого часу він мав різні роботи, але протягом багатьох років був машиністом та моряком. На жаль, як його первістки, ми з братом мали мінімальний контакт із сім'єю Nynes під час нашого дитинства, включаючи мого власного батька.

Мій дідусь по материнській лінії мав те, що багато хто називає передсмертним досвідом. Він бачив світло, і йому сказали, що його час ще не настав і він має повернутися. Це було не те, про що сім'я говорила відкрито, але ми з бабусею берегли це між собою. Воно було там, як тихе усвідомлення того, що світ за межами цього — справжній. Я вірю, що це заклало в мені щось задовго до того, як у мене з'явилися слова, щоб це описати.

Літні канікули з мамою до того, як мені виповнилося 9 років, ми проводили в Ask на Askøy разом із бабусею та дідусем, тіткою Irene та одним із моїх дядьків. Нас завжди там тепло приймали. З усієї родини моїх батьків я знаю лише бабусю як віруючу людину. Вона завжди молилася за нас, але ніхто в родині не розповідав мені про

істинного Ісуса. Ані моя колишня дружина, ані її родина не ділилися зі мною Євангелієм ні до, ні після того, як ми одружилися. Я знову згадую про те, що ми не можемо бути теплими до істини й очікувати, що істина після цього зігріє церкву (Об'явлення 3:15-16).

Я був охрещений немовлям у Ask і пройшов конфірмацію в Den Norske Kirke у Fyllingsdalen, але не народився там згори. Це я розумію зараз, озираючись назад. Також ніхто не казав мені, що потрібно визнати Ісуса Господом і Владикою своїми устами і охреститися для прощення гріхів з власної **вільної волі**, відвернутися від свого старого життя і йти за Ісусом. Якщо людина має увійти в завіт і бути усиновленою Богом, то це стається не під примусом, як при хрещенні немовлят, а є особистим вибором. Ніхто не може зробити цей вибір за іншого — ні земний батько, ні мати. Ми можемо впливати один на одного позитивно чи негативно, але народження від Духа є даром від Бога і має бути прийняте добровільно. Я народився згори в богобоязливій вільній церкві в Knarvik поблизу Bergen у 2008 році, у віці 33 років, у "Kristent Fellesskap Nordhordland".

Chapter 5

Дитинство (1980-82)

Мушу згадати, що в мене є два брати. Том молодший за мене на п'ятнадцять місяців, а Lars Erik — на дванадцять років. Ми зведені брати по матері, від її шлюбу з моїм вітчимом. Ми з Том зростали пліч-о-пліч через усе, що було потім — переїзд, багатоквартирні будинки в Ørnahaugen, роки рознесення газет і хворобу нашої матері. Lars Erik прийшов у сім'ю пізніше, коли вона вже була в скрутному становищі, і йому було лише дванадцять років, коли наша мати померла. Сьогодні в обох братів по двоє дітей, і я вдячний за них.

Коли мені було 5 років, батько й мати розлучилися. Мати була турботливою жінкою і добре дбала про нас перші 10 років, але розлучення залишило глибокі сліди. Згодом вона потрапила в негативну спіраль, і це стало початком останніх 18 років її життя. Мій біологічний батько багато років був алкоголіком, і це завдало тяжкого удару моїй матері як до, так і після того, як їхній шлюб розпався. У ті роки він зовсім не усвідомлював своєї поведінки, оскільки більшу частину часу перебував під впливом алкоголю, і ми пережили чимало важких моментів через його залежність. Коротше кажучи, цей буремний час посіяв у нас лихе насіння, яке через багато років принесло погані плоди. Прощення очищує від зла, але часто ми буваємо або байдужими, або небажаючими, або занадто самовпевненими, щоб визнати власні помилки чи простити тих, хто завдає нам болю. Для мене таке зцілення відбулося у 2012 році, але до цього ми повернемося пізніше. Мій батько у 2021 році вирішив прийняти Jesus і народитися знову у віці 71 року, і сьогодні він — нова людина у Christ. Я також можу розповісти, що у 2020 році в нього стріляли, і він дивом вижив — лікарі казали, що його, мабуть, оберігав ангел-охоронець. Тож охрестити його було не так уже й просто, так би мовити, бо його впертість могла коштувати йому більше, ніж просто життя.

Повернемося до дитинства у 80-х роках. Загалом нам було дуже добре на Ørnahaugen у Bergen, де діти мали чудові зони відпочинку на свіжому повітрі з ігровими майданчиками та великими спільнотами для ігор. Ми жили в багатоквартирному будинку, і там було кілька таких рядів із 2-3 під'їздами в кожному. Кожен будинок мав три

поверхи заввишки, і кілька з них були розташовані півколом навколо спільної території. Це створювало природний затишний простір для мешканців. Навколо також були невеликі лісові ділянки, які діти могли досліджувати та використовувати для ігор. Я сам збудував кілька простих hytter та подібних споруд із вживаних матеріалів, які знаходив поблизу. Тому я щоразу радів, коли знаходив дошки з цвяхами, що валялися довкола. Мій розпорядок був таким: витягнути цвяхи, вирівняти їх, збудувати хатинку, а через деякий час розібрати її. Потім звести нову на іншому місці, часто трохи вище на деревах. Пам'ятаю, як одного разу я збудував зовсім маленьку платформу на дереві, лише за півтора метра від землі, на гілці, що роздвоювалася. Мати засмагала неподалік на траві, і перш ніж я встиг оговтатися, я вже сидів на землі серед будматеріалів, а мати бігла до мене, щоб перевірити, чи все гаразд. Зазвичай усе закінчувалося добре, але за ці роки не обійшлося без ударів і падінь. Мабуть, найгірше трапилося тоді, коли одного разу, вибиваючи цвях, я примудрився вцілити собі молотком прямо в лоб, або коли полетів сторчкака через мур на асфальт. Такі речі добре пам'ятаєш, навіть якщо минуло вже близько 40 років.

Біля будинків ми залюбки каталися на велосипедах групами, грали в тіккен (квача) або стрибали через гумку чи скакалку та бавилися в інші спільні ігри. Це було ще до того, як у всіх з'явилися комп'ютери та планшети, тому діти багато часу проводили активно на вулиці.

Я також пам'ятаю, як мама часто запитувала мене та мого молодшого брата, що ми хотіли б на обід наступного дня. Томатний суп був моїм беззаперечним фаворитом, але мамині домашні kjøttkaker з коричневим соусом, картоплею та овочами також були чудовими на смак. Мамина сестра, тітка Sonja, має особливий хист до випічки, що нам теж дуже подобалося. Сама мама дуже любила шоколадний пиріг на деку (langpanne), і я завжди крутився поруч, коли вона його готувала. Коли пиріг був готовий, я раз у раз заходив на кухню, щоб потайки потягнути свіжий шматочок, навіть якщо він спочатку був дуже гарячим. У будь-якому разі, це було дуже смачно. Дещо іронічно, що я сам ніколи не готував такого пирога, але добре пам'ятаю смак маминого варіанту. Її пиріг був світлим, не з великою кількістю темного шоколаду, але з виразним смаком, пухкий і гарний. Щойно спечений, він був особливо смачним, як це зазвичай буває зі свіжою випічкою.

Chapter 6

Вітчим (1983)

Мій новий вітчим з'явився в нашому житті й одружився з мамою, але не всиновив нас, дітей. З «вітчимом» у сім'ї з'явився автомобіль. Ми також почали час від часу брати напрокат фільми на VHS і з того часу іноді ходили до китайського ресторану. Сімейний бюджет був у хорошому стані на початку їхнього шлюбу, і перша відпустка за кордоном була на Mallorca в Spania, а іншим разом ми відвідали Danmark. Я пам'ятаю випадок, як я їздив на go-cart на Mallorca, і від шин майже пахло горілим, коли я зрізав повороти. Я це просто обожнював, але він виглядав зовсім наляканим, коли я зійшов з траси. Він був небагатослівним, але його очі говорили самі за себе. І те, і інше було досвідом саме по собі, і я зростав завдяки цьому. Ми багато купалися, і це було те саме літо, коли моя спина виглядала як смажена індичка, і я міг знімати шкіру великими пластівцями. Ми також їли забагато солодоців у той час, що було не дуже добре для зубів. З дещо негативного боку, озираючись назад, я бачу, що це був початок кінця для мами.

Chapter 7

Розносник газет (1987)

Мені 12 років, і ми з другом починаємо розносити газету ВА, BergensAvisen. Маршрут проходить у Fyllingsdalen на Ørnahaugen та на Hjalmar Brantingsvei, і я проходжу його разом зі своїм другом. Пізніше я починаю працювати в "Bergens Tidende" на Barliaveien у Fyllingsdalen. Я продовжую це робити, поки не закінчую Videregående Skole. Я радий заробляти ці додаткові крони, а також фізичній активності, яку це дає, і до того ж приємно, що я був одним із наймолодших розносників газет у Bergen, коли починав.

Осінь 1987 року, і родина переїжджає з Ørnahaugen до Bjørgedalen у нижній частині Fyllingsdalen, що згодом тиснутиме на фінансовий стан, оскільки в наступні роки відсоткові ставки зростуть. Мама зараз перебуває на початковій стадії тяжкої хвороби, як фізичної, так і психічної. Вона почала все більше замикатися в собі, і це стало початком негативної спіралі вживання ліків та надмірного перебування в ліжку, що, у свою чергу, виснажувало м'язи. Лікар також дає їй занадто багато ліків у ці роки і через це ледь не позбавляється медичної ліцензії. Мій вітччм піднімається кар'єрними сходами і має хорошу роботу в наступні роки, але він не в змозі піклуватися про дітей, коли мама починає «згасати».

Я сам не розумію цього в той момент, але це було так, ніби всередині мене росла чорна діра. Крім того, у своєму серці я відчував зростаючу потребу в істині, не знаючи, куди йти, щоб знайти її. У цей час я повільно скочувався в депресію, яка поглинала мою енергію. Не допомагало й те, що вітччм часто повертався пізно з роботи і мав звичку не готувати вечерю, а казав нам «просто перекусити чимось». Він виправдовувався тим, що поїв на роботі. Мій організм у цей період, ймовірно, був частково виснажений, і ситуація погіршувалася так званими духовними ідеями, які я засвоїв, про нехтування здоровим глуздом у харчуванні та, згодом, утримання від м'яса. Моя успішність у школі почала падати протягом наступних років.

Chapter 8

Немов у пустелі (1990)

Ми переносимося приблизно у 1990 рік, і сімейна ситуація залишається незмінною. Саме в цей час я сказав своїй матері, що здається, ніби вона хоче померти, на що вона, звісно, відреагувала дуже гостро. По суті, це і відбувалося на наших очах, коли вона місяць за місяцем майже постійно лежала в ліжку. Вона не готувала обід, не спілкувалася. Я пам'ятаю, як вона читала «Sagaen om isfolket» Margit Sandemo, що, як я згодом зрозумів, не було корисним для неї. Вона втрачала себе, і тіло занепадало, а вітчим не міг проявити твердість.

Сімейні виклики цього періоду в будь-якому разі стали благословенням, оскільки змусили мене шукати відповіді на питання, чому я живу, тобто я хотів знайти ціль та/або сенс життя. Саме у зв'язку з цим я вперше почав «говорити» з «всесвітом» від розпачу. Чого я не знав, так це того, що Бог почув мій крик про допомогу. Я просив допомоги, щоб розплутати «великий вузол» всередині. І раптом, наче нізвідки, він розплутався, ніби його ніколи й не було. Це перший раз, коли я пам'ятаю, як Святий Дух промовляв до мене, хоча на той момент я не розумів, хто говорить.

Ти повинен з'ясувати, хто такий Ісус і що Він означає для тебе

— Святий Дух сказав

Після цього мене наче охопила сильна спрага за правдою, і я ретельно перевіряв бібліотеку в Oasen senter або в центрі Bergen у пошуках книг про паранормальні явища. Від Біблії я тримався подалі, хоча це було швидше підсвідомо. Я також почав шукати так звані «альтернативні книги». Іронічно, але в бібліотеці було дуже мало інформації про Ісуса, хоча Біблія — найбільш документована книга у всьому світі, факт, про який мало хто знає.

Повернемося до 1990 року і моїх пошуків істини. «Альтернативні книги» з книжкового клубу Energica та подібних мають фальшивий образ Ісуса. Ззовні вони здаються чудовими, але всередині несуть

смерть, а не життя. І це приховано за завісою містики, чуттєвості тощо. Це, своєю чергою, зробило мене млявим і заціпенілим до істини. Те, що через такі «духовні ідеї» у мене з'явився внутрішній опір Божому Слову, я розумію лише зараз, озираючись назад. Сьогодні я усвідомлюю, що цей опір був наче смерть у мені, яку потрібно було відкинути в хрещенні, щоб я міг отримати нове життя в душі, за тим самим принципом, що ми повинні бути готові померти з Ісусом, якщо хочемо приносити плід духа.

Ісус же відповів: «Надійшла година, щоб Син Людський прославився. Поправді, поправді кажу вам: якщо пшеничне зерно, впавши в землю, не помре, то залишиться одне; а якщо помре, то принесе багато плоду. Хто любить душу свою, той погубить її; а хто ненавидить душу свою в цім світі, той збереже її для вічного життя. Хто Мені служить, нехай іде за Мною; і де Я, там буде і слуга Мій. Хто Мені служить, того шануватиме Отець Мій.

— Івана 12:23-26

Протягом цих років я почав купувати книги, присвячені таким темам, як ченелінг, телепортація, астральні подорожі, телекінез, автоматичне письмо тощо — речі, відомі спіритистам або людям у активному пошуку. Це невідома територія для багатьох християн, що має як свої переваги, так і недоліки. Перевага в тому, що вони не бавилися з таким, а недолік — у тому, що вони мало про це знають. Коротко кажучи, з мого досвіду, цей інтерес часто призводить до того, що людина стає гордовитою щодо істини та Святого Духа. Хоча людина може стверджувати, що контролює своє життя, насправді це не має під собою підґрунтя, і в такому стані я перебував кілька років.

Існують також на перший погляд нешкідливі ігри, такі як дошка Оуїја та подібні, якими люди бавляться, щоб вийти на контакт із «духовним світом», не розуміючи, що за цим стоїть реальна небезпека. Це трохи схоже на підписання договору оренди квартири. Ви стаєте зв'язані контрактом на підставі вашого підпису. Так само і з вчинками, як уявними, так і конкретними. І як тільки усувається одна перешкода, це саме по собі може запустити ланцюгову реакцію, подібну до ефекту доміно. Ми всі знаємо цей принцип, і він діє в обох напрямках: як позитивно, так і негативно. Як фізично, так і духовно. Моя мати сама перебувала в негативній низхідній спіралі, де ніхто навколо не міг розпізнати битву, що точилася в її душі.

Chapter 9

Старша школа (1991-94)

Я пам'ятаю, як мої оцінки почали погіршуватися у Fyllingsdalen Videregående Skole, і як один із учителів був здивований тим, що я показував такі низькі результати. У середній школі я мав середній бал М (Дуже добре) із оцінкою S (Відмінно) з математики — предмета, над яким я працював дуже наполегливо. Я хотів довести вчителю, що справді можу опанувати математику. Сімейна ситуація почала всерйоз виснажувати сили, і під час переходу до старшої школи мати ставала все більш пасивною у піклуванні про нас, дітей.

Шлях до школи став довшим, коли ми переїхали до Bjørgedalen, а з 1991 року, коли Bergens Tidende стала ранковою газетою, я був на ногах уже о 5-6 годині ранку. Мій газетний маршрут на Barliaveien пролягав за чотири з половиною кілометри від місця, де ми тоді жили. Моя ментальна працездатність знизилася протягом цих 3 років, і я був настільки виснажений, коли приходив додому після виконання домашніх завдань, що проводив багато часу, лежачи в ліжку й дрімаючи по обіді. Через це я втратив свого найкращого друга. Мати хвилювалася за мене, але в той період не була здатна подбати ні про себе, ні про своїх дітей. Не допомагало й те, що вона проводила дні за читанням таких книг, як «Sagaen om Isfolket» Margit Sandemo, або шукала допомоги у «так званих духовних людей», які заперечували Ісуса Христа як Сина Божого. Багато людей думають, що це жорстокі слова, але я говорю з досвіду, бачивши, як моя мати в'янула, дозволяючи заманити себе магією, містикією та «романтичними» книгами, водночас стоячи на краю прірви. Теплуватість — це не вибір для Святих, покликаних Богом на Його працю (Об'явлення 3:15-16).

Тепер я знаю, що ті книги про Ісуса, які я читав у підлітковому віці, були просто фальшивими історіями з гарною обкладинкою та фальшивою духовністю. Багато хто вважає мене зарозумілим, коли я кажу, що багато чого у світі є фальшивою духовністю, але це правда, і я сам багато чого побачив після того, як народився згори. Є багато книг, які пишуть про підробленого месію так само, як інші релігії

або різноманітні «духовні» роздуми намагаються перекрутити правду про те, ким насправді є Ісус Христос.

Щодо мене, то приблизно з 15 років я читав більш-менш усе, що знаходив на ці теми, і можу сказати, що навіть не будучи народженим згори, я відчував, що чогось не вистачає. У своєму серці я все ще був гордовитим перед Богом, проте все ж розрізняв частини того, що переживав. Я не мав очей, щоб бачити, до 2008 року. Так, надприродне реальне, але справжні та чисті благословення приходять від Бога. Від себе можу додати, що моя майбутня дружина неодноразово розповідала про знайомих їй людей, які практикують магію. Я сам був свідком випадку в Norge, де людина робила це задля фінансової вигоди, але ця людина відчула, як сила Божа зупинила це, коли ми молилися. Прошу вибачення, що зараз я трохи забігаю наперед.

З іншого боку, дуже приємно зазначити, що в 1994 році Statistical Science Magazine (Volume 9, Number 3) опублікував статтю, присвячену Equidistant Letter Sequence (ELS) на основі Першої книги Мойсея (Буття) у Біблії. Статтю написали Doron Witztum, Eliyahu Ripes та Yoav Rosenberg. Це одна з небагатьох наукових праць, що розглядає те, що в народі називають Кодами Біблії. На той час я нічого про це не знав, але хотів звернути вашу увагу на це, оскільки це було і є дивовижним відкриттям глибини та точності Божого Слова. Продовжимо далі до 1995 року.

Chapter 10

Fokhol Gård (1995)

Після невдалого початку навчання на інженера-механіка в Høgskolen i Bergen я вирішив поїхати на Fokhol Gård, органічно-динамічну ферму в Stange на Hedmarken. Там я цілий рік працював помічником на фермі, отримував здорову їжу та мав добру фізичну працю. Насправді я був їхнім першим практикантом, який залишився на цілий рік, і пам'ятаю, як на прощальну вечерю вони готували м'ясні котлети — це була велика подія, оскільки таке траплялося нечасто. Можна було б подумати, що фермери їдять звичну кількість м'яса, але принаймні не на Fokhol у мій час. Робота на цій фермі була частиною філософії Steiner і є частиною загальної «духовної» підтечі в суспільстві, яка захоплює багатьох довірливих і шукаючих людей. Людина думає про чистоту та меншу кількість оприскування, що, звісно, є позитивним, але не так голосно говорилося про те, що Steiner навчав про духа, що стоїть за всім цим, який, у свою чергу, не визнає Ісуса Господом і Мастером і не говорить про те, що Він віддав Своє життя за нас. Ані про те, що ми маємо віддати своє життя через хрещення, щоб мати змогу народитися знову. У популярних книгах про «метафізику» також можна побачити розмови про Gaia або матір-землю, чим деякі люди стають повністю одержимі й засліплені. Божий народ не може ідентифікувати себе як народжений від духа землі, але від Божого Духа.

З практичного боку, ферма мала площу 960 молів, і я пам'ятаю, що там було кілька тракторів, серед яких Deutz-Fahr були найбільшими та найтехнологічнішими, і мені подобалися мої завдання, а також водіння трактора. Виробництво складалося приблизно на 90 відсотків із зернових, а решта — овочі, коли я був там, а також було близько 12 молочних корів. Вони перебували в перехідному періоді від звичайного господарювання з метою як органічного вирощування, так і розширення виробництва овочів, тому вони були в періоді карантину. Адже вони господарювали за методом Steiner, звідси й органічно-динамічне господарство, але побудоване на «духовному всесвіті» Steiner.

Я жив у головному будинку, який раніше, кілька десятиліть тому, був будинком для бідних робітників, що працювали на фермі. З верхнього поверху, де я мешкав, пам'ятаю, як дивився на зерно, що схилялося

під вітром, відображаючи його рух над полями. Вони були як хвилі на ландшафті, тож це саме по собі було видовищем. Можна було бачити, як глибока чорна земля з'являється з-під плуга, і це був чудовий родючий ґрунт.

На Fokhol я зустрів молоду пані, Marit, практикантку, яка цікавилася не лише землеробством, а й духовним життям. Вона могла відчувати, коли хтось помер у будинку тощо, і це мене захоплювало. Я думаю, що багатьох християн це трохи бентежить, але подібне притягує подібне, і є багато тих, хто має знайомство з нечистими духами, відчуває цей аспект духовного світу як такий і бавиться з ним, як усередині тіла, так і зовні.

На той час я знав, що духовний світ реальний, і не мав із цим проблем, навпаки — я вітав це. Чого я не розумів, так це того, що нечисті духи прив'язуються до людини через різні нечисті дії тощо. Це стає ніби підписанням контракту з ними, і це дає їм доступ до життя людини, що я відчув на власному досвіді пізніше, коли мої очі відкрилися і Бог почав звільняти мене. Крім того, я мав деякі дивні переживання на Fokhol, де я і чув, і відчував речі, які не були природно фізичними, але я тримав це при собі дотепер. Це не служило Богові, м'яко кажучи, і тому я можу сказати, що існує багато незрозумілих явищ, які стоять вище законів фізики, але це не означає автоматично, що це від Духа Божого. Ознакою Святого Духа є чистота і світло. Не темрява і містика.

Сьогодні я знаю, що прагнення матеріального добробуту та пошук тілесного комфорту й насолоди понад природну міру сприяють затуманенню правди для людини. Воістину, ми йдемо вузьким шляхом, а широкою є дорога, що веде до загибелі. Моя нова подруга на той час не сказала мені, що вона мала свого роду духа-помічника, який слідував за нею, і що це також частково лякало її. Ісус, як відомо, виганяв духів із людей, і в цьому є потреба і сьогодні. Те, що ми зазвичай не є свідками цього, не робить це менш актуальним. Я дізнався про це лише через кілька років, і те, що вона була частково охоплена страхом через це, було і є очевидним.

Chapter 11

Alternativt Nettverk (1996)

Ми підійшли до 1996 року, і мене прийняли на Dillingøy в Oslo, щоб розпочати мою альтернативну службу. Я обрав альтернативну цивільну службу, тому що не хотів брати участь у війні чи позбавляти життя іншу людину, і це переконання було твердим у мені ще тоді. Я думав, що мені пощастило отримати роботу, допомагаючи Alternativt Nettverk на Tøyen в Oslo.

VisionWorks AS — це компанія, яка організовує лекції, ярмарки, курси та воркшопи в межах холистичного мислення та альтернативної духовності, на додаток до видання журналу Visjon. Організація була заснована в 1992 році Øyvind Solum та Roald Pettersen під назвою Alternativt Nettverk.

— Store Norske Leksikon про Alternativt Nettverk

Alternativt Nettverk організовувала те, що називається Alternativmessen, по всій країні. Це, на жаль, як горщик з медом для нечистих духів, і вони займаються йогою, цілющими каменями, енергіями, зціленням, каналізацією та багатьом іншим, що сприяє посиленню опору людини проти Jesus Kristus, як би дивно це не звучало, але нечисті духи не породжують чистоти. І є багато допитливих людей, яких вводять в оману. Я міг би багато чого сказати, але, якщо коротко, на щастя, ця співпраця тривала лише кілька місяців, і мені пощастило вибратися звідти. Або, так би мовити: мені вдалося добряче подряпати одну з машин, коли мені не пощастило в Oslo Spektrum, і невдовзі після цього Alternativt Nettverk мене звільнили. Ніколи раніше я не жив у гірших житлових умовах чи обставинах. Місце, де я зупинився, мало дірку в стіні, через яку щури чи миші могли вільно заходити й виходити. Туалет був настільки брудним, що нічого подібного я раніше не бачив, а в кімнатах смерділо сечею. До мене навіть чіплявся чоловік, який хотів схилити мене до статевих стосунків, що викликало в мене огиду. У цей період про мої зуби також належним чином не дбали. Це був найнижчий етап мого життя, і наслідки його були невтішними. Для того, хто тісно працював з ними, їхні плоди були

очевидними, і це залишає неприємний присмак у роті, коли я озираюся на це сьогодні. Проте я не розривав із цим остаточно до пізнішого часу, оскільки не розумів, що дух, який стояв за цим, був тим самим, що стояв за ідеологією, в яку я вклав стільки себе протягом цих років.

Chapter 12

Fagerli Leirskole (1997)

Це 1997 рік, і я проходжу решту своєї альтернативної цивільної служби у Fagerli Leirskole у Geilo, що в Skurdalen, і я в захваті від зміни оточення. Я також працюю там додатково пів року. Я допомагаю з усіма завданнями, і це включає такі види діяльності, як навчання катанню на snowboard, походи чи лижні прогулянки в горах, прибирання кімнат, допомога на кухні з приготуванням простої їжі, як-от супи, хліб або булочки. Табір-школа приймала, можливо, до 80 підлітків протягом тижня, на додачу до гостей на вихідні. Ми використовували промислову тістомісильну машину та велику чудову французьку піч із парою та точним цифровим керуванням часом випікання та температурою. І коли я мав кухонне служіння та готував їжу для гостей, я вкладав усю душу в роботу і мав від цього радість як на кухні, так і в самому служінні гостям. Кухар дивувався, як мій хліб виходить таким великим, хоча ми дотримувалися одного й того самого рецепта, але секрет був у замішуванні та поведженні з тістом, і мені подобалося експериментувати в процесі з програмуванням печі, щоб досягти цього. Верховна їзда також була частиною моїх обов'язків, і я вчив дітей чистити та сідлати коней, а також прибирати в стайні, що було так само в новину для мене, як і для більшості з них, проте це було дуже приємно. Решту часу я жив у маленькому зрубі на подвір'ї, де мені доводилося нахилитися, щоб увійти в двері, і я ледь міг стояти на повний зріст усередині. Насправді я почувався там надзвичайно щасливим і задоволеним (Филип'ян 4:11). Своє посвідчення водія я отримав у Gol протягом цього часу, а також пройшов курси водіїв truck.

Chapter 13

Смерть матері (1998)

Зараз 1998 рік, і мати помирає, лише у 48 років, невдовзі після свого останнього дня народження. Я пам'ятаю, як відвідував їх у Knarvik з нагоди її дня народження. Того дня я помітив, що світло в очах матері згасло, і це мене здивувало. Відразу після похорону я перебуваю у моєї бабусі у її вітальні, але самої бабусі у вітальні немає. Саме тоді мій вітччим просить мене підписати документ про відмову від будь-яких прав на спадщину. Він не просив моїх братів — тільки мене. Я вважаю, що він бачив у мені загрозу, оскільки я найстарший. Він сказав, що вони витратили всі гроші і що один із моїх дядьків, як це представив мій вітччим, згоден з ним у цьому. На практиці мене відкинули, хоча ми привнесли у шлюб близько 600.000,- від продажу квартири на Ørnaheugen та її заощаджень. Очевидно, що він покладає на нас відповідальність за хворобу матері і не визнає своєї власної відповідальності в усьому цьому. Одним примусовим розчерком пера він викреслив нашу спадщину. Він пізніше одружився вдруге, і його нова дружина отримала свою частку будинку. Але ми з братом Том не отримали нічого з того, що наша мати принесла в цей шлюб. Він забрав це у нас. Я вважаю, що Lars Erik буде його єдиним спадкоємцем. Мати і тітка також не отримали ділянки на Ask від свого батька, тоді як трьом братам було виділено по ділянці, тож те, що сталося зараз, по суті, є сімейною традицією. (Коли бабуся Jenny Gjertine помре у 2025 році, частка спадщини матері буде лише кишеньковими грошима — ні ферми, ні майна, нічого — що потім буде розділено між її трьома синами і на практиці не означатиме нічого.) Це не відображає того, ким є Бог! Тільки Бог може перетворити кам'яне серце на серце плотяне. Настане день, коли кожен із нас постане перед Богом і дасть звіт за свої вчинки.

Моя робота у Fagerli Leirskole також завершується цього року, і саме в цей час мого життя я знаходжу Urantia-boken обсягом понад 2000 сторінок у книжковій крамниці в Oslo, яка приковувала мою увагу наступні 10 років. Вона була сповнена заплутаних пояснень про нібито походження людини та про фальшивого Ісуса. Книга є ґрунтовною працею, але для того, хто копає досить глибоко і йде

слідами, куди вони ведуть, стає зрозуміло, що це підробка істини, що я і з'ясував зрештою завдяки ретельному вивченню її походження. Вона була написана під автоматичну диктовку через каналоване джерело, і цей факт намагалися приховати. Я сам був у її полоні і час від часу брав участь у навчальній групі в Oslo. Я був надзвичайно захоплений її змістом, і це було добре помітно, що лідер групи, вочевидь, цінував.

Наприкінці 1998 року я повертаюся до Knarvik, що під Bergen. Матір щойно поховали, і будні складаються з подолання горя та спроб знайти роботу. Я працював кілька місяців у Manpower у Bergen, зокрема на Hansa у Kokstad, а згодом на складі Solberg Dekk у Torpe в Åsane. Мені запропонували постійну посаду в Solberg Dekk, оскільки були задоволені моєю роботою, але я вирішив піти працювати в Knarvik Senter помічником завгоспа. Наш вітчизняний, як зазвичай, був зайнятий своєю роботою; було зрозуміло, що він бореться з горем, але я не бачив, щоб він звертався за допомогою, щоб пережити це, хоча було очевидно, що йому варто було б це зробити. Проте він певним чином дбав про нас, і за це я вдячний. Я розумів, що моя голова все ще працює не зовсім добре, і, щоб кинути собі виклик, захотів здобути подальшу освіту. Мені спочатку потрібно було покращити свої оцінки з математики та фізики, коли я вирішив розпочати навчання на teleteknikk ingeniør. Я не розповів, що на той час моє волосся було аж до попереку, оскільки я дозволяв йому вільно рости останні роки, на розпач моєї матері. Вона за фахом була перукарем і під кінець своєї кар'єри працювала в «Solei Frisørsalong» біля лікарні Haukeland Sykehus. Те, що її син відрощував волосся, не відповідало її бажанню, але вона все одно ставилася до цього спокійно. Тоді я подумав, що тепер, коли я збираюся піти на підготовчі курси до інженерного коледжу, варто виглядати трохи солідніше. Мій експеримент тривав достатньо довго, подумав я. Перукар, який мене стриг, чоловік, здався щиро засмученим, коли відрізав мої пасма, але для мене було полегшенням нарешті відпустити це і мати змогу спати, щоб воно не падало на обличчя вночі, коли я повертаюся. З іншого боку, це був цікавий досвід — навчитися заплітати собі коси, тож це не було зовсім марно. Донині я з радістю заплітаю прості коси своїй майбутній дружині або моїм дівчаткам.

Chapter 14

Polyteknisk Institutt (1999)

Надворі 1999 рік, і я, серед іншого, знову вивчаю математику, фізику та хімію в Polyteknisk Institutt у Bergen і отримую там хороші оцінки. Винятком є німецька мова, яку я все ще не опанував, але це, ймовірно, пояснювалося радше відсутністю інтересу. Цього року я також знайомлюся з Petter Arild Heitman, який також проходить підготовчий курс для інженерного навчання.

Chapter 15

НІА Grimstad (2000-02)

Після завершення навчального року в Polyteknisk Institutt у Bergen ми з Petter разом вирушаємо до Høgskolen i Agder у Grimstad і починаємо там teleteknikk-studiet. Там у мене також з'явився хороший товариш по навчанню, Richard Paulsen. Саме тепер я починаю розуміти, що programming і systemutvikling — це те, до чого я маю певні здібності і що мені дуже подобається. Оцінки були відповідними.

Настав 2001 рік, і невдовзі я стаю головою Studentstyret у Høgskolen, а **на початку 2002 року** я також переїжджаю і живу з 4-5 неповнолітніми шукачами притулку з Sri Lanka, за дорученням муніципалітету. Я був для них опікуном там, у Grimstad, водночас навчаючись, тож це був приємний, але насичений час. Зокрема, я брав їх із собою в поїздки як до Bergen, так і до Trondheim, що було дуже високо оцінено. Я отримав звідти чудовий відгук, але правда полягала в тому, що й тоді я не був цілком розсудливим і часом любляв їздити на великій швидкості.

Chapter 16

NTNU Trondheim (2003-04)

Настав 2003 рік, і я зустрічаю свою майбутню дружину, яка родом із Trøndelag, саме в той час, коли я завершую свою дипломну роботу в Grimstad. Ми отримали нагороду за найкращу роботу, а двоє колег, з якими я працював, також були одними з найздібніших у групі. Хороші однокурсники допомогли мені успішно завершити навчання. Крім того, я був головою Studentrådet близько двох років і в той самий час входив до Høgskolestyret. Це, очевидно, було оцінено працівниками адміністрації та іншими студентами, оскільки я став одним із трьох у коледжі, хто отримав відзнаку за свою студентську діяльність. Саме я ініціював відновлення випускної церемонії для випускників і лобював це питання перед Høgskolestyret, оскільки навчальний заклад відмовився від неї кілька років тому.

Настала осінь 2003 року, і я переїжджаю до Trondheim, щоб почати навчання на Master з комунікаційних технологій у NTNU, а моя дівчина, Sølvi Myklebust, навчається там на вчителя. Я пам'ятаю, як того року зауважив, що вона не ставить свою віру на перше місце, але не сприйняв це як тривожний сигнал, оскільки сам тоді не був віруючим.

У той час я жив у Falkenborg Studentby на Lade, і в **2004 році запропонував власнику побудувати та обслуговувати їхню мережу** на 200 мережевих точок — усе за власною ініціативою та з власним планом монтажу, обладнання та налаштування. Коли я замовляв обладнання, менеджер із продажів у магазині Telenor зауважив, що незвично бачити приватну особу, яка стоїть за інсталяцією такого масштабу. Власник Falkenborg Studentby був задоволений тим, чого мені вдалося досягти за допомогою завгоспа та одного юнака-помічника, і невдовзі після цього він продав об'єкт.

Chapter 17

Oslo (2005-06)

У 2005 році я закінчив магістратуру в NTNU, водночас переїхавши до Jar у Værum та розпочавши роботу в Software Innovation як trainee та системний розробник. Я також одружився у 2005 році, одразу після того, як подав магістерську роботу в NTNU. Це ознаменувало завершення кількох місяців щоденної 12–16-годинної праці, оскільки я працював на повну ставку паралельно з фінальним ривком у навчанні. Наприкінці 2006 року ми переїхали до Lindeberg на Kløfta, де я почав працювати в Element Logic на тій самій посаді. Ми жили в об'єднанні співвласників Møhagen 2, де я став головою правління та представляв громаду в судовому процесі проти забудовника. Це був важкий час для нас, але ми пройшли його відносно добре.

Chapter 18

Спасіння стукає у двері (2007-08)

У 2007 році ми переїхали до Торвікбукта невдовзі після народження нашої першої дитини. Моя дружина хотіла деякий час пожити поруч зі своєю найкращою подругою, а я не міг знайти спокою, щоб продовжувати працювати розробником в Element Logic. Я перейшов на дистанційну роботу в компанії, взявши на себе відповідальність за підтримку по всій Скандинавії, а також допомагав другові дитинства мого молодшого брата будувати нову компанію. Ми прожили в Торвікбукті вісім місяців, перш ніж переїхати до Фоссе, що біля Фрекхауга поблизу Бергена, де ми купили будинок у серпні 2008 року. Невдовзі після цього мені наснився

Я йду коридором з багатьма дверима, почувуючись розгубленим, не знаючи, які з них правильні. Тоді з'являється невелика група людей і показує мені потрібні двері. Я проходжу крізь них і потрапляю у величезну простору кімнату зі стелею настільки високою, що її не видно. Праворуч тягнеться скляна стіна заввишки, наскільки сягає око, а переді мною — море з кришталю або скла, по якому можна ходити. З-під поверхні крізь кришталеве море, не розбиваючи його, виходять постаті, схожі на статуї — живі, але водночас неживі. Вони подібні до живого мистецтва для насолоди присутніх, подібно до динамічних світлових шоу на сучасних концертах. Коли вони повністю з'являються, то застигають у різних позах, перш ніж спокійно опуститися назад. Вдалині я бачу гору, де пасуться корови, а люди сидять групами за столами, здається, насолоджуючись днем. Я відчуваю неймовірне почуття свободи та радості. Я прокидаюся і радію цьому сну.

— Сон про спасіння

Тоді я не розумів цього, але сон був образом спасіння, яке мало прийти. Саме в цей момент усе починає змінюватися. Ми підійшли до періоду мого життя, який пояснює, чому я можу сидіти тут сьогодні, визволений Богом, щоб жити життям під новим заповітом в Ісусі. Я знаю, що власними силами я ніщо, але з Богом усе можливо для того, хто вірує (Марка 9:23):

«Оце Заповіт, що його по цих днях установлю Я з ними», говорить Господь: «Закони Свої Я вкладу в їхні серця, і в їхніх думках напишу їх». І: «Їхніх гріхів та беззаконь їхніх Я більше не згадаю!» А де їхнє прощення, там уже нема жертвоприношення за гріх. Отож, браття, ми маємо відвагу входити до святині кров'ю Ісуса, новою й живою дорогою, яку Він відкрив нам через завісу, цебто через тіло Своє. І маючи Великого Священника над домом Божим, приступімо з щирим серцем, у повноті віри, окропивши серця від сумління лукавого та обмивши тіла чистою водою. Тримаймо непохитно визнання нашої надії, бо вірний Той, Хто обіцяв. І зважаймо один на одного, щоб спонукати до любові й до добрих учинків. Не кидаймо збору свого, як то в декого є звичай, але заохочуймо один одного, і тим більше, скільки бачите, що наближається День той. Бо як ми грішимо самовільно, одержавши пізнання правди, то вже не залишається жертви за гріхи, а якесь страшне сподівання суду та люті вогню, що має пожерти противників. Хто відкидає закон Мойсея, той без милосердя вмирає при двох чи трьох свідках. Скільки ж більшої муки, як ви думаєте, заслуговує той, хто потоптав Сина Божого, і кров заповіту, що нею освячений, за ніщо вважав, і Духа благодаті зневажив? Бо ми знаємо Того, Хто сказав: «Мені належить помста, Я відплачу», говорить Господь. І ще: «Господь буде судити народ Свій». Страшно впасти в руки Живого Бога!

— Євреїв 10:16-31

Це був 2008 рік, і в глибині душі я знав, що моє життя повністю зміниться. Ми з дружиною почали відвідувати зібрання в Christian Fellowship Nordhordland. Зібрання проходили в спортзалі в Кнарвіку, і ми думали, що це те місце, де ми будемо благословляти нашу першу доньку, Олівію, а не хрестити її. Коли ми приєдналися до цієї громади, я відчував радість під час співу, а віруючі були відкритими та теплими до нас. Я почувався як удома і мав спокій, хоча інтелектуально був

гордим (Приповістей 16:18), вірячи, що маю більше знань про духовні питання, ніж ті, хто мене оточував, тому що читав про це кілька років. На щастя, вони прийняли нас з розпростертими обіймами, що дозволило Святому Духу почати працювати в мені.

Невдовзі після того, як ми почали відвідувати Christian Fellowship Nordhordland, нас відвідав євангеліст з Бергена, Норвегія. Після проповіді він підійшов до мене і запитав, хто я і чи хочу я прийняти Ісуса як Господа і Владика мого життя. Я був здивований його прямою і вибором слів, але сказав «так» прийняттю Ісуса, не до кінця розуміючи, на що я погоджуюся. Тоді він сказав мені: «Повторюй ці слова!» І саме там, коли я визнав Ісуса Господом і Владикою мого життя (Римлян 10:9–10) і подякував Йому за те, що Він віддав Своє життя за мене, і за Його благодать, я отримав видіння про новий дух, який дав мені Бог.

У видінні я стою на дні великого білого яйця, значно вищого за мене. Я дивлюся вгору і бачу, що яйце зроблене не людськими руками, а найкраще його можна описати як живий органічний матеріал. Ззовні яйця надходить м'яке світло, яке освітлює внутрішню частину. Я відчув, що все чисто — ніякого безладу, нічого, тільки я. Це було так, ніби весь мій безлад на короткий час кудись зник. Я був шокований, але відчув у собі особливий спокій, несхожий ні на що інше, саме так, як і говорив мені євангеліст.

— Видіння, яке я отримав, коли прийняв Ісуса

Євангеліст сказав і підтвердив мені, що я відчую спокій, якого ніколи раніше не знав, і що цей спокій зникне, коли я охрещуся — чому я, звісно, здивувався. Коли це сталося, сльози покотилися по моїх щоках. Пізніше дружина казала, що не впізнавала мене в наступні дні. Коли ми їхали зі зібрання того дня, я почув, як Святий Дух промовляє безпосередньо до мене, застерігаючи мене говорити життя, а не смерть (Приповістей 18:21). Святий Дух відкрив мені, що я повинен берегти свої слова і ретельно обирати вислови (Якова 3:6). Важливо розуміти, що Святий Дух знає нас досконало, як у теперішньому часі, так і пророче на майбутнє. Озираючись назад, я тепер розумію, що цей досвід був ключем до мого покликання і був надзвичайно важливим для активного виховання. Це не означає, що мені завжди вдавалося говорити згідно з тим, що дає мені Святий Дух, але ми покликані

бути миротворцями і ділитися правдою, а не сіяти руйнування і смерть ні ділом, ні словом.

Коли я прийняв Ісуса, я вперше в житті отримав видіння від Бога. Враховуючи статистичну значущість такого першого досвіду, розподіленого на все життя тривалістю тридцять три роки і понад одинадцять тисяч днів, у мене є три слова для тих, хто намагається заперечувати досвід віруючого з Богом: **невірство та підозрілість**.

У процесі, який тепер починається, я бачу, що Бог **наставляє** нас, віруючих — святих — продовжувати йти з Ним і не повертатися до світу з його чуттєвістю, хтивістю та містикою.

Були й неправдиві пророки в народі, як і між вами будуть учителі неправдиві, що впровадять згубні єресі, відрікаючись і Владики, що викупив їх, і стягнуть на себе самих скору погибель. І багато хто піде за їхньою розпустою, і через них дорога правди буде зневажена. І в зажерливості вони будуть ловити вас словами облесливими; суд їм здавна не бариться, і загибель їхня не дрімає. Бо як Бог ангелів, що згрішили, не пощадив, а кинув у тартар і передав у тенета темряви, щоб тримати на суд; і старого світу не пощадив, а зберіг восьмим Ноя, проповідника праведності, коли навів потоп на світ безбожних; і міста Содом і Гоморру спопелив, засудив на знищення, давши приклад майбутнім безбожникам; а визволив праведного Лота, змученого розпустою беззаконників (бо цей праведник, живучи між ними, день у день мучив свою праведну душу, бачачи й чуючи вчинки беззаконні), — то знає Господь, як побожних визволяти від спокуси, а неправедних тримати на день суду для покарання, а особливо тих, що йдуть за нечистими похотями тіла і зневажають владу. Зухвалі, свавільні, вони не бояться зневажати славних; тоді як ангели, більші силою й міццю, не виносять на них до Господа зневажливого суду. Вони, як нерозумна звірина, що за природою призначена на вилов і вигублення, зневажаючи те, чого не розуміють, у тлінні своєму будуть винищені, і одержать нагороду за неправду. Вони вважають за насолоду щоденну розпусту; бруд та сором, вони втішаються своїми оманами, бенкетуючи з вами; очі в них повні перелюбу й невпинного гріха; вони зваблюють незміцнілі душі; серце їхнє привчене до зажерливості; це діти прокляття; залишивши

пряму дорогу, вони заблудили, пішовши слідом за Валаамом, сином Беора, що полюбив нагороду несправедну, але був докорений за своє беззаконня: безсловесна ослиця, проговоривши людським голосом, зупинила безумство пророка. Це — джерела безводні, хмари, гонимі бурею, для яких приготована чорнота темряви навіки. Бо, говорячи марнославне й порожнє, вони зваблюють у похоті тіла та в розпусту тих, що ледве втекли від тих, хто живе в омані. Обіцяють їм волю, самі будучи рабами тління; бо хто ким переможений, той тому і раб. Бо якщо, втікши від нечистоти світу через пізнання Господа і Спасителя нашого Ісуса Христа, вони знову заплутуються в ній і стають переможеними, то останнє стало для них гіршим за перше. Краще б їм було не пізнати дороги праведності, ніж, пізнавши, повернути назад від переданої їм святої заповіді. Але з ними сталося за правдивою приказкою: «Пес вертається до своєї блювотини», та: «Помита свиня йде валятися в багнюці».

— Друге послання Петра 2

Озираючись назад, я розумію, що з цього дня я опинився під крилами Всемогутнього Бога (Псалом 91:4) — мого Визволителя, мого Спасителя і мого Творця.

Він сказав: «Люблю Тебе, Господи, сило моя! Господь — моя скеля й твердиня моя, і мій визволитель; мій Бог — моя скеля, що я в ній ховаюся. Він мій щит і ріг мого спасіння, моя вежа. Я кличу Господа, гідного хвали, і я спасений від своїх ворогів. Шнури смерти мене обплутали, потоки погібелі налякали мене. Шнури шеолу оточили мене, тенета смерти мене зустріли. У тісноті своїй я кликав Господа, до Бога свого я волав. Він почув мій голос із храму Свого, і мій крик дійшов до вух Його. Затремтіла й затряслася земля, підвалини гір захіталися; вони затремтіли, бо Він розгнівався. Дим піднявся з ніздрів Його, і вогонь палючий з уст Його; вугілля розпалене горіло від Нього. Він небо нахилив і зійшов, і хмара темна під ногами Його».

— Псалом 18:1-10

Попри це, мені знадобилося сім років, щоб змиритися з тим, що насправді сталося того дня, і дійти розуміння, що я не збожеволів. Я

згадую, як стояв усередині яйця, де Сам Бог свідчив мені про новий дух, даний мені Ним. Це було всього за кілька днів до мого хрещення, коли Оддмунд Сульхейм, мій добрий брат, повів мене у воду.

Ісус відповів: «Поправді, поправді кажу я тобі: Коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства». Никодим Йому каже: «Як може людина родитися, будши старою? Хіба може вона ввійти в утробу своєї матері вдруге й родитися?» Ісус відповів: «Поправді, поправді кажу я тобі: Коли хто не народиться від води й Духа, той не може ввійти в Царство Боже».

— Івана 3:3-5

Протягом років до 2012 року я мав сильні переживання в душі, але мій розум не розумів, що відбувається. Що також було лякаючим, так це те, що коли я народився знову, мої очі відкрилися, і я почав бачити людиноподібних істот у нашій кімнаті вночі (Ефесян 6:12). Про такі речі зазвичай не говорять у церкві, але одного разу після недільного зібрання я випадково почув розмову між двома людьми. Розмова йшла про матір та її доньку, якій було близько трьох років, які обидві бачили чоловіка, що стояв біля ліжка вночі. Це було страшно, але наступного дня мати відмахнулася від цього, подумавши, що це, мабуть, був сон. Тоді донька запитала матір, що за чоловік стояв у кімнаті тієї ночі. До мене дійшло, що якщо вони могли переживати таке і мати свідчення про це, то мій власний досвід, можливо, не був вигадкою чи просто сном. Це, своєю чергою, дало мені ключ до розуміння того, що насправді триває битва за шлях мого життя.

Як Божа громада, ми повинні свідомо дбати про своїх і споряджати їх, щоб вони могли примиритися з минулим і повністю прийняти керівництво Святого Духа, коли ми народжуємося знову (Римлян 8:14). Ми повинні навчитися дисциплінувати свої думки та свій розум (2 Коринтян 10:5). Тільки так Боже Тіло на землі зможе витримати напругу, коли лютує шторм і розтягування загрожує розривом. Ми повинні мати єдність у слові та в ділі. Церква продала свої срібні родинні реліквії в цьому плані, вирізаючи та склеюючи Боже Слово. Результат такий, що ми відкидаємо благословення, які Бог має для нас, і Його народ гине через брак знання (Осії 4:6). Громади засихають, а молоде покоління зникає із зібрань, бо ми не ходимо зі Святим Духом і дарами благодаті, які Він дає. Божий Дух не може діяти в громаді, яка не є живою і відкритою до Його проводу (1 Солунян 5:19).

Незважаючи ні на що, хоча в громаді в мене було небагато братів-християн, які багато говорили про ці речі, спілкування було фантастичним, і я процвітав. Це не означає, що не було викликів, але так буває завжди. Це був процес звільнення від лещат минулого. На відміну від наших фізичних тіл, які народжуються з материнського лона, наш дух має народитися від Божого Духа. Наш розум і старі способи мислення не народжуються знову автоматично; проте, залишаючись вірними та беручи участь у житті громади та спілкуванні, ми змінюємося крок за кроком (2 Коринтян 3:18), навіть якщо це не завжди легко.

І не стосуйтеся до цього віку, але перемініться відновою вашого розуму, щоб ви пізнавали, що то є воля Божа, — добро, приємність та досконалість.

— Римлян 12:2

Біблія — це все ж таки книга; якою б благословенною вона не була, життя походить не від самої книги, а безпосередньо від Божого Духа (2 Коринтян 3:6). Він дав нам Своє Слово в Біблії, щоб направляти й допомагати нам, але саме життя походить тільки від Нього — Христос у нас і Бог у Ньому (Колосян 3:4) — засноване на вірі. Сам Ісус з великою урочистістю попереджав нас: ті, хто відкидає Його, підуть на вічну муку (Матвія 25:46) і будуть покарані вічною погибеллю від обличчя Господнього (2 Солунян 1:9).

Бо законом я вмер для закону, щоб жити для Бога. Я розп'ятий з Христом; і живу вже не я, а живе в мені Христос. А що тепер живу в тілі, то живу вірою в Сина Божого, що мене полюбив і віддав за мене Самого Себе. Не відкидаю я Божої благодаті. Бо коли праведність законом, то Христос надаремно помер.

— Галатів 2:19-21

Чудово, однак, те, що Його Слово ніколи не суперечитиме саме собі (Псалом 119:160) і що ми можемо вивчати та перевіряти Слово, щоб побачити, чи воно добре і правильне. Якщо Батько промовив, Він вірний Своему Слово, минулому і майбутньому. Якщо воно витримає випробування, Слово відрізнить брехню від істини і стане для нас інструментом, якщо ми його приймемо.

Бо Боже Слово живе та діяльне, і гостріше від усякого меча двосічного: воно проникає аж до поділу душі й духа, суглобів та мозків, і судить думки та наміри серця. І немає створіння, щоб сховалось від Нього, але все оголене та відкрите перед очима Його, Кому дамо звіт.

— Євреїв 4:12-13

Трансформація, що настає після нового народження, торкається нашого розуму, наших емоцій і наших старих способів мислення. Багато з того, що ми набули до того, як народилися знову, часто доводиться перевчати. Знання, які протистоять Богу, не є хорошими; тому керівництво Духа є життєво необхідним, якщо людина хоче ходити і діяти в згоді з Божим Духом:

Я кажу: ходіть за Духом, і не вчините пожадливості тіла. Бо тіло бажає противного Духові, а Дух — противного тілу. Вони супротивні один одному, щоб ви робили не те, що хочете. А коли дух вас провадить, то ви не під законом. Учинки тіла очевидні: перелюб, нечистота, розпуста, ідолослужіння, чари, ворожнеча, сварки, заздрість, гнів, суперечки, незгоди, ересі, заavidки, убивства, пияцтво, гулянки і подібне до цього. Попереджаю вас, як і раніше попереджав: ті, хто чинить таке, Царства Божого не успадкують. А плід Духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, лагідність, здержливість. На таких немає закону. А ті, що Христові, розп'яли тіло з його пристрастями та пожадливостями. Коли Духом живемо, Духом і ходімо. Не будьмо чванливі, не дражнімо один одного, не заavidуймо один одному.

— Галатів 5:16-26

Через пізнання та досвід з Богом ми просуваємося крок за кроком, якщо готові залишити свої власні шляхи в обмін на те, що Він має для нас. Це не завжди легко, але це правильно:

Тому і ми, маючи навколо себе таку велику хмару свідків, скиньмо з себе всякий тягар та гріх, що обплутує нас, і біжімо з витривалістю до змагання, що призначене нам, дивлячись на Ісуса, Засновника й Виконавця віри, що замість радості, яка була перед Ним, витерпів хреста, не дивлячись на сором,

і сів праворуч Божого престолу. Подумайте про Того, Хто витерпів таку над Собою наругу від грішників, щоб ви не знемоглись і не впали на душах своїх. Ви ще не боролись до крові, борючись проти гріха. І забули ви те настановлення, що говорить вам, як синам: «Мій сину, не нехтуй Господньої кари, і не слабни, коли Він докоряє тобі. Бо Господь, кого любить, того карає, і б'є кожного сина, якого приймає». Терпіть кару; Бог поводитьсь з вами, як із синами. Бо який то син, що батько його не карає? А коли ви без кари, що спільна для всіх, то ви діти незаконні, а не сини. До того ж, ми мали батьків за тілом, що нас карали, і ми шанували їх; чи ж не багато більше маємо коритися Отцеві духів, щоб жити? Бо ті нас карали за своїм уподобанням на короткий час, а Цей — для нашої користі, щоб ми стали учасниками Його святості. Усяка кара в теперішній час не здається радістю, а смутком; але згодом для навчених нею приносить мирний плід праведності. Тому зміцніть опущені руки і розслаблені коліна! І робіть прямими стежки для ніг ваших, щоб кульгаве не збочило, а радше зцілилось. Пильнуйте про мир з усіма і про святість, без якої ніхто не побачить Господа. Дивіться, щоб хто не позбувся Божої благодаті! Щоб не виріс який гіркий корінь і не завдав розладу, і щоб багато хто не осквернився ним. Щоб не було якого блудника чи безбожника, як Ісав, що за одну їжу продав своє первородство. Бо знаєте, що й потім він хотів успадкувати благословення, але був відкинутий; він не знайшов місця для покаяння, хоча й просив про це зі сльозами.

— Євреїв 12

Озираючись назад, я тепер розумію, що хоча я народився від Духа у 2008 році, мій Небесний Батько почав допомагати мені позбуватися неправдивих вчень, які я вбирав протягом усього життя. Цей процес відбувався через Його Слово в Christian Fellowship Nordhordland. Мене прийняли до їхньої домашньої групи та громади, але мій розум був сповнений псевдознань, які прямо протистояли Богу, і я активно ділився цим з оточуючими. Озираючись назад, я бачу, що вже тоді був євангелістом. Це може звучати дивно, але я тримав у розумі реальність і зв'язок з нечистим, що не узгоджувалося з новим духом, який дав мені Бог (Колосян 2:8). З досвіду я бачу, що плоть і дух можуть конфліктувати між собою навіть у тих, хто народився знову (Галатів 5:17).

Chapter 19

Frekhaug (2009)

Ми підійшли до 2009 року, і цього року до нас завітав один місцевий знайомий. Він мешкав зовсім поруч із нами на Fosse у Frekhaug і був яскравою особистістю, добре знався на політиці та був вельми заповзятливим. Він запропонував купити у нас ділянку, яка на той момент за планом землекористування належала до Landbruk, Natur og Friluftsområde (LNF), маючи на меті змінити цільове призначення одного mål із тих 3,2 mål, якими ми володіли, на житлову забудову. Він висловив готовність взяти на себе всі витрати, а згодом викупити цю частину у нас, якщо йому вдасться отримати дозвіл на будівництво. Я згадую про це, оскільки пізніше в книзі знову повернуся саме до цієї справи. Якщо я правильно пам'ятаю, його перша пропозиція становила близько 350.000 крон, проте детальніше про це розповім у частині про 2013 рік. Я лише хочу згадати про це зараз, бо ця подія стала визначальною для нашого подальшого фінансового шляху.

Chapter 20

Kristent Felleskap (2010)

2010 рік став серединою важких років на початку мого нового життя. Керівникам громади було важко бачити, що я активно ділився посланням, яке суперечило Євангелію, у той час як Дух усередині свідчив про нове життя (1 Петра 5:8). Настав момент, коли мене попросили обрати шлях.

Я пам'ятаю, що один із пресвітерів громади, Morten Gundersen, пізніше розповів мені, що вони просили когось молитися за мене та мою родину протягом тривалого часу, бо він розумів, що я перебуваю у стані внутрішньої боротьби. Озираючись на цей період сьогодні, його можна описати так, ніби моє старе життя намагалося затягнути мене назад, бо я не зачинив двері в минуле належним чином. Я мав дивовижні переживання з Богом як під час свого народження згори, так і в наступний період. Я болісно усвідомлюю, що існують предмети, дії або слова, які можуть відчинити — або тримати відчиненими — двері для нечистих духів. Це досвід, який я отримав лише в останні роки, коли озираюся на свідчення Святого Духа в моєму житті. Нещодавно, лише кілька днів тому, я зустрів брата по вірі, Arnt-Viktor Pettersen, який має пророчий дар, і він зауважив, як Святий Дух говорив саме про це в його власному житті. Він також отримав слово для однієї сестри по вірі, яка страждає від того, що ніяк не може повністю вигнати «духа-мучителя» зі свого дому, якщо можна так висловитися. Вона неодноразово обходила дім і молилася за нього. Її син, який ще не прийняв Ісуса, міг сам засвідчити, що відчув той момент, коли вони одного разу виганяли духа. Наша сестра розповіла мені, що вони пройшли крізь увесь дім, молячись і проголошуючи над ним Боже слово, і врешті-решт опинилися в гаражі, коли раптом відчули, як щось «вилетіло» звідти. Це, у свою чергу, нагадує мені про пізніші випадки проявів навколо християн, які не відреклися від речей, що мають, або від свого минулого, що слугує відкритими дверима та прийняттям присутності нечистих духів (1 Івана 4:1).

Повернімося до 2010 року. Тоді я відчув, як духи приходили до мене вночі зі своєю темною присутністю. Тоді я не розумів, що відбувається, але кожна людина на початку свого нового життя має різні речі, які

вона повинна навчитися або відкидати, або розривати в собі. Часто потрібно серйозно розібратися з минулим і щиро прийняти нове, щоб старе було віддане смерті. Треба, так би мовити, спалити за собою мости. Це часто передбачає розірвання проклять або духовних уз, які діють проти Святого Духа. Щоб досягти цього, потрібно упокоритися перед Богом і просити прощення за вчинене (1 Івана 1:9), простити тих, хто завдав шкоди або болю (Матвія 6:14-15), і викинути те, що відкриває шлях хворобам і проблемам, чи то спосіб життя, чи речі, якими володієш і які цьому сприяють:

Ісус же пішов на Оливну гору. А вдосвіта знову прийшов у храм. Весь народ сходився до Нього; Він сів і навчав їх. Тоді книжники та фарисеї привели жінку, схоплену на перелюбі, і, поставивши її посередині, кажуть Йому: «Учителю, цю жінку схоплено саме під час перелюбу. У Законі ж Мойсей наказав нам таких побивати камінням. А Ти що кажеш?» Це казали вони, випробовуючи Його, щоб мати в чому Його звинуватити. Але Ісус, нахилившись донизу, писав пальцем по землі. А коли вони продовжували запитувати Його, Він випростався і сказав їм: «Хто з вас без гріха, нехай перший кине в неї камінь». І знову, нахилившись, писав по землі. Вони ж, почувши це, почали виходити один за одним, починаючи зі старших. І залишився один Ісус і жінка, що стояла посередині. Тоді Ісус випростався і запитав: «Жінко, де вони? Хіба ніхто не засудив тебе?» Вона відповіла: «Ніхто, Господи». Тоді Ісус сказав: «І Я не засуджую тебе. Іди і віднині більше не гріши!»

— Івана 8:1-11

Особливість Ісуса в тому, що Він любить нас, а не відкидає. Він допомагає нам позбутися гріха, а це означає — умертвити своє старе життя і воскреснути з Ним для вічного життя (Римлян 6:4, Івана 8:36). Що стосується речей, пов'язаних із нечистими духами, то це добре відомо нехристиянським шукачам, які знають про каміння, «ловці снів» та подібні речі. Бог чітко сказав нам триматися подалі від магії, і це те, що ми в Норвегії зазвичай називаємо марновірством:

Так говорить Господь Бог: Яке горе чекає на вас, жінки, що ловите душі Мого народу, як молодих, так і старих. Ви в'яжете магичні «амулету» на їхні зап'ястя і робите магичні

покривала. Невже ви думаєте, що можете ловити інших, не приносячи загибелі на самих себе?

— Єзекїїля 13:18

Речі мають своє минуле, яке ми приймаємо, коли вносимо їх до власної оселі, незалежно від того, відчуваємо ми це чи ні. І це може проявлятися в нашому житті там, де нам важко позбутися гріхів та шкідливих звичок. Сьогодні про це говорять не так багато, але покаятися у своїх гріхах і зробити «чистий дім» — це важливо, якщо людина хоче йти з Богом (Ісаї 1:18). Не лише зовні, а й у своєму внутрішньому світі, якщо прагнеш розірвати такі кайдани. Я вірю, що саме це є бар'єром, який заважає багатьом віруючим іти з Богом. Подібно до того, як алкоголік спершу повинен визнати, що він справді має проблему залежності.

А коли б несправедливий відвернувся від усіх своїх гріхів, яких нарібив, і виконував би всі Мої постанови, і робив би право та справедливість, — він справді буде жити, не помре. Усі його провини, які він учинив, не згадаються йому; за свою справедливість, яку він чинив, він буде жити. Хіба Я маю хоч найменше вподобання в смерті несправедливого? — говорить Господь Бог. — Чи ж не в тому, щоб він відвернувся від своїх доріг і жив? А коли б праведний відвернувся від своєї праведності й чинив би кривду, робив би всі ті огидні речі, які робить несправедливий, — чи він буде жити? Усі його праведні вчинки, які він робив, не згадаються; за своє віроломство, в якому він завинив, і за свій гріх, у якому згрішив, за них він помре. А ви кажете: «Несправедлива Господня дорога!» Послухай-но, доме Ізраїлів: чи Моя дорога несправедлива? Чи ж не ваші дороги несправедливі? Коли праведний відвертається від своєї праведності й чинить кривду, він помирає через це; за свою кривду, яку він учинив, він помирає. І коли несправедливий відвертається від своєї несправедливості, яку чинив, і робить право та справедливість, він урятує свою душу. Бо він побачив і відвернувся від усіх своїх провин, які вчинив, він справді буде жити, не помре. А дім Ізраїлів каже: «Несправедлива Господня дорога!» Чи ж Мої дороги несправедливі, доме Ізраїлів? Чи ж не ваші дороги несправедливі? Тому Я буду судити вас, доме Ізраїлів, кожного за його дорогами, — говорить Господь Бог. Покайтеся

і відверніться від усіх ваших провин, і не буде вам провина каменем спотикання! Скиньте із себе всі ваші провини, якими ви грішили, і створіть собі нове серце та нового духа! І навіщо вам помирати, доме Ізраїлів? Бо Я не маю впадобання в смерті того, хто вмирає, — говорить Господь Бог. Тому покайтеся і живіть!

— Єзекіїля 18:21-32

Особливим у цьому є те, що навіть у найтісніших «колах» Святих можна зустріти віруючих, які не скинули з себе гріх. І він тримає їх подалі від активного життя з Богом та краде у них великі благословення. Я сам пережив це з одним віруючим другом і братом. У певний момент близький брат запропонував мені папірець із формулою, яка нібито мала «допомогти мені духовно». Я відчув сильний внутрішній дискомфорт, коли він це сказав, і відмовився. Важливо, щоб ми, як діти Божі, не давали себе впіймати або звабити такими речами, як влада, багатство чи просто магія. Це називається «**stronghold**» і діятиме як фортеця, що оточила або міцно тримає людину (2 Коринтян 10:4). І те, що зробив тут мій брат, могло б накликати прокляття на мене та мою родину. Про це навчали в біблійній школі. Майно може відкривати шлях для stronghold так само як слова, які ми вимовляємо, можуть осквернити нас, як каже Ісус (Матвія 15:18). Це, мабуть, не так уже й дивно, адже майно, слова та вчинки відображають внутрішній стан душі, а це, своєю чергою, має наслідки у дусі.

Ми знову повертаємося у 2010 рік. У моєму випадку я був духовним шукачем протягом кількох років і тримався нечистих духів, не розуміючи цього (Ефесян 6:12). Ми всі відповідальні за власні вчинки, і я був заплутаний у цьому, що проявлялося як внутрішньо, так і зовні.

Я перебував у самому розпалі битви між новим і старим. Один вечір, коли я лежав у ліжку поруч із дружиною, я пам'ятаю особливо добре. Моє тіло було крижаним до самих кісток, і страх охопив мене. Я знав, що це духовна битва, і в повному відчаї я закричав до Бога зі свого нутра, благаючи Його допомогти мені в цій боротьбі (Якова 4:7). Останнє, що я пам'ятаю перед тим, як заснути, — це світло, яке прийшло і огорнуло мене. І коли я прокинувся наступного дня, я був сповнений енергії та радості, як ніколи раніше. Бог, наш Отець, почув мене і визволив від того, що мучило мене напередодні ввечері. Хоча свобода спочатку була короткочасною, принаймні одна перемога

була здобута (Галатів 5:1) — і це одне з багатьох свідчень, які я несучу в собі далі.

Що кажу Я вам у темряві, говоріть те при світлі, а що чуєте на вухо, проповідуйте на дахах. І не бійтеся тих, хто вбиває тіло, душі ж убити не можуть; а бійтеся більше Того, Хто може і душу, і тіло погубити в геєні.

— Матвія 10:27-28

Боротьба тривала, і поки це відбувалося, я ділився залишками старого інтелектуального знання з друзями, колегами та братами і сестрами в церкві. Це було знання, яке суперечило Божому Слову. Мій дух був народжений згори, і я мав сильні переживання, що йшли врозріз із тим, чого мене навчали в школі, але я застряг у минулому. У своєму розумі я все ще залишався полоненим фальшивого Месії, фальшивого Ісуса, хоча в душі вже був народжений згори.

Ще з 1998 року я був старанним дослідником того, що називають Urantia-boken. Сьогодні я знаю з власного досвіду, що цей світогляд з його антихристиянськими цінностями та духовними течіями утримує людей подалі від Бога надзвичайно підступним способом. Це відбувається шляхом імітації частин вчення Ісуса, водночас заперечуючи Його божественність і саму мету Його життя на землі. Я давно роздумував над написанням книги, де міг би розповісти про це детальніше тим, кого це стосується, щоб більше людей мали змогу звільнитися. Що стосується мене, то повний розрив із минулим був уже зовсім близько, чому посприяли добрі брати у вірі — зокрема наші добрі брати Брат Trond або Брат Thomas. Усі вони — чудові брати, але кожен має свою власну історію та досвід. У мене своя історія, але всі вони поруч зі мною на подальшому шляху та у праці для Бога.

Chapter 21

Вибір та брати (2011)

Ми підійшли до 2011 року, коли двоє старійшин громади, Magnar Askeland та Morten Gundersen, завітали до нас додому. Вони сказали, що я маю зробити вибір, яким шляхом іти далі. Мені потрібні були брати, здатні побачити ту боротьбу, в якій я перебував. Я був народжений згори, але мій розум не міг визнати того, що показував мені Дух. Проте я вже мав певний дивовижний досвід із Богом і внутрішньо розумів, що Святий Дух готував мене до цієї зустрічі. Я прямо тоді сказав своїй дружині, що вона може відібрати всі книги, які, на її думку, суперечили Богові. І вона знала, що в мене було багато таких книг. Серед них була *Urantiaboken* — праця обсягом близько 2000 сторінок із золотим обрізом, яку я на той час старанно вивчав уже десять років. Вона подивилася на мене великими очима і запитала, чи я справді серйозно. Я підтвердив це, і згодом група чоловіків із громади зібралася, і ми спалили картонну коробку з книгами та іншими предметами. Це була духовна омана та нечисті речі, що свідчили проти Бога (Дії Апостолів 19:19). Пам'ятаю, це було так, ніби я викидав собі око, і лише згодом я зрозумів, що тоді відбулося звільнення. Тоді я цього не розумів, але через спалення цих книг Бог зміг визволити мене з лещат нечистих духів і повернути мене від смерті до життя (2 Коринтян 5:17). Я сказав «так» Ісусу у 2008 році, і Він був вірним, працюючи над тим, щоб утримати мене на шляху з Ним, хоча існували сили, які протидіяли цьому — як всередині мене, так і в моєму близькому оточенні. Наші слова несуть у собі або життя, або смерть; середини не існує (Приповісті 18:21), так само як і під час винесення остаточного суду. Не можна бути половинчастим у вірі.

Вони вийшли від нас, але не були нашими. Бо якби були нашими, то залишилися б із нами. Але це сталося, щоб виявилось, що не всі вони наші. Ви ж маєте помазання від Святого і знаєте все. Я написав вам не тому, що ви не знаєте правди, а тому, що знаєте її і що всяка брехня не від правди. Хто ж неправдомовець, як не той, хто відкидає,

що Ісус є Христос? Це антихрист, що відкидає Отця і Сина. Кожен, хто відкидає Сина, не має й Отця; хто ж визнає Сина, має й Отця. Те, що ви чули від початку, нехай перебуває у вас. Якщо у вас перебуватиме те, що ви чули від початку, то й ви перебуватимете в Сині й Отці. І ось та обітниця, яку Він сам обіцяв нам: вічне життя.

— Перше соборне послання Івана 2:19-25

Я внутрішньо розумів, що мушу відкласти своє заради Бога, і що це було частиною необхідного процесу, через який я мав пройти, якщо хотів працювати для Небесного Отця. До цього я був євангелістом сатани, який виступав проти Бога та Його праці, сам того не усвідомлюючи, але Бог у Своїй благодаті покликав мене стати благовісником для Нього (Ефесян 2:8-9). А хто я? По суті, я ніхто. Так, у мене гарна освіта, але я маю свої слабкості, і зовнішнє справді нічого не варте, якщо ми не слухаємо Бога та Його поклику для кожного з нас. Я часто роздумував над тим, чому Бог використовує мене, але розумію, що все — з благодаті:

Мої любі... з острахом і трепетом дбайте про своє спасіння.

— Филип'ян 2:12

Я пам'ятаю, як дорогий брат у вірі, Брат Thomas, дивився на мене, ворущачи вугілля, щоб книги швидше згоріли. Він сказав, що в майбутньому я переживу великі речі з Богом. Тоді я не знав, що він пророкував, але озираючись назад, бачу, що Брат Thomas неодноразово виявляв пророчий дар. Це дар благодаті, який він повинен усвідомлювати і продовжувати використовувати.

Один із двох старійшин, Magnar Askeland, завжди радів тому, що я робив для Бога, і виборам, які я здійснював. У цей час також сталося так, що чоловіча група, яку ми мали в одного з братів удома, разом із Брат Thomas, Брат Trond та кількома іншими, розпалася через внутрішні чвари та особисту незрілість. Я маю підозру, що благословення стали занадто сильними, і що ми як група не впоралися з цим, коли почалися особисті прояви нечистих духів. І це було в людині, яка вважала себе одним із лідерів групи. Коротко підсумовуючи, можу сказати так: один зі Святих у групі мав у собі духа немочі, чому ми всі були свідками в чоловічій групі, і це також було підтверджено одним із пасторів у Kristent Fellesskap. Але я також припускався помилок у

певні моменти, і нам усім іноді потрібно зазирнути в себе і пробачити чи то близьких, чи то самих себе. Було кілька людей, які свідчили про те, що відбувалося, коли ми молилися за одного зі Святих, і дійшло до того, що одного дня ми посилено молилися за нього, і він відчув позив до блювання, але стримався. Я не можу сказати напевно, але вважаю, що після цього атаки почали відступати, хоча група не була достатньо пильною, щоб це помітити. Людина казала, що це було так, ніби в неї встромляли ножі, коли ми молилися, і в той самий день, коли була зустріч, у п'ятницю, він розповів, що часто відчував неспокій і опір усередині себе перед чоловічим зібранням. Це були його власні слова, не мої. Не всі розуміли виклики, через які ми проходили, і все завершилося одного дня, коли група зайняла хибну позицію в душі, і все практично розвалилося через висунуті неправдиві звинувачення. Раз за разом хтось брав керівництво без проводу Святого Духа. Цю ж саму людину навіть відвідав ангел, коли я молився за неї, який підтвердив мої слова над нею і приніс їй полегшення болю. Я не знаю, чи було це розказано групі, але все ж. Святий сам був шокований тим, що це сталося, коли зателефонував мені ввечері. Попри все добре, що сталося, у нього стався прояв, і він не зміг стриматися. Тепер я знаю з досвіду, що людина може одночасно мати нечистого духа і бути народженою згори, хоча це й звучить суперечливо. Я також отримав підтвердження від одного зі старійшин громади, того, хто завжди радів за мене, що проти мене та мого служіння був опір, але сам він ніколи не мав нічого проти мене. Минуло майже десять років, перш ніж один зі Святих зізнався, що в той час він сказав і зробив багато лихого. Я маю сильну підозру, що багато благодатних дарів руйнуються через те, що люди говорять і діють у незрілості та/або через нечистоту. Проте я не є невинним у цьому і мушу вчитися нести свою відповідальність. Брат Øivind одного дня сказав мені, що важливо розбудовувати характер, і це були добрі та правильні слова. Тобі, хто читає це: будь активним у слуханні, скорим на прощення і повільним на слова (Якова 1:19). Будь пильним і не спи. Атаки прийдуть, навіть від твоїх найближчих. Звертайся до церкви і єднайся в молитві, щоб зупинити руйнування, які дехто сіє в ній. Виводь це на світло. Бог застерігає і каже, що ми маємо берегти серце понад усе, що зберігаємо. Очевидно, що громади також мають серце, яке вони повинні навчитися берегти понад усе, щоб мати змогу дбати про свою отару:

Мій сину, прислухайся до моїх слів, нахили своє вухо до моїх речей! Нехай вони не відходять від твоїх очей, бережи їх усередині свого серця! Бо вони життя для тих, хто їх знайшов, і здоров'я для всього тіла їхнього. Понад усе, що бережеш, бережи своє серце, бо з нього походить життя. Відкинь від себе лукавство уст, і віддали від себе губи облудні! Нехай твої очі дивляться прямо, а твої повіки хай перед тобою будуть рівні. Вирівняй стежку для своєї ноги, і нехай усі твої дороги будуть міцні. Не ухиляйся ні праворуч, ні ліворуч, усувай свою ногу від зла!

— Приповіді Соломонові 4:20-27

Паралельно з цим у період з 2008 по 2012 рік я купив багато цифрових книг, написаних пасторами, євангелістами та іншими християнами, через книжковий магазин Amazon.com. Я також переглянув багато свідчень на Youtube.com і багато роздумував над тим, що бачив. Я заглиблювався в частини книг за потребою і перевіряв їх на відповідність Біблії. Я хотів побачити, чи досвід Святих також узгоджується з Писанням. Я б описав це так, ніби я шукав золото. Я копав і випробував те, що знаходив, щоб побачити, чи добре воно:

Напиши до ангела церкви в Laodikea: Це каже Amen, Свідок вірний і правдивий, початок всього, що Бог створив: Я знаю твої діла, що ти ні холодний, ні гарячий. О, якби ти був холодний або гарячий! Але оскільки ти літеплий, а не гарячий і не холодний, Я виплюну тебе з Своїх уст. Ти кажеш: «Я багатий, і розбагатів, і нічого не потребую.» А не знаєш, що ти нещасний, і жалюгідний, і вбогий, і сліпий, і голий. Раджу тобі купити в Мене золото, вогнем очищене, щоб ти збагатів, і білий одяг, щоб одягнутися і щоб не видно було сорому наготи твоєї, і маззю помаж очі твої, щоб бачити. Кого Я люблю, тих докоряю і караю. Отже, будь ревний і покайся! Ось, Я стою при дверях і стукаю. Якщо хто почує Мій голос і відчинить двері, Я ввійду до нього і буду вечеряти з ним, а він зі Мною. Переможцеві дам сісти зі Мною на престолі Моєму, як і Я переміг і сів з Отцем Моїм на престолі Його.

— Johannes åpenbaring 3

Зверніть увагу на слова Jesus, коли Він каже: Переможцеві дам сісти зі Мною на престолі Моєму.

Ми перебуваємо посеред дитячих років 2008-2012, і хоч би що я читав і як би не перевіряв Писання, я не міг знайти в ньому слабкостей, як би глибоко не занурювався, хоча часто дивувався і не обов'язково розумів прочитане. Іноді Святий Дух відкривав мені речі безпосередньо, а іншого разу я не отримував відповіді роками. Святий Дух дає кожному з нас частину тут і частину там: хтось бачить сни, інші — видіння, але ми покликані бути однією церквою. Те, що відбулося в мені, було одкровенням про те, наскільки дивовижний дар ми отримали в Богові. У цей час я також читав і бачив багато свідчень людей, які побували в пеклі, і це налякало мене до смерті. Чим більше я поєднував свідчення святих і Біблію з моїм власним досвідом знамен і чудес, тим більше я розумів, що справді існують Небеса і пекло. Сам Jesus попереджав про це знову і знову: про вічний вогонь, приготований дияволу та його ангелам (Matteus 25:41), про піч вогненну, де буде плач і скрегіт зубів (Matteus 13:42), про пекло, де черв'як не вмирає і вогонь не гасне (Markus 9:48), і про багатія, що мучився в полум'ї (Lukas 16:24). Є багато місць у Писанні, які вказують на це. Люди, яким було показано пекло або які там побували, описують це як **надзвичайно болісний досвід**. Поза всяким сумнівом, пекло існує, і воно абсолютно несхоже на Небо в усіх відношеннях, будучи діаметрально протилежним добру. Коли людина стверджує, що Бог злий, бо посилає її до пекла, вона не розуміє, що сама тверда, як камінь, і не бажає відвернутися від свого зла. Бійтеся Того, Хто може і душу, і тіло занести в пеклі (Matteus 10:28). Куди ж іще їм іти, як не туди, де вони самі обирають бути? Це сувора, але брутална істина про тих, хто любить власне життя до смерті. Ми не живемо самотньо і відокремлено, але покликані ділитися своїм з тими навколо нас, хто має потребу.

Паралельно з цим я почав отримувати слова від Святого Духа в автобусі та інших місцях — слова до людей, для збудування та допомоги в поширенні звістки про Бога, прямі слова для конкретних ситуацій. Пам'ятаю, як одного разу, сидячи в автобусі, я почув три чи чотири слова, призначені саме для чоловіка поруч зі мною. Я повернувся до нього і сказав їх, і він був шокований. Сподіваюся, вони залишилися з ним як свідчення від Бога. Я також відчував у своєму дусі, коли інші люди мали фізичні проблеми, і запитував, чи можу я помолитися за них. Це траплялося, коли вони спокійно сиділи в автобусі, і не було жодних зовнішніх ознак того, що в них справді є проблема. Це

дари благодаті, до яких брати та сестри, здається, часто перестають прагнути, хоча Paulus закликає нас робити саме це:

Дбайте про любов, прагніть духовних дарів з ревністю, а особливо того, щоб пророкувати. Бо хто говорить мовами, той не людям говорить, а Богові, бо ніхто його не розуміє, і він духом говорить таємне.

— Første Korinterbrev 14:1-3

Це був загально складний час, але також чудовий і особливий. І я мушу визнати згодом, що це почалося з моєї спраги пізнати істину. Я стукав — і двері відчинилися, я шукав — і знайшов (Matteus 7:7). Найголовніше те, що я народився згори, коли вирішив прийняти Jesus як Господа і Вчителя, хоча й був негідний цього:

Був один чоловік на ім'я Nikodemus. Він був фарисеєм і одним із юдейських старшин. Він прийшов до Jesus вночі і сказав: «Rabbi, ми знаємо, що Ти Вчитель, який прийшов від Бога. Бо ніхто не може чинити такі знамення, які Ти чиниш, якщо Бог не буде з ним.»

— Johannes kapittel 3

Jesus відповів: «Істинно, істинно кажу тобі: якщо хто не народиться згори, не може побачити Божого Царства.»

«Як може людина народитися, будучи старою?» запитав Nikodemus. «Хіба може вона знову ввійти в утробу своєї матері і народитися вдруге?»

Jesus svarte: «Поправді, поправді кажу тобі: Коли хто не народиться від води й Духа, не може ввійти в Царство Боже. Що народилося з плоті, є плоть, а що народилося від Духа, є дух. Не дивуйся тому, що Я сказав тобі: «Вам треба народитися згори». Вітер віє, де хоче, і ти чуєш шум його, але не знаєш, звідки він приходить і куди йде. Так буває з кожним, хто народився від Духа.»

«Як це може статися?» — запитав Nikodemus.

Jesus svarte: «Ти вчитель Ізраїлів і не знаєш цього? Поправді, поправді кажу тобі: Ми говоримо про те, що знаємо, і свідчимо про те, що бачили, але ви не приймаєте нашого свідчення. Якщо ви не вірите,

коли Я говорю вам про земне, то як повірите, коли Я говоритиму вам про небесне? І ніхто не сходив на небо, крім Того, Хто з неба зійшов — Сина Людського, що на небі. І як Moses підніс змія в пустелі, так мусить бути піднесений Син Людський, щоб кожен, хто вірує в Нього, мав життя вічне. Бо так полюбив Бог світ, що віддав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне. Бо не послав Бог Сина Свого у світ, щоб судити світ, але щоб через Нього світ спасся. Хто вірує в Нього, не судиться. Хто ж не вірує, той уже засуджений, бо не увірував в ім'я Єдинородного Сина Божого. А це і є суд: Світло прийшло у світ, але люди полюбили темряву більше, ніж Світло, бо їхні вчинки були лихі. Бо кожен, хто чинить зло, ненавидить Світло і не йде до Світла, щоб не виявилися вчинки його. А хто чинить за правдою, йде до Світла, щоб виявилось, що його вчинки зроблені в Бозі.»

Мій дух зростав у наступний час, і це було трохи схоже на те, як повільно переходити від пиття молока до споживання твердої їжі, про що говорить Paulus (1 Korinterbrev 3:2). Я почав ділитися вірою з людьми в автобусах у період 2011-2013 років і всюди, куди б я не йшов. Я також зустрів одного відомого євангеліста, який діяв по плоті та вчинив несправедливо щодо мене приблизно в середині 2013 року, можливо, через те, що я був дуже активним у благовісті, молився за людей і бачив багато зцілень. Я дуже люблю цього євангеліста, просто щоб ви знали. Я щойно повернувся з місіонерської поїздки до Намаг, де ми були свідками чудес, коли молилися за людей, і здавалося, що це пробудило свого роду заздрість. У будь-якому випадку, я був розбитий після того, як мене відкинув той, кого я вважав прикладом для свого власного служіння. Я згадую все це, щоб ви могли трохи зазирнути в мій шлях із Богом, а також побачити те, що часто трапляється, коли людина справді йде з Богом — виклики у багатьох аспектах.

У цей час я працював у Norsk Organisasjon for Kvalitetssikring av Laboratorier utenfor Sykehus (NOKLUS) на Haraldsplass Diakonale Sykehus, і на робочому місці я також був свідком дії Божої сили серед атеїстів та невіруючих. Я пам'ятаю один випадок, коли я молився за співробітницю ідальні, і їй було важко втриматися на ногах, коли це відбувалося. Це було так, ніби вона зазнала сильного електричного шоку в певному сенсі, і це було особливим видовищем. Я також їздив з Noklus до Island у поїздки з нагоди їхнього 20-річчя і в Gardermoen покладав руки на ісландську футбольну збірну. Я сидів із двома колегами і хотів показати їм чудо, коли запитав жіночу збірну, чи мають вони

проблеми з ногами чи щось подібне. І, звичайно, вони мали. Я отримав можливість покласти на них руки, після чого вони почали трохи «шаленіти» від реакції. Це було весело, але невдовзі після того, як ми повернулися до Bergen, мене викликали в кабінет до моєї начальниці. Проти мене були висунуті неправдиві звинувачення — мене назвали бабієм і заявили, що я говорив речі, яких ніколи в житті не казав. Людина, яка це доповіла, мабуть, була несповна розуму, якщо наговорила таке моєму керівнику. Це не було дивним, враховуючи, що більшість колег були атеїстами. Вони були цілком адекватними людьми, і в середньому з високою освітою, але коли справа доходила до віри в Бога, деякі з них ставилися до неї скептично. Інші ж були чудовими людьми, які нормально сприймали те, що я ділився і був відкритим щодо своєї віри.

Коли брат у вірі, євангеліст, розкритикував мене за те, що я ділився з усіма, кого зустрічав, і за всі чудеса, свідком яких я був, мені було дуже боляче. Наступного дня, коли я пішов на роботу, я майже не міг нормально функціонувати і був у такому глибокому пригніченні, що сказав Богові: якщо це не призначено для мене, Він мусить це забрати. Коли я пізніше пішов до вбиральні, все ще на роботі, і прославляв Бога, я раптом відчув, ніби олива потекла по моєму тілу, і після цього я став абсолютно вільним. Радість буквально вирувала всередині мене. Це було невимовно. Треба сказати, що цей брат знову прийшов до мене лише за кілька днів, але він не впокорився так, як мав би, хоча я зрозумів, що він шкодував про свої слова. Проте він не покався в них повністю, і від того дня я більше нічого про нього не чув і не бачив його. Чи пробачив я йому за це? Так, пробачив (Колосян 3:13). Ми всі робимо помилки і час від часу чинимо за плоттю. Нехай Бог зглянеться на всіх нас у Своїй благодаті.

Загалом, Бог очистив мене від моїх гріхів у роки, які були моїми «дитячими роками в душі» (1 Івана 1:9), і все закінчилося тим, що зрештою я не міг зробити нічого іншого, як схилитися перед Богом і визнати, що Його слова були добрими і правильними. Я більше не міг відкидати Отця своїм розумом, бо тепер усею своєю істотою розумів, що Він реальний, піднесений над усім і всіма.

Критичними роками мого народження згори в душі був для мене період з 2008 по 2012 рік, і людьми, які могли засвідчити частину цієї незвичайної трансформації, що відбулася, були мої найближчі співробітники в NOKLUS при Haraldsplass Diakonale Sykehus, а також брати і сестри з громади, яку я відвідував, Kristent Felleskap Nord-

hordland. У NOKLUS не було відкрито сповідуючих християн. На початку моєї роботи я відкрито розмовляв з кількома моїми колегами про духовні ідеї, які жодним чином не визнавали істинного Ісуса як Сина Божого. Проте під час моєї роботи там сталося те, що я перейшов від смерті до життя, і Бог залучив мене до процесу, в якому Він почав відчувати мене від того, чого я навчився раніше. І в період 2011-2013 років я почав дедалі більше ділитися тим, що Ісус робив зі мною, тож для декого з тих, з ким я працював, це було дивною сумішшю. Але таким часто буває життя в перехідні періоди. У NOKLUS я також став свідком того, як одна з моїх колег повністю зцілилася від болю в спині. У неї були великі проблеми з тим, щоб лежати або стояти, і одного дня на роботі, куди вона завітала під час цього періоду хвороби, я постукав у її двері і запитав, чи можу я помолитися за неї. Наступного літа всі проблеми з її спиною повністю зникли, чому вона й сама була здивована. Зміна була радикальною і стала частиною мого пробудження до того, ким ми насправді покликані бути, коли народжуємося згори (Марка 16:17-18). Я пам'ятаю, що молитва була простою, але вона супроводжувалася покладанням рук, і я просто попросив Бога зцілити її. Вона завжди уважно слухала, коли я ділився тим, що мав, і з нею завжди було приємно спілкуватися.

Я також бачив, як одна людина в їдальні ледь не впала на підлогу, коли я поклав на неї руки, і це виглядало так, ніби у неї стався короткочасний blackout, якщо можна так висловитися. Я бачив те саме з іншими людьми, за яких молився, і так було з моєю майбутньою дружиною в перші рази, коли я молився за неї. Я знаю, що ми в Ісусі, а Ісус у Бозі, що означає, що Бог у нас (Івана 14:20). Божа сила омиває нас від гріха, зцілює і звільняє (1 Івана 1:7, Якова 5:14-15), і саме це відбувається, коли ми покладаємо руки на людей. З нею сталося те саме, що Бог зробив зі мною: Він почав наводити лад у ній і готувати її до праці для Нього.

У цей період, коли я почав розуміти важливість Бога у своєму житті, поруч був і мій вітчиз. Він атеїст і надавав мало або зовсім не надавав фінансової допомоги в попередні роки. Чи то під час навчання, чи то в наступний період, хоча він приділяв дітям трохи уваги на їхні дні народження. Я розумію, що ми з братом, по суті, були для нього тягарем. Ззовні все могло виглядати добре, але він відкидав мої пошуки Бога, і ситуація не покращилася, коли я прийняв Ісуса. Він чітко дав зрозуміти, що я не повинен говорити з ним про Бога. Я також

отримав чітке попередження від брата мого вітчима, що він більше не буде мені дядьком, якщо я розповідатиму йому про свою віру.

Chapter 22

Божий престол (2012)

Настав травень 2012 року, і я вже бачив і пережив так багато Божої присутності, що більше не міг Його заперечувати. До цього моменту я протягом кількох років дивився порнографію. Це було те, що Бог поклав тяжким тягарем на моє серце, і Він допоміг мені розірвати з цим того року (Hebreerne 12:1).

Я пам'ятаю, як упав на коліна в підвалі перед Faderen і відклав усякий опір праці для Його Царства (Romerne 12:1). Я сказав Far, що готовий іти туди, де я Йому потрібен. Саме тоді Бог дав мені видіння; я побачив сусідній будинок за кількасот метрів, де свого часу жила Eldbjørg Fosse. На подвір'ї вище жила її невістка. Мало я тоді знав, що Бог посилає мене до двох віруючих жінок, яким було понад 70 років, і наскільки важливими вони стануть для мене в моїй подальшій праці. Слідуючи Божому керівництву, я побачив, як Eldbjørg зцілилася під коліном і під стопою, а згодом її спина ще більше випрямилася, чому вона була дуже рада (Jesaja 61:1). Вона стала близьким другом у вірі та важливою розрадницею в моєму служінні Богові. Чоловік її невістки на той час хворів на Alzheimers. Після того, як я відвідав його і помолився за нього, він невдовзі попросився приєднатися до богослужіння — чого він ніколи не робив раніше, навіть коли був здоровий. І ось що я сказав його дружині перед тим, як відвідати його: «Я очікую, що Божий Дух промовлятиме до нього в його естві, коли я зустрінуся з ним і помолюся за нього». Святі покликані ходити з надією, навіть коли ми сіємо в сльозах, але остаточні жнива — це день радості (Salme 126:5-6).

Щоразу, коли я приходив у гості до Eldbjørg, вона пильно дивилася на мене і запитувала, що я зробив для Бога і що я пережив. Вона і раділа, і дивувалася, коли я розповідав їй про свої переживання та про те, що робив Бог. На жаль, кілька років тому вона отримала травму голови після падіння і страждає на втрату пам'яті, але близькість до Бога все ще з нею, і вона так зраділа, коли я молився за неї телефоном минулого разу.

Бог справді добрий, навіть якщо ми живемо в грішному світі страждань, на відміну від Небесного. Проте, ми повинні відкласти своє небажання до Божої праці та Його Євангелії на землі, оскільки нам потрібні робітники, тож молимося, щоб Бог послав більше робітників (Matteus 9:37-38) і щоб Його народ підтримував їх, щоб вони мали все необхідне. І якщо бути чесними, то допомоги потребують не лише бідні. Також і той, хто має можливість допомогти, повинен навчитися давати на цю працю і не стримуватися (Lukas 6:38, Malaki 3:10). Тут, на жаль, багато віруючих норвежців відрізняються тим, що дають набагато менше свого власного, ніж їхні брати і сестри в USA, згідно з моїм особистим досвідом.

Лише через кілька днів після того, як я відклав свій опір Божій праці в травні 2012 року, я зустрів християнську жіночу групу «Kvinneforum Nordhordland» та їхню домашню групу. Однією з учасниць домашньої групи була Laila Nygård, яка також відвідувала Kristent Fellesskap Nordhordland і знала мене звідти. Вони сиділи, пили каву, в'язали, разом молилися і шукали Бога, коли я увійшов до них. Я думав, що прийшов туди, щоб допомогти їм створити webside, але, коротко кажучи, вони запитали, чи можуть вони також помолитися за мене. Те, що вони сказали потім, було чітким пророчим словом від Бога, яке освітлювало шлях попереду на наступні роки (1 Korin-terbrev 14:3). Я не зрозумів цього тоді й там, але відчував, як Божий Дух дуже сильно спочивав на мені, коли я виходив із зустрічі. У душі я був охоплений свого роду благоговінням, і мною володіла глибока серйозність. Я зрозумів, що Бог хоче послати мене на Своє служіння, але я зовсім не міг збагнути, як зійдеться економіка. І я подумав, що тепер я закінчив кар'єру системного розробника, але все це були дитячі думки, коли я озираюся назад. Це було 07.05.2012, і коли я дивлюся на записку, яку вони написали, то слова від Бога можна підсумувати так:

- Ти отримуєш помазання від Herren для виконання завдань і досягнення людей у цей час.
- Бог дає тобі інструмент, і, можливо, я збирався зробити щось таке, чого ніхто інший не робив до мене. Одна з них бачила дерева в Africa, гілки яких були переплетені між собою.
- Щоб я радів праці, до якої мене призначив Бог.
- Проводь час із Herren, і Його Слово стане як м'язи в моїй руці.

- Ти будеш ходити в наперед приготованих ділах, і двері будуть відкриватися перед тобою. Його Слово буде як світло для моєї стежки: Salme 119:105.
- Коли буде важко, Він буде йти зі мною.
- Через те, що ти слухняний, ти відчуєш велику радість попереду!

Було б занадто довго записувати все, що я пережив, але я хочу в міру своїх можливостей поділитися дечим із того, через що Бог провів мене за останні роки — і особливо деякими ключовими подіями.

Chapter 23

Благословення та зрада (2012)

У 2012 році сталося дещо особливе; я мав можливість поділитися Євангелієм із сімома-вісьмома молодими людьми в одній із кімнат гуртожитку в Nordhordland Kristne Folkehøgskole. Вони були приголомшені чудесами та зціленнями, що відбувалися, поки я проповідував і молився (Від Луки 10:19). Вони також стали свідками того, як один хлопець розповів мені, що відчуває неспокій у серці, коли настає вечір. Не здавалося природним, що це була суто фізична проблема, тому я сказав йому: «Відчуй це!» І тоді я вказав на нього й вигнав цю проблему геть, і він сказав, що відчув, як вона вийшла з нього. Пам'ятаю, як одна з дівчат сиділа на ліжку в тій маленькій кімнаті й намагалася осягнути реальність того, що відбувалося. Вона просто втратила дар мови.

Я розповів їм, що маю Ісуса і народився згори (Від Івана 3:3), і якщо вони забажають, ми зможемо охрестити їх у басейні. Але я також сказав їм те саме, що євангеліст сказав мені: «Якщо ви хочете прийняти Ісуса, повторюйте за мною», — і вони це зробили, після чого вони відчули, як кімнату наповнила така вагома присутність, яку можна було майже торкнутися. Це було неймовірно, як і завжди, коли люди приймають Ісуса як свого Спасителя і Господа (До Римлян 10:9-10). Але хрещення так і не відбулося, бо прийшов нічний охоронець і сказав, що я не можу перебувати на території школи й проповідувати Євангеліє молоді. Мене фактично виставили з території, і це відчувалося просто як зрада щодо цих молодих людей. Причиною, як було сказано, було те, що школа уклала угоду про те, що вони не будуть благовістити молоді, яка приїжджає до літньої школи, щоб отримувати фінансові субсидії (Від Матвія 6:24). Відповідальний черговий школи того дня знехтував Ісусом, але Бог навіть це використав на добро, оскільки молодь стала безпосередніми свідками ознак і чудес через віруючу людину. Море біля норвезького узбережжя справді дає нам «чорне золото» у вигляді нафти, але сьогодні я бачу народ більш бідним, ніж тоді, коли п'ятдесят років тому почалася ця нафтова казка (Від Матвія 16:26).

Одне з чудес, які я бачив того року, сталося в ІКЕА. Моя друга за старшинством донька щойно вийшла з туалету, і ми зустріли двох молодих жінок на території закладу. Я показав відео людини, за яку молився, і на відео чітко видно, як її нога росте. Це не надто виражено, але вона справді росте. Це не таємниця, і багато віруючих переживали те, про що я тут говорю. У будь-якому разі, одна з жінок захотіла, щоб я помолвився за те, щоб обидві її стопи стали однакової довжини. Не самі ноги, а саме стопи. І я покладаю руки на її стопи й промовляю до них в ім'я Ісуса, після чого за кілька підходів молитви обидві стають однакової довжини. Це велика радість — і переживати таке особисто, і бачити реакцію тих, за кого молишся. «Ознаки ж тим, хто ввірує, супроводжити будуть», — написано в Біблії (Від Марка 16:17), тож ми повинні цього очікувати. Те, про що вона попросила мене після цього, було дещо незвичним для мене, але, можливо, не зовсім несподіваним, враховуючи, що вона щойно пережила те, що, ймовірно, було її першим чудом. Вона просить мене помолитися, щоб обидві її стопи стали коротшими. Я трохи заперечував, оскільки зазвичай про такий вид зцілення, так би мовити, не моляться. Але після внутрішнього монологу з Богом я вирішую, що це питання її віри, тому погоджуюся. Але перед початком я прошу її подругу покласти свої руки на стопи, а потім я кладу свої руки поверх її рук і починаю молитися за них. І ось що відбувається: ми обоє відчуваємо, як її стопи починають стягуватися й ставати коротшими. Свого часу я виклав це відео на [Youtube.com](https://www.youtube.com) для тих, хто бажає його подивитися. Коли ми закінчили, обидві стопи зменшилися на два сантиметри, що вона сама також підтвердила. Це чудо було однією з тих подій 2012 року, які я добре пам'ятаю. Завжди по-особливому приємно свідчити про Божу силу таким чином (До Євреїв 2:4), про що я, власне, не так багато розповідав у цих мемуарах.

Chapter 24

Травма з 1980-го (2012)

У 2012 році я був членом християнської чоловічої групи, де ми щотижня разом молилися і шукали Бога. На одній із зустрічей двоє моїх братів, Брат Thomas та Брат Trond, розповіли, що кожен із них окремо отримав від Бога видіння для мене:

Один бачить мене зі шкільним ранцем, а інший бачить, що в мене двоярусне ліжко, тобто подвійне ліжко у висоту. І тепер вони кажуть, що в мені є «діра» або щось подібне з того часу, яку потрібно закрити. Вони мали рацію; це був період після розлучення моїх батьків. За ці роки було завдано багато психологічної шкоди. Мій батько пив, і якимось він залишив мене в машині, а сам пішов у бар. Такі речі залишають слід на дитині, і це створило внутрішні травми, які я ніс у собі багато років. Я зміг підтвердити, що це також був єдиний період, коли ми мали двоярусне ліжко і коли ми з братом ділили одну кімнату. Один також сказав, що я лежав на нижньому ярусі, і це була правда. Мій молодший брат лежав зверху. Потім вони сказали, що закриють діру в мені (Дії Апостолів 8:17), і коли вони поклали на мене руки, я миттєво відчув гул, наче від теплового насоса. Я подумав про себе: невже хтось встановив собі тепловий насос?! Це було якимось дивно. Але коли вони прибрали руки, звук зник. І я відчув, ніби всередині мене з'явився новий мир (Марка 16:18).

— Двоє святих моляться за мене у 2012 році

Я вдячний за те, що Бог бачить наш біль (Псалом 56:9). Без спільноти зі святими, читання Божого Слова та прославлення в Його присутності ми також не зможемо перейти від пиття молока до споживання твердої їжі (Євреїв 5:12-14). Павло підкреслює важливість зростання в Христі та змушнення в Бозі, щоб ми не так легко хиталися, коли приходять випробування. Ми пам'ятаємо притчу про сіяча (Матвія 13:18-23), де

дехто відразу з радістю приймає Боже Слово, але не має коріння, яке могло б підтримати їх у час випробувань.

Chapter 25

Reinhard Bonnke (2012)

Наприкінці 2012 року я відчув, як Den Hellige Ånd сказав мені, що я маю поїхати до школи євангелізації у Florida — саме туди, з усіх можливих місць. Моя дружина не хотіла, щоб ми платили за це з власної кишені. Саме тоді я запитав Eldbjørg та свою невістку, чи мають вони можливість і бажання допомогти з поїздкою до Christ For All Nations у Florida.

У той час CFAN очолював Reinhard Bonnke, відомий німецький євангеліст, який проводив великі євангелізаційні зібрання в Africa, де було зафіксовано десятки мільйонів людей, які прийняли Jesus (Romerne 10:9-10). Коли Бог показав мені видіння про сусіда на початку того року, Він, очевидно, знав, що вони допоможуть мені поїхати до Florida, і що моя дружина буде протестувати проти цього. Раніше я ніколи не був у USA і, як мені здавалося, не мав до цього жодного явного інтересу, але я не міг дозволити собі сказати «ні» Богові. Gerd наснилося, що прийшов Jesus і сказав їй, що цей дар — для Нього, що дуже втішило мене і дало спокій щодо того, що я попросив їх про допомогу. На той момент я ще не знав, що Бог мав план для моєї праці для Нього (Jeremia 29:11), і що все це розпочнеться саме цього року, відразу після того, як я полишив свій останній опір Отцеві та Його праці для мене.

Небесний Отець, мабуть, знав, що я скажу «так» Jesus у 2008 році і полишу свій опір Йому у 2012 році. Коли я дивлюся на те, як Бог вів мене і пророко говорив як про минуле, так і про майбутнє, я розумію, що ми маємо абсолютно дивовижного і водночас терплячого Творця. Я мав припущення щодо того, до якого виду праці Бог мене покличе, але сьогодні я знаю, що я — євангеліст. Моє служіння полягає в тому, щоб допомагати збудувати тіло Kristus і ділитися Євангелієм (Lukas 4:18).

І Він Сам настановив одних апостолами, інших — пророками, інших — євангелістами, інших — пастирями та вчителями, щоб спорядити святих для справи служіння, для збудування тіла Kristus, аж поки всі ми не прийдемо до єдності у вірі

та в пізнанні Сина Божого, до стану людини досконалої, до міри зросту повноти Kristus. Щоб ми не були більше немовлятами, яких кидають хвилі і захоплює кожен вітер вчення через людську підступність та лукавство, що вводить в оману. Але щоб ми в любові були вірні істині і в усьому зростали в Того, Хто є Головою — у Kristus. З Нього все тіло, складене і з'єднане через усякі допоміжні зв'язки, згідно з дією в міру кожного окремого члена, отримує ріст для збудування самого себе в любові.

— Paulus brev til Efeserne 4:11-16

На жаль, фактом було те, що моя дружина боролася проти моєї праці для Бога, і це часом дуже ускладнювало служіння. Коли я отримав фінансову підтримку від наших сестер, яким було понад 70 років, вона різко критикувала мене за те, що я попросив їх, хоча сама відмовлялася використовувати наші власні кошти на це.

Сьогодні в Norway існує нездорова культура, коли частина жінок вважає себе головою сім'ї. Визнавати свою віру в Jesus Kristus, але на ділі працювати проти неї — це підривати саму себе. Коли християнка використовує різноманітні атеїстичні книги, щоб виправдати виховання дітей всупереч бажанню чоловіка, вона відкидає не лише Божу мудрість, але й свого коханого. Це є порушенням шлюбного завіту. Ми також бачимо цю приховану течію в сучасному суспільстві через Kvinnebevegelsen. Іронія полягає в тому, що цей рух сам став схожим на домінуючого чоловіка в сімейному шлюбі. Обидві крайнощі є хибними. Ми покликані любити і шанувати свою дружину, але насамперед шукати Царства Божого:

Шукайте ж найперше Царства Божого й праведності Його, а все це вам додасться. Тож не журіться про завтрашній день, бо завтрашній день сам за себе буде журитися. Досить кожному днєві власних турбот.

— Matteus 6:33-34

Іншою тенденцією в сучасному суспільстві добробуту є те, що деякі жінки також читають усілякі книги про виховання дітей тощо і нав'язують чоловікові те, яким він має бути і як поводитися. Вони ніколи не бувають задоволені і хочуть затягнути чоловіка на selvutviklingskurs та подібне, коли проблема полягає в тому, що вони не шукають насамперед

Бога. Це наскрізна риса частини жінок у Norway, і вона не відповідає тому, що дав нам Бог. Шлюб — це завіт намагатися любити одне одного, навіть коли ви різні. А не намагатися зробити іншого максимально схожим на себе.

Коли навчання в Школі Євангелізації (Evangeliseringsskolen) закінчувалося по обіді, ми зазвичай виходили на вулицю і молилися за людей — цілком неформально, без жодної явної організації, переважно невеликими групами по двоє-четверо. Я особливо пам'ятаю випадок, коли ми зустріли повію. Вона побувала у в'язниці й мала на нозі електронний браслет (sporingsbrikke), а в самій нозі — уламок кулі, який не вилучили хірургічним шляхом. Усе це було дещо сюрреалістично, але ми поділилися з нею Вісткою, і вона розповіла, що її чоловік багато молився про те, щоб вона зустріла Бога. Коли ми молилися за неї, вона сказала, що в ту мить, коли я поклав руку на її ногу (Марка 16:18), вона відчула, ніби уламок вийшов із ноги. Чи справді це сталося, я не знаю, але я бачив багато радісного в USA і помічаю, що люди там набагато відкритіші до заступницької молитви та пошуку Бога, ніж це зазвичай буває на Заході. Чому це так — я не знаю. Винятком є молодь. З ними зазвичай легко ділитися Словом і молитися за них навіть у Norge, а коли зустрічаєш їх у групах, то зцілення та свідчення в одного з них стають очевидними для всіх.

Det var fantastisk å få mulighet til å være med på evangeliseringsskolen i Florida med Reinhard Bonnke. Det jeg minnes er at Den Hellige Ånd viste meg ting der som jeg er takknemlig for mange år etterpå. Vi så fantastiske helbredelser finne sted og hørte vitnesbyrd som både bygget oss opp og inspirerte oss. Kort fortalt var denne uken instrumental for meg på veien videre med Gud.

Я не усвідомлював цього, але наступного року Бог використав кількох людей із тих, хто був у Школі Євангелізації, щоб підтвердити та допомогти відправити мене до Colorado Springs у 2013-2014 роках. У Бога був план, і згодом я зрозумів, чому Він зробив це саме так.

У цей час я також почав помічати ознаки боротьби серед деяких Святих навколо мене, і за моєю спиною точилися розмови. Я — виражений євангеліст і спілкуюся з людьми всюди. Правду кажучи, я можу бути досить гіперактивним і часом відчуваю, як усередині горить вогонь для Бога (Єремії 20:9).

Я особливо пам'ятаю поїздку до Oslo Sentralstasjon, де я свідчив і молився за людей, і бачив, як Божа сила проходила крізь багатьох.

Але, як не дивно, я відчував докори сумління через це, коли повернувся до Knapvik, аж поки один брат із чоловічої групи не сказав, що Бог показав йому видіння, де я стою на Oslo Sentralstasjon, а навколо нас — ангели. Ця картина справді зняла гостроту того спротиву, з яким я, на жаль, стикався серед деяких Святих у той час.

Якщо я дію в Божій силі й отримую критику за те, що бачу і свідчу під час праці для Бога, це означає, що хтось не зміг вберегти своє серце і не визнає того, що ми отримали різні дари від Святого Духа (1 Коринтян 12:4-7). Я сам маю вміти радіти тому, що інші брати і сестри навколо мене мають дари, яких я не маю. Святий Дух дає, а не ми. Але ми повинні шанувати Бога тим, що отримуємо, а не зловживати цим заради влади чи грошей. Заздрість чи гнів один на одного у вірі ляже жирним шаром навколо нашого серця і зробить нечутливими як нас самих, так і Божу Церкву.

До речі, про сон і те, щоб не бути чуйними в душі (1 Фессалонікійців 5:6). Часом було випробуванням бачити, як Божий народ поглинає благословення, призначені для тих Святих, які були обрані працювати для Бога.

Стежка ж праведних — як те світло ясне, що світить дедалі ясніше аж до повного дня. Дорога ж безбожних — як темрява: не знають, об що спотикнуться. Сину мій, слухай мої слова, прихили своє вухо до речей моїх! Нехай не відходять вони від твоїх очей, бережи їх у серці своєму! Бо життя вони тим, хто їх знайде, і здоров'я для всього тіла його. Понад усе, що ти бережеш, бережи своє серце, бо з нього походить життя. Відкинь від себе лукавство уст, і віддали від себе губи зрадливі!

— Приповіді 4:18-24

І це даровано нам нашим Творцем, Ісусом Христом, Сином Божим і Посланим Отцем до нас, людей. Написано в Євангелії від Івана:

Споконвіку було Слово. Слово було у Бога, і Слово було Бог. Воно було споконвіку в Бога. Усе через Нього постало, і без Нього ніщо не постало, що постало. У Ньому було життя, і життя було світлом людей. Світло світить у темряві, і темрява не подолала його. З'явилася людина, послана від Бога, ім'я її Johannes. Він прийшов для свідчення, щоб свідчити про

Світло, щоб усі увірували через нього. Він не був світлом, але мав свідчити про Світло. Справжнє Світло, що просвічує кожну людину, прийшло у світ. Він був у світі, і світ через Нього постав, але світ Його не пізнав. До своїх прийшов, і свої Його не прийняли. А всім, хто прийняв Його, дало владу бути дітьми Божими — тим, хто вірує в Його ім'я. Вони не від крові, ні від прагнення плоті, ні від бажання чоловіка, а від Бога народилися. І Слово стало людиною і оселилося між нами, і ми бачили славу Його, славу як Однородженого від Отця, повного благодаті та істини.

— Johannes 1:1-14

Jesus — наш Творець, і коли ми читаємо про Moses перед палаючим кущем, то це насправді і ангол Божий, і Yahweh з'явилися йому. «Ангол» означає «посланий Богом», саме так, як і Jesus був посланим. Jesus сказав нам, що коли ми бачимо Його, ми бачимо Бога. Ми бачимо, що в єврейській Біблії саме Yahweh промовляє до Moses. Це також Yahweh ходить з Adam і Eva в Едемському саду.

Тоді з'явився йому Ангол Господній у полум'ї вогню з-посеред тернового куща. Він поглянув, і ось — кущ палає вогнем, але не згоряє. І сказав Moses: «Піду я і подивлюся на це величне видіння: чому терновий кущ не згоряє?» Коли Господь побачив, що він іде подивитися, Бог покликав його з-посеред куща: «Moses, Moses!» Він відповів: «Ось я».

— Yahweh до Moses - Andre Mosebok 3:2-4

Хто такий Yahweh? Це Jesus. Так само, як Він приховав Себе від учнів, що йшли до Emmaus, так само і Jesus ходив по землі в Едемському саду і в кількох випадках пізніше, а не Бог Отець, оскільки ми не можемо бачити Отця нашими фізичними очима і вижити (2. Mosebok 33:20). Ми знаємо, що Jesus говорив притчами, і це було для того, щоб Його власні люди почули і зрозуміли, а не ті, кому слово не призначалося:

Тоді учні підійшли до Нього і запитали: «Чому Ти говориш до них притчами?» Він відповів: «Вам дано знати таємниці Царства Небесного, а їм не дано. Бо хто має, тому дасться, і матиме в достатку. А хто не має, у того забереться і те, що

він має. Тому Я говорю до них притчами, бо вони, дивлячись, не бачать, і слухаючи, не чують і не розуміють. На них справджується це пророче слово Јесаја: «Слухом будете слухати — і не зрозумієте, очима будете дивитися — і не побачите! Бо зачерствіло серце цього народу, вухами важко чують, і очі свої заплющили, щоб не бачити очима, не чути вухами, не зрозуміти серцем і не навернутися, щоб Я зцілив їх». Але блаженні ваші очі, бо вони бачать, і ваші вуха, бо вони чують. Істинно кажу вам: багато пророків і праведників бажали бачити те, що ви бачите, та не бачили, і чути те, що ви чуєте, та не чули.

— Matteus 13:10-17

Але що говорить Jesus про Себе в Det Gamle Testamente og i profetbøkene? Після Свого воскресіння Він підтверджує, що якщо ми відкриті до Писання, то ми не є нерозумними та неквапливими у вірі в те, що пророки говорили в Det Gamle Testamente:

Того ж дня двоє учнів ішли до села, що зветься Emmaus, шістдесят стадій від Jerusalem, і розмовляли про все, що сталося. Поки вони розмовляли та міркували, Сам Jesus наблизився і пішов разом з ними. Але очі їхні були стримані, щоб Його не впізнали. Він запитав їх: «Про що це ви так жваво розмовляєте в дорозі?» Вони зупинилися і з сумом подивилися вгору, і один із них, на ім'я Kleopas, відповів:

— Lukas 24:12-32

«Ти, мабуть, єдиний прибулець у Jerusalem, який не знає, що сталося там цими днями?»

«Що саме?» — запитав Він.

«Про Jesus із Nasaret», — відповіли вони.

«Він був пророком, могутнім у слові та ділі перед Богом і всім народом. Але наші первосвященники та правителі видали Його, засудили на смерть і розп'яли Його. А ми сподівалися, що Він Той, Хто має визволити Israel! До того ж сьогодні вже третій день, як це сталося. Крім того, деякі з наших жінок здивували нас. Вони пішли до гробу рано вранці, але не знайшли Його тіла. Вони повернулися і розповіли, що бачили видіння анголів, які сказали, що Він живий. Тоді деякі з

наших пішли до гробу і знайшли все так, як і казали жінки, але Його самого не бачили».

Тоді Він сказав їм: «О які ж ви нерозумні і неквапливі серцем, щоб вірувати в усе, що говорили пророки! Чи не так належало Messias постраждати і увійти у Свою славу?»

І Він, почавши від Мойсея та від усіх пророків, вияснював їм, що в усьому Писанні було написано про Нього. Вони наблизилися до того села, куди йшли, і Він удавав, що хоче йти далі.

Але вони наполегливо просили Його, кажучи: «Залишися з нами, бо вже вечоріє, і день уже схилився до заходу».

Тоді Він увійшов, щоб залишитися з ними. І коли Він сів із ними за стіл, то взяв хліб, благословив, розломив і дав їм.

Тоді відкрилися в них очі, і вони пізнали Його. Але Він став невидимим для них.

І сказали вони один одному: «Чи не палало в нас серце наше, коли Він говорив із нами в дорозі та відкривав нам Писання?» І вони зараз же встали й повернулися до Єрусалима.

Там вони знайшли одинадцятьох та тих, що були з ними, які були зібрані й говорили: «Господь справді воскрес і з'явився Симонові».

Тоді й ці двоє розповіли про те, що сталося в дорозі, і як вони пізнали Його в ламанні хліба.

Коли вони про це говорили, Сам Ісус став посеред них і сказав їм: «Мир вам!»

Вони ж, налякані й настрашені, думали, що бачать духа. Але Він сказав їм: «Чому ви стривожені і чому такі сумніви виникають у ваших серцях? Подивіться на Мої руки та на Мої ноги; це Я Сам. Доторкніться до Мене і подивіться, бо дух не має плоті й кісток, як бачите, що Я маю».

Сказавши це, Він показав їм руки та ноги. Коли ж вони від радості ще не могли повірити й дивувалися, Він запитав їх: «Чи маєте тут якусь їжу?» Вони подали Йому шматок печеної риби, і Він узяв і з'їв перед ними.

Потім Він сказав їм: «Це ті слова, які Я говорив вам, коли ще був із вами: що має виконатися все написане про Мене в Законі Мойсеєвому, у Пророків та у Псалмах».

Тоді відкрив їм розум, щоб вони могли розуміти Писання

Chapter 26

Біблійна школа в США (2013)

Протягом 2012–2013 років Святий Дух чітко говорив до нас про те, що ми маємо вступити до біблійної школи. Я пам'ятаю, як просив Отця про суботній рік, і це була Його відповідь мені. Це не було зовсім несподіваним, хоча це була не та відповідь, якої я очікував. У цей час моя дружина також усвідомила, що нам судилося почати навчання в біблійній школі в США. А саме в Charis Bible College у Woodland Park, що розташований у горах Rocky Mountains у Colorado Springs. Про це мені прямо сказав Отець, коли я перебував у США в короткій евангелізаційній поїздці до Denver. За організацією заходу стояла пара, яка пройшла евангелізаційну школу у Florida. Я замовив квитки і хвилювався, чи справді вчинив правильно, і цього разу моя дружина не протестувала. Я сам думав, що я трохи збожеволів, вирушаючи до США вдруге за такий короткий термін і лише на кілька днів, але, на щастя, я отримав підтвердження перед від'їздом. Це трохи схоже на Петра (Матвія 14:29-31). Відчуваєш, ніби робиш крок із човна і вже ось-ось почнеш тонути, перш ніж Бог візьме за руку і знову витягне тебе вгору:

Якщо ж комусь із вас бракує мудрості, нехай просить у Бога, Який дає всім щедро і без докорів, — і вона буде дана йому. Але нехай просить із вірою, без жодного сумніву. Бо той, хто сумнівається, подібний до морської хвилі, яку вітер жене й кидає туди-сюди. Нехай бо така людина не сподівається щось одержати від Господа, — двоєдушна людина, нестійка в усіх своїх дорогах.

— Якова 1:5-8

Звісно, іноді я не впевнений, чи справді правильно почув, коли йду за тим, що дає мені Святий Дух, але коли я отримую підтвердження, то зазвичай відчуваю мир щодо вибору. Підтвердження цього разу прийшло від Святого Духа, який назвав мені частину імені тих, у кого я мав зупинитися. Ім'я політика Касі Kullman Five закарбувалося в пам'яті, а пізніше я побачив, що їхнє прізвище Касі Robbins, тож

зрозумів, що це було від Святого Духа. Я не знав їх, але вони також навчалися в школі з Reinhard Bonnke і жили в Colorado Springs. Мало того, вони були опосередковано благословенні мною, коли інший брат, Mike Sanchez, також із євангелізаційної школи, раніше молився за зцілення Daniel, коли я заохотив його до цього. І Бог спланував усе так, що місто, в якому жило це подружжя, було саме тим місцем, де знаходилася біблійна школа, що стало благословенням для всіх нас.

Daniel Robbins та його дружина з Colorado Springs не знали мене до мого приїзду, хоча ми були в одній школі у 2012 році з CFAN та Reinhard Bonnke. Але Бог використав їх, щоб показати мені школу і відкрити моє розуміння того, що мало статися протягом наступного року.

Я знав, що маю їхати в Denver, тому що Святий Дух сказав мені про це, і Він підтвердив це через сестру по вірі зі США. Бог показав їй пару Anh Le та Michelle, які були організаторами цієї євангелізаційної зустрічі, коли вона запитала Бога. Вона не знала, що Бог уже дав мені назву Denver.

Я брав участь у євангелізаційній зустрічі в Denver. Це була відкрита сцена, і я був у групі, яка ділилася словом і молилася за тих, хто прийшов на захід. Пастор Bryan Schwartz керував практичною частиною, і раптом він звернувся до мене і сказав щось на кшталт: «Ти глибокий, але неважливо, глибокий ти чи ні». Він не знав мене, але Marcus Wick також скаже мені щось подібне у 2014 році, через пару років. Це лише означало, що Бог бачив мене, коли я заглиблювався в Писання і шукав Його задля істини, але також і те, що я не повинен судити інших, які цього не роблять. Святі всі мають своє власне місце в Божому домі і відповідальні за те, щоб іти за Ісусом, Начальником їхньої віри. Проте всі книги та досвід, які я мав у 2008–2012 роках, привели мене до одного моменту в часі, коли я відкинув свій опір Богові, і це сталося в травні 2012 року. Ми все ще перебуваємо в Denver і їздимо туди-сюди між будинком у Colorado Springs і місцем проведення заходу, добрі півтори години або близько того.

У нас є трохи вільного часу, і саме тоді Daniel Robbins вирішує показати мені околиці Colorado Springs. Я зрозумів, що потрапив у біблійний пояс із великою активністю для Бога. І поки ми стояли на одному зі світлофорів, чекаючи на зелене світло, Бог відкрив моє розуміння і показав мені, що ми маємо піти в Charis Bible College. Я негайно відчув мир щодо Andrew Womack, який очолював школу, і

не міг сказати «ні» Отцеві у своєму серці, хоча пізніше, повернувшись додому, мені було важко все це осягнути. Тим не менш, я був трохи приголомшений, якщо можна так сказати, і розповів про це нашому братові, який вів машину, після чого він прославив Бога. Усе це було трохи нереальним, і я зовсім не знав, як вирішиться фінансове питання, оскільки ми вже мали сто тисяч мінусу після продажу будинку на Frekhaug. У цьому й полягав мій виклик, як я думав, — кошти на поїздку до біблійної школи.

На той час ми жили внизу Galtenesveien в орендованій квартирі, саме так, як Бог підтвердив моїй дружині перед тим, як ми її отримали. Власником був її колишній друг, пастор з Den Norske Kirke в Loddefjord. Я й не здогадувався, що причиною того, що ми продали будинок роком раніше, було те, що Бог приготував для нас шлях на наступні роки, і саме тому Брат Thomas так чітко сказав, що продаж будинку був правильним рішенням.

Ми роздали багато з того, що мали в будинку на Fosse у Frekhaug перед тим, як продати його, і у зв'язку з цим до нас прийшов чоловік, який отримав стереосистему. Я відкрито поділився з ним, і те, що він розповів, було те, що його будинок був одержимим. Пізніше я пішов провідати його, але перед цим Бог насправді докорив мені. Бог просив мене бути **слухняним** (1. Samuel 15:22), але через свою незрілість я не сприйняв серйозність цього. Потім я відвідав ту людину з нечистими духами в будинку і примудрився применшити проблеми, які мала ця людина, хоча мав би розуміти, що це було неправильно. У нього були черепи на подушках і багато зброї, що висіла на стіні. Він сказав, що вночі це було настільки сильно, що навіть ковдру намагалися зірвати з ліжка. Бог докорив мені, але я був незрілим. Те, що я мав би сказати, це: позбудься всього мертвого в домі, бо нечисті духи шукають спокою (Matteus 12:43-45), покайся у своєму гріху перед Богом (1. Johannes 1:9), скажи «так» Ісусу і дозволь собі народитися згори. Я мушу визнати, що якщо я хочу діяти у своєму служінні, я повинен слухатися Отця, а не людей, у чому я став вправнішим за останні роки. Багато хто намагається виправдати свій гріх або запеклі серця щодо Євангелія та Божої праці, і Отець зробив мене суворішим у цьому.

Загалом п'ятеро людей пророчо говорили мені щодо біблійної школи в USA (1. Korinterbrev 14:3). Крім того, прийшло те, що Бог показав мені, коли Він відкрив мій розум, можливо, трохи так само, як з апостолом Lukas:

Тоді розум відкрив їм, щоб вони розуміли...

— Lukas 24:45

Однією з тих, хто говорив до мене, була сестра у вірі, Сестра Аму. Вона заміжня, має чотирьох дітей і живе в USA. На ній лежить євангелізаційний заклик. Іншим був Iket Grigsby, євангеліст повного часу. Там також був віруючий з моєї власної громади, Брат Trond, який прямо сказав мені про те, що він чув про біблійну школу, а також той самий приїжджий євангеліст, який вважав, що Den Hellige Ånd сказав це, коли він був у нас удома. Сім'я Robbins у USA також була в євангелізаційній школі у Florida з Reinhard Bonnke. Сестра Аму раніше також бачила, як Бог показав їй усю мою сім'ю з повним багажем у USA, що на той момент, як я думав, навряд чи могло бути правдою. Це було за деякий час до євангелізаційної поїздки в Colorado та Denver.

Після короткої євангелізаційної поїздки можна було б подумати, що тепер я готовий до того, щоб поїхати і вчитися в біблійній школі в USA. Бог показав мені школу, але хоча я і просив Отця про суботній рік із часом для вивчення Його Слова, я не зробив повного кроку, поки не прийшло останнє підтвердження. Однією з людей, які також говорили прямо до мене, був John Natale, теж із USA. Я думав, що це випадковість, але мене запросили взяти участь у конференц-дзвінку, де John Natale звертався до всіх нас зі словом знання від Бога, і інший учасник євангелізаційної школи підтвердив, що John справді має пророчий дар, у чому я й сам тепер переконався:

Твоя робота тут закінчена. Сідай у літак.

— John Natale сказав мені пророче

John нічого не знав про мене і точно не знав, що Бог велів мені їхати до біблійної школи в USA, тому я відчуваю, як моє серце закалатало, якщо можна так сказати. Після всього мого досвіду можна було б подумати, що я здатний зберігати спокій щодо всього цього, але я не зміг. Звільнитися з роботи і довіритися Богу було великим кроком, враховуючи також те, що на той час у нас було троє дітей.

Настав момент, коли ми з дружиною вирішили просити Бога про підтвердження того, що ми справді маємо їхати до USA в біблійну школу. І ось що сталося: лише через кілька днів Iket Grigsby вперше зв'язується зі мною через Facebook і розповідає, що йому наснився

сон, значення якого він не розуміє. Він сказав, що я був у центрі сну, і він думає, що, можливо, він для мене. Він сам був євангелістом повного часу, покликаним Богом безпосередньо перед тим, як ураган Katrina обрушився на Florida у 2005 році, і вони втратили будинок з усім майном:

Ikem ходить туди-сюди між будинком і машиною, пакуючи її багажем. Потім він отримує виклик від мене на телефон, але коли намагається відповісти, раптом зникає зв'язок з абонентом, тобто зі мною. Потім він зі своєю дружиною їде до літака і майже запізнюється на рейс. Коли вони приземляються, він отримує десяток текстових повідомлень на телефон від мене, але всі вони були порожніми.

— Сон Ikem Grigsby від 2013 року

Ikem не знав, про що був сон, і зв'язався зі мною, оскільки знав мене зі школи євангелізації у Florida 2012, і ми були в одній facebook-групі. Він також зауважив, що багажу було набагато більше, ніж зазвичай, коли він подорожує сам. Я відразу зрозумів значення сну, і моя дружина запитала, що я зробив з цією справою?! Я був трохи спантеличений, адже я вже розповів їй те, що сказав Бог, і ми мали спочатку дійти згоди, перш ніж подавати заяву. По правді кажучи, саме моє невір'я утримувало мене від подачі заяви, оскільки на той момент у нас не було грошей на це. Що ж, ми погоджуємося подати документи до школи (Євреїв 11:1). Відповідь від школи була такою: їм потрібне підтвердження з банку про те, що ми зможемо утримувати себе в USA. У нас цього не було, тому я сказав їм, що Бог наказав нам подавати заяву, на що отримав відповідь, що вони розглядатимуть заяву з вірою в те, що Боже слово здійсниться. Мало я знав, що місцевий підприємець, який прийшов до нас у 2009 році, тепер отримав дозвіл на будівництво від муніципалітету. Незадовго до закінчення терміну подання підтвердження з банку, він зателефонував і сказав: «тепер ви можете прийти і підписати контракт». Можливо, я трохи простодушний, але після такого тривалого розгляду справи було майже несподівано, що гроші придуть саме звідси. Дорогою на зустріч я раптом трохи занепокоївся і вигукнув до Бога, що ми ніяк не зможемо поїхати до USA з 3 дітьми та 2 дорослими на те, що залишиться після продажу ділянки. Принаймні так я думав. Пам'ятаю, я сказав це якраз перед тим, як переїхати Hagelsundbrua між Flatøy та Knarvik (Приповісті 3:5-6). І сталося так, що на зустрічі він запитав, чи не хочемо ми

також продати йому решту ділянки, тож у підсумку ми домовилися, що він зможе купити ту частину, яка була переведена під житлову забудову, а також решту ділянки, яка все ще була зоною LNF. Ми також домовилися, що він розділить оплату на 3 частини, і він погодився на пеню у розмірі 1000,- на день, якщо частковий платіж не надійде до встановленої дати. І ми отримали майже 1 мільйон сто тисяч крон, що було неймовірно радісно і стало благословенням, про яке Бог знав заздалегідь. Ми дійсно були благословенні Богом як чудесами в тілі та душі, так і фінансовими чудесами (Филип'ян 4:19). Я не можу цього заперечувати. Це змушує мене замислитися над тим, чому я не сказав «так» і не подав заяву відразу, і причиною цього було моє власне невір'я.

У своїй голові я думав: «У нас же немає грошей». Але проблема була не в фінансах, а в моєму невір'ї Божому слову (Марка 9:24). Я не починав подавати документи до біблійної школи, бо не діяв у вірі, що все владнається. Коли Бог промовив і це було підтверджено, людина має проблему зі своєю вірою і не повинна намагатися виправдовуватися іншим способом.

— Моє власне невір'я, коли Бог говорив про біблійну школу

Усі приготування до школи завершено, і ми звільняємося з роботи в Bergen. Я як системний розробник у Noklus, а вона як вчителька, і в жовтні 2013 року ми вирушаємо до USA в Charis Bible College у Colorado Springs. У сні, де Ikem Grigsby мало не спізвився на літак, це сталося тому, що ми отримали VISA для нашої наймолодшої доньки Engeline лише за 3 дні до вильоту літака, тож ми встигли буквально в останню мить. Ми робимо пересадку в Island, а потім летимо далі до Denver в USA. У нас була купа багажу, і діти стояли поруч із повністю завантаженими візками в аеропорту. Думаю, це було видовище саме по собі. Ми облаштуємося в Colorado Springs перед початком навчання в біблійній школі. Вже в перший день усі першокурсники отримали медалі. Було сказано, що дійти так далеко — це вже саме по собі досягнення, і це була правда. Charis Bible College у Colorado Springs також був єдиною школою Andrew Womack, яка приймала іноземних студентів, як я з'ясував згодом, про що Бог, звичайно, знав заздалегідь (Римлян 8:28).

Це самий кінець 2013 року, якраз перед тим, як школа відкриє нові приміщення в Woodland Park, і наближається Різдво. Навчання

йде за планом, і саме зараз перерва. Ми все ще перебуваємо в старих приміщеннях у Colorado Springs.

Наступного року тебе тут не буде.

— Я сиджу в школі, і Святий Дух каже

Я подумав про себе, що це абсолютно не міг бути Святий Дух, тому рішуче заперечив почутому. На жаль, іноді я буваю таким по-дитячому впертим. Проте саме зі Своєї благості Бог зробив так, що я зрозумів це лише пізніше, у 2014 році. Ми чудово провели час у школі. Моя дружина навчалася у вечірній школі, а я — у денній, і ми по черзі доглядали за дітьми.

Я вирішую не розповідати відкрито про травматичну подію, що сталася в USA в той час, коли ми їхали по автомагістралі зі швидкістю сто кілометрів на годину. Можу лише сказати, що людина, про яку йдеться, відмовилася брати на себе відповідальність. Вона не висловила жодних вибачень і не усвідомила тієї шкоди, яку міг заподіяти цей вчинок.

Chapter 27

Charis Bible College (2014)

Настав 2014 рік, і Charis Bible College відкрив свою нову будівлю у Woodland Park, де навчання першого курсу проходить у головному залі. Конструкція простора, з дерев'яним каркасом і чудовими арками, що височіють над нами. Американці загалом вміють створювати інтер'єри, і це була прекрасна дерев'яна споруда, де з одного боку зали було величезне панорамне вікно з видом на Pikes Peak висотою 4302 м над рівнем моря. Woodland Park розташовувався на висоті 2580 м, тож це було дещо незвично. Ми самі жили на висоті 2300 метрів і протягом перших місяців нашого перебування там відчували певну задишку, коли піднімалися сходами тощо.

Основним матеріалом у школі є Біблія, але нам видають брошури з тематичним поділом навчального матеріалу, і після завершення кожної теми ми завжди проходимо простий тест, щоб перевірити, як ми засвоїли матеріал. Регулярно проводяться конференції, і тема, яка часто повторюється в Charis Bible College — це зцілення та Божа благодать. Не благодать для того, щоб грішити, а Божа благодать для грішника, який приходить до хреста і складає своє власне «я» та свій опір Богові. Я не згадував про це раніше, але я бачив багато чудес, коли молився за людей, і саме про це також розповідає Andrew Womack — про Божі дари благодаті для нас, людей, і про те, що зцілення є природним очікуванням для святих (Якова 5:14-15). Бог знав це, і я почувався дуже по-домашньому тут, у біблійній школі, у цьому сенсі. Моїй дружині, напевно, подобалося все практичне, що стосувалося подорожі, планування та загалом нове місце з новими друзями та заняттями. Застережним знаком у той час було те, що вона не любила читати Біблію разом зі мною і швидко ставала нетерплячою та роздратованою, коли я говорив про те, що каже Писання, або розповідав про речі, які дає мені Бог, чи про зцілення, які я бачу.

Минає навчальний рік, і водночас сім'я починає відвідувати церкву у Woodland Park по неділях, де також проводяться дитячі збори. Під час навчання один із біблійних вчителів, Greg Mohr, звертається безпосередньо до моєї колишньої дружини прямо посеред заняття. Мені дуже пощастило, адже всі заняття записуються на аудіо. Мало хто знав про труднощі,

через які проходили я та моя тодішня дружина, але вона неодноразово або критикувала мене, або чинила опір моїй праці для Бога. Усе це було парадоксом, оскільки вона та її родина визнають себе віруючими. Тим не менш, Greg Mohr сказав те, що я сам не наважувався висловити. Greg Mohr жодним чином не знав мою колишню дружину, коли звертався до неї, тому це сталося абсолютно несподівано, так би мовити:

Бог збирається **вирвати невіру** з тебе і привести тебе до такої прихильності, такого благословення і такої віри у фінансах. І Бог повністю вирве це з тебе, і Він буде могутньо використовувати тебе не лише у сфері фінансів, а й у сфері зцілення. **І Бог буде могутньо використовувати тебе, якщо ти Йому дозволиш. Якщо ти даси Йому дозвіл це зробити.** І я скасовую завдання ворога проти тебе та будь-який негативний досвід, який намагався збити тебе зі шляху. Твій Отець любить тебе, і Він хоче вилити Своє благословення на твоє життя. Ти відчуєш це і допомагатимеш іншим відчутти це. Амінь? Амінь!

— Greg Mohr звертається до моєї дружини

Коли Marcus Wick кілька місяців по тому сказав, що Бог розділяє нас, стало зрозуміло, що вона вже прийняла рішення розлучитися. Ми мали функціонувати разом як одне тіло (Ефесян 5:31), але Бог бачив, як усе складалося. Нехай Бог змилується над тими, хто дає себе звабити спокусам цього світу:

Істинно кажу вам: якщо не навернетесь і не станете як діти, не ввійдете в Царство Небесне. Отже, хто принизить себе, як ця дитина, той і більший у Царстві Небесному. І хто приймає одне таке дитя в ім'я Моє, той Мене приймає. А хто спокусить одного з цих малих, що вірують у Мене, тому краще було б, якби повісили йому на шию жорно і втопили в глибині морській. Горе світові від спокус! Бо спокуси повинні прийти, але горе тій людині, через яку спокуса приходить! Якщо ж рука твоя або нога твоя спокушає тебе, відсічи її і кинь від себе: краще тобі ввійти в життя калікою або кривим, ніж з двома руками або з двома ногами бути вкинутим у вогонь вічний. І якщо око твоє спокушає тебе, виколи його і кинь від себе: краще тобі з одним оком у

життя ввійти, ніж з двома очима бути вкинутим у геєну вогненну.

— Матвія 18:3-9

Коли людина вдається до психологічної маніпуляції, щоб змусити іншого сумніватися у власній розсудливості, сприйнятті чи пам'яті, це відомо як *gaslighting* і, по суті, є дуже серйозним явищем.

Наприкінці навчального року мені довелося відвідувати літню школу, оскільки ми розпочали навчання із зимового семестру, а не з осені. Моя дружина та діти поїхали у відпустку до Norway влітку 2014 року і думали, що повернуться до початку наступного навчального року, але всередині я відчував, що щось у цьому було не так. Я не пам'ятав тоді, що Святий Дух промовляв до мене раніше того навчального року і сказав, що я не буду там наступного року. Також я не прийняв це відкрито.

Ми погодилися не продовжувати навчання на другому курсі. Після цього ми переїжджаємо до Levanger за її бажанням. Мені було прикро, що ми припинили навчання після одного року. Далі сталося те, що лише за два-три тижні до мого повернення з USA до мене звернулися четверо зі Святих. Один із них був у громаді, яку ми відвідували того року. Це було моє останнє молитовне зібрання там, і вони щойно помолитися за мене. Я збирався пройти в кінець залу, коли один зі Святих, пророк, підвівся і несподівано почав говорити про різні речі, які я мав зробити для Бога. Частина того, що було сказано, полягала в тому, що я відвідаю кілька країн Europe, і він сказав, що моя праця стане набагато більшою, ніж я сам очікував. Він сам навчався в Charis, як і його дружина з France. Це були сильні слова, і я був повністю приголомшений цим. Його слова згодом були підтверджені іншими в Бозі (2 Коринтян 13:1).

Наступними двома, хто звернувся до мене, було подружжя Marcus og Sharon Wick. Вони також навчалися в Charis разом зі мною, і я випадково опинився на домашній групі з деякими людьми з біблійної школи у них в той час — це був перший і єдиний раз, коли я був на домашньому спілкуванні з ними. Ми були чужими одне одному, за винятком того, що впізнавали одне одного. І він, і вона зверталися до мене зі словами від Бога.

Бог показав Marcus, що я глибоко занурився в Боже Слово, але близька родина критикувала мене за вибір, який я зробив

для Бога. Бог не був задоволений цим. Те, що бачить пророк — це потяг зі мною попереду. І Бог каже, що Він від'єднає вагони позаду мене, зніме цей тягар і зробить так, щоб я міг почати працювати для Нього. Мені сказали, що сезон для цієї праці незабаром розпочнеться. Sharon також дала мені підтвердження того, що час попереду буде дуже важким і здаватиметься, що все повністю зупиниться, але великим речам потрібен час, щоб набрати обертів. Marcus також каже, що бачить річку, яка тече над мною з Божими благословеннями (Псалом 46:4), що було підтверджено і пізніше.

— Marcus og Sharon Wick i 2014

Останньою особою був Jeffrey Hardwick, він також раніше навчався в Charis. Мене запросили на піцу, і він був одним із запрошених. Не знаючи моєї передісторії, він запитав, чи може поділитися зі мною словами від Бога. Він сказав, серед іншого, що Бог дав мені дар «творчих чудес» (Івана 14:12). Раніше я про це не писав, але я був свідком того, як кістки та подібне виростали або подовжувалися за лічені секунди, і я чудово розумів, що він мав на увазі. Він також сказав, що я творча людина і що Бог був дуже радий тому, що я шукав підтвердження, перш ніж приймати важливі рішення.

Я думав, що підвів Бога, але мій сум обернувся на радість, коли я тепер розумію, що моя праця не була закінчена. Я зрозумів, що Бог усуне проблеми, які стримували мене (Римлян 8:28), але не те, що Бог насправді розлучить мене через три роки. Це був перший випадок до того моменту, коли Бог промовляв до мене через чотирьох віруючих за такий короткий проміжок часу. Саме того року я почав знайомитися з Jangili з азійської країни, і наша діяльність та братерська дружба розпочинаються цього року.

Chapter 28

Повернення до Норвегії (2015)

Настав 2015 рік, і я був безробітним. Якби ми спробували залишитися ще на один рік, я б втратив право на допомогу по безробіттю. NAV фактично відхилив заяву, і вона була схвалена лише тоді, коли я оскаржив це рішення. На той момент я мав солідну освіту та гарний досвід, але мені було важко знайти роботу. Роботодавці також не виглядали враженими тим, що я навчався в біблійній школі, і воліли б бачити мене звичайним невіруючим. Я розумію, що в їхніх очах моє резюме має прогалину, і не лише технічну. Мені про це говорили як опосередковано, так і прямо.

У розпачі через відсутність роботи я почав цього року писати текст, у якому ділюся тим, ким є Отець і що Він зробив для нас. Це мало перерости у щось набагато більше, ніж я собі уявляв. Окрім усього іншого, у нас народилося ще двоє синів, і в квартирі тепер стало, так би мовити, ще більше життя. Хлопчики та дівчатка в цьому плані трохи різні. Життя вирувало не лише в кімнатах, а й у стінах, оскільки у господаря будинку була проблема з мишами. Трохи неприємно з огляду на гігієну, але також цікаво для дітей, і вони зі змішаним почуттям жаху та захоплення відкривали дверцята шафи під раковиною, де стояла мишоловка. Було багато чудових моментів з дітьми, але відсутність роботи була новим і складним випробуванням. У той час я вже здогадувався, що сказане у 2012 році на Kvinneforum Nordhordland, можливо, стосувалося того, що я тут розпочав, але я не був упевнений. Я знаходив радість у письмі, так само як і зараз. Цього року я також вперше вирушаю в місіонерську поїздку до азіатської країни і бачу, як люди зцілюються, звільняються від страждань і приймають Ісуса (Дії Апостолів 1:8). Це була чудова подорож, але також і складна, оскільки я не завжди міг залишатися пасивним. Я охоче ділюся вірою і вчасно, і невчасно, і коли один із менеджерів готелю стає свідком чудес і бачить зцілення своєї дружини, не можна виключати, що можуть виникнути певні труднощі з владою. Я приїхав не за релігійною візою, тож це було, так би мовити, трохи хвилююче. Я стояв з двома працівниками, обидва християни, і ми підійшли до жінки та її дочки, які жили в гаражі поруч із готелем. Раніше дочка мала дар мовлення

мовами, але потім втратила його. У неї був аномально інтенсивний ріст, і мати попросила нас помолитися за неї. Поки ми молилися, дочка раптом почала голосно говорити мовами, від чого у мене волосся на загривку стало дибки. Багато чого сталося, коротше кажучи, але це було фантастично, хоч і трохи лоскотало нерви!

Любі мої, як ви завжди були слухняні, не тільки в моїй присутності, але ще більше тепер, коли я далеко від вас, тож із страхом і трепетом дбайте про своє спасіння. Бо то Бог викликає у вас і бажання, і дію за Своїм уподобанням. Робіть усе без нарікань та сумнівів, щоб ви були бездоганними та щирими, Божими дітьми, непорочними серед розпусного та розбещеного роду. **Ви сяєте серед них, як світила в нічному небі, коли міцно тримаєтеся слова життя**, і тоді я матиму чим похвалитися в день Христа, що я не намарно біг і не намарно працював. Та хоч би я став і жертвою за пожертву та за служіння вашої віри, я радію й тішуся разом з усіма вами. Так само і ви радійте й тіштеся разом зі мною.

— До Филип'ян 2:12-18

Минуло сім років відтоді, як я народився згори. Попри всі переживання, які я мав за цей час, я не був упевнений у своєму власному народженні в дусі. Бог, мабуть, знав про це від самого початку, бо видіння, яке я мав, де я стояв усередині яйця, було образом мого власного духу в Бозі. Однак відтоді я сумнівався в тому, що бачив. Настав 2015 рік, і Бог готувався відповісти мені на те, що я пережив. Ми були групою Святих, які проповідували Євангеліє на вулиці в Trondheim, і я йшов з двома іншими братами, коли відчув, що мене тягне до групи людей на Trondheim Torg. Один брат відмовився йти з нами, бо там стояли три легко одягнені молоді жінки разом із юнаком, і він швидко пішов від нас. Ми обійшли навколо, і коли повернулися до них, я відчув біль або дивне відчуття в правій руці та плечі. Я запитав, чи має хтось із них проблеми з правою рукою чи плечем, і юнак одразу підтвердив це. Дівчата трохи злякалися, так би мовити, але ми їх заспокоїли. Ми сказали, що прийшли з Ісусом і ділимося Євангелієм, і що це був дар благодаті від Бога — відчувати і чути від Святого Духа. Потім ми помолилися за юнака, і він розповів нам, що його звати Azariah і він молодіжний пастор у міжнародній церкві Betel тут, у Trondheim. Він також розповів, що вперше у своєму житті почув, як Святого Духа промовляє до нього чутно:

Візьми з собою три яйця і йди в центр (Trondheim)!

— Святий Дух промовив до Azariah у 2015 році

Audibelt означає, що людина чує вухом, а не в душі. І це здивувало нас усіх, не лише Azariah. Він не знав, що мало статися і чому він мав іти до центру міста, тому Святому Духу довелося повторити повідомлення двічі, перш ніж він насправді взяв із собою три яйця і пішов до центру. Він нічого там не знайшов і зауважив, що на зворотному шляху пішов трохи іншою дорогою, ніж та, якою він зазвичай ходить. І саме тоді ми підійшли й заговорили з ним. Я сказав, що «**яйця означають нове життя**», і радів за нього в цьому. Тільки коли я сів на поїзд назад до Levanger, до мене дійшло, що насправді сталося. Я зрозумів, що Отець Небесний через сім років нарешті відповів мені на запитання про те, що означало видіння мене самого всередині яйця ще у 2008 році.

Він перами Своїми тебе вкриє, і під крильми Його заховаєшся ти! Його вірність — щит і захист.

— Salme 91:4

Og це Jesus підтверджує також у Matteus:

Jerusalem, Jerusalem, ти, що вбиваєш пророків і каменуєш посланих до тебе! Скільки разів хотів Я зібрати дітей твоїх, як квочка збирає курчат своїх під крила свої. Але ви не захотіли.

— Matteus 23:37

Пам'ятайте, що ми хрестимося в ім'я Отця, Сина і Святого Духа (Matteus 28:19). Вони діють разом у Трійці, і якщо є одна фраза, яка може описати волю Отця для нас, людей, то це така: **ЖИТТЯ, А НЕ СМЕРТЬ!**

Як уже згадувалося, яйця символізують життя від Бога, і моє власне видіння підтвердило це ще до того, як я прочитав про це в Біблії або почув від інших навколо. Тепер я знаю, що я народжений згори від Божого Духа (Johannes 3:3), і мої вчинки також супроводжуються знаменами та чудесами, і так триватиме й надалі, якщо я йтиму зі Святим Духом. Світ загруз у грошах і матеріальному добробуті,

і цілком природно очікувати, що багато хто буде глузувати, коли приходиш зі словом від Бога. Це походить не лише від чужих людей, а й від власної родини та інших «віруючих», які самі мали б палати Божим Словом, а не бути теплими. Якщо є щось, що я знаю після стількох років з Отцем, то це те, що я неймовірно щасливий, що прийняв двері до Божого життя, воду життя, визволителя від смерті, нашого Творця, як Господа і Владика, Jesus Christ. Halleluja! YES!!

Я нарешті зрозумів у 2015 році, що Бог справді споглянув на мене з милістю в день мого спасіння у 2008 році, і я дивуюся словам, які Він дав Moses, коли Бог визволив Свій народ з Египт:

Господь сказав Moses: «Посвяти Мені кожного первістка. Усе, що відкриває материнське лоно в Ізраїлевих синів, серед людей і серед худоби, має належати Мені.» Moses сказав народу: «Пам'ятайте цей день, у який ви вийшли з Египт, із дому рабства. Бо сильною рукою вивів вас Господь звідти. Тоді не їжте нічого квасного. Сьогодні ви виходите, у місяці Abib. Клятвою обіцяв Господь твоїм батькам дати тобі землю, що тече молоком та медом...»

— Andre Mosebok 13:1-5

Чи вважаю я, що Den Norske Kirke не має богобоязливих громад? Великою мірою так, на жаль. Але вони не самотні в цьому. І те, що я пережив особисто у своїй юності, було також підтверджено настоятелем парафії Morten Gravdal у дієцезії Møre понад 40 років тому. Morten отримав образ від Бога після послання мовами, коли він був студентом у Menighetsfakultetet в Oslo:

Це був образ потяга. Потяг мчав крізь краєвид на великій швидкості. Минуло багато часу відтоді, як коліями ходили потяги, і дерева, і велике каміння впали на шлях. Але попереду на локомотиві був великий плуг. Цей плуг відкидав усе, що було на колії, убік. Навіть там, де були обвали, і це виглядало небезпечно, плуг розчищав колію, і потяг не втрачав швидкості. Потім я побачив, що плуг був відкритою книгою. Паровоз не випускав диму, тому я зрозумів, що не сила машини рухала потяг уперед. Потяг рухало вперед те, що люди, які були в ньому, читали книгу – і вірили в те, що там написано! Люди вихилялися з вікон, вітер розвівав

їхне волосся, а на очах були сльози від вітру. Вони раділи, бо він мчав так швидко! Потім з'явився наступний образ: потяг стояв. Він стояв на станції. Плуг – книга – був демонтований і лежав на одному з вагонів. Там ходили машиністи, кондуктори та люди в залізничних кашкетах і уніформах із зірками та нашивками. Вони трохи читали книгу, і вони вирізали та вклеювали – вони прибирали те, що їм не підходило. Вони виривали цілі сторінки з книги і нічого не робили, щоб повернути плуг на місце. Дехто дивувався, чому потяг не їде. Більшість була задоволена тим, що він стоїть, вони заходили й виходили, коли їм заманеться. Цей потяг – це, звісно, церква та християнські збори. Книга – це Біблія. Сила Біблії полягає в тому, що християни читають Біблію – і вірять у те, що там написано! Коли християни роблять це, церква буде рухатися вперед. Церква має потенціал просуватися з шаленою швидкістю; це станеться, коли християни читатимуть Біблію, і те, що написано в Біблії, формуватиме життя християн. Це був образ, який я отримав майже 40 років тому, – і якщо це було правдою тоді, то це тим паче правда зараз! Центральні та впливові теологи та єпископи вирізають і вклеюють у Боже Слово так, що від нього нічого не залишається. Ліберальна теологія призводить до того, що Біблію більше не вважають Святою Книгою. Я вірю, що Бог сумує! Можливо, навіть гірше: Він гнівається! І Він закликає нас знову встановити плуг попереду потяга! Усе Боже Слово має бути перед очима церковного народу та християнських зборів – і воно має формувати наше життя, очищувати нас і освячувати нас! Тоді церква в Norge зможе знову почати рухатися! Крім того, можливо, цей образ був пророцтвом для нашого часу? Минуло багато часу відтоді, як у Norge ходили потяги коліями. Минуло багато часу відтоді, як у нас було пробудження! Багато каміння та дерев упало на колії, і сталося кілька обвалів. Може здатися неможливим, щоб потяг міг рухатися колією, яка в такому жахливому стані. Але – Біблія говорить нам, що ми віримо в Бога, для якого немає нічого неможливого – хіба ні?! Давайте повернемо плуг на місце!

— *Tolkning av tungetale til Morten Gravdal rundt*

Титлом youtube-відео, де він ділиться цим, є: «*Nan fikk et syn, om hvordan det ville gå med Den norske kirke*».

Старий Заповіт — це як тінь Божих обітниць, а Ісус, наш Спаситель, відкрив Слово і є дороговказом до справжньої обіцяної землі; Неба. Коли ізраїльтяни були визволені з Єгипту, Бог свідомо завів їх у пастку, щоб їм довелося пройти крізь Червоне море, аби уникнути смерті. Це було тінню спасіння в Ісусі Христі. Ми всі повинні пройти крізь Червоне море, яким є хрещення для нового життя (Римлян 6:4) та очищення від старого! Бог також закрити можливість легкого повернення назад. Єгипет був образом смерті, долі світу. Ті, хто обирає Бога, усиновлені в Його сім'ю та щеплені до оливкового дерева (Римлян 11:17). Це — Святі Благословенні, які з відвагою можуть кликати до **Herren Sebaot** ім'ям **Abba, Far**:

Тому то, браття, ми не боржники тіла, щоб жити за тілом. Бо коли живете за тілом, то маєте вмерти, а коли духом умертвляєте тілесні вчинки, то будете жити. Бо всі, хто водиться Божим Духом, вони сини Божі. Бо не взяли ви духа рабства знову на страх, але взяли ви Духа синівства, що Ним кличемо: «Авва, Отче!» Цей самий Дух свідчить разом із духом нашим, що ми діти Божі. А коли діти, то й спадкоємці, спадкоємці ж Божі, а співспадкоємці Христові, якщо тільки з Ним терпимо, щоб із Ним і прославитися.

— Римлян 8:12-17

Свідчення, яким я хочу поділитися за цей рік, стосується того, як наша сестра Anne-Gro Fjellingsdal була зцілена на Laberget. Це було зібрання з Levanger Vineyard, і під час зібрання я відчув ніби поколювання в певній частині шиї. Я не розумів чому, тому озирався довкола і думав, як зазвичай, що це або я сам, або щось відбувається. Пізніше ми обідали, і я випадково опинився поруч із Anne-Gro. Через деякий час у розмові я зауважив, що відчув щось дивне там під час зібрання, але не розумів чому. Тоді Anne-Gro зазначила, що сама мала проблеми в тому ж місці протягом кількох років і постійно вживає знеболювальні. Коротко кажучи, ми молимося, і вона негайно відчуває поколювання там, де був біль, вона зцілюється і припиняє вживати знеболювальні. Так воно і залишалося всі роки після того. Anne-Gro має дар розрізнення духів, і це дар, який громада має використовувати (1. Korinterbrev 12:9-10).

Водночас того року Святий Дух говорив до мене не лише про майбутні публікації, а й про те, що я маю видати свою книгу. Я пам'ятаю, як стояв у глибині квартири, прямо біля пральної машини, на якій стояла сушарка. Сушарка Miele з вбудованим тепловим насосом, з-поміж усього іншого. Проте, почути це було несподівано:

Ти видаси Біблію раніше, ніж видаси свою книгу!

— Святий Дух до мене у 2015 році

Я пам'ятаю, як знову протестував. Одне діло — створити видавничий механізм, але я був дуже невпевнений у тому, щоб використовувати його для видання Біблій. Я створив його для виготовлення Біблій як додатка до книги, де можна було б посилатися на біблійні вірші та вставляти їх у книгу, а також посилатися на Біблію в додатку, а не для окремих видань Біблії. Знадобився час, щоб звикнути до цієї думки, але паралельно з тим, як технічна частина видавничого механізму та власні напрацювання вдосконалювалися, усе сталося саме так, як сказав Святий Дух. Не тільки це, але я видав як окремі Біблії Russisk, Japansk, Vietnamesisk та Kinesisk, так і навчальні Біблії, паралельні Біблії, King James Strongs, а також окремі біблійні словники. Усе пішло, по суті, трохи по-божевільному, якщо можна так сказати, але в доброму сенсі. І книга, про яку думав Святий Дух, — це та, яку ви насправді зараз читаете. Мемуари починалися як лист, переросли в книгу і тепер служать євангельським інструментом.

Можу також розповісти, що коли у 2015 році я працював вчителем на заміні в початковій школі в Levanger, мене звільнили за те, що я розповів учням про дещо з того дивовижного, що я пережив із Богом. Учні запитували мене про те, хто я і про моє життя, але керівництву це дуже не сподобалося. Відмова в роботі через мою віру — це не те, про що в Norge говорять вголос, але це факт. Віруючих змушують не розповідати про Бога, і як тимчасового працівника мене, вочевидь, було легко звільнити. Коли Святі утримуються від підтримки тих, хто стоїть на передовій, я вірю, що це те, за що Ісус сам пізніше запитає. Я згадую слова мого доброго брата Брат Øivind із Frekhaug десь у 2011–2012 роках, коли він казав мені, що формування особистого характеру є важливим. Це стосується не лише тих, хто стоїть на передовій праці, а й усіх Святих.

Крім того, приблизно в цей час я зустрів групу молоді в Levanger ungdomsskole. Тут також була одна з моїх дочок, і я трохи розповів їм

про Ісуса, після чого запитав, чи мають вони болі чи інші проблеми в тілі, за які ми могли б помолитися. Один подивився на мене і сказав, що у нього тривалий час проблеми зі спиною. Я запитав, чи можу я покласти на нього руку і помолитися. Після того, як я помолився за нього, він більше не відчував там жодного дискомфорту і виглядав трохи здивованим. Я попросив його піти пострибати на батуті, а потім, коли він повернувся, він виглядав ще більш здивованим, бо недуги зникли. Я сказав йому, щоб він не дозволяв нікому заговорити це чудо і довіряв тому, що він щойно пережив, а також, що Бог любить їх. Зазвичай я також ділюся тим, що вони повинні народитися згори і що Ісус є дорога, і правда, і життя (Johannes 14:6), але світ часто не хоче Бога. Ну, коли я прийшов додому, мене зустріла суворим поглядом дружина, яка вже кілька років критикувала мою працю для Бога. Вона, поміж іншим, казала мені, що люди самі приходять до Ісуса, а не навпаки. Це трохи дивно, коли фактом є те, що сам Ісус ходив по Israel, розповідав людям і хрестив їх. І Він також посилав Своїх учнів звіщати Євангеліє людям, після чого вони також молилися за них і бачили знамення та чудеса, що супроводжували їх. Усе це за наказом і владою самого Ісуса ще до того, як Він був розіп'ятий на хресті та знову вознісся до Бога. Навіть до того, як Святий Дух зійшов на людей і учні фактично були охрещені Духом. Вони діяли з тією владою, яку дав їм Ісус.

Після того як Івана ув'язнили, Ісус прийшов до Галілеї, проповідуючи Божу Євангелію і кажучи: «Сповнився час, і Царство Боже наблизилось. Покайтеся і віруйте в Євангелію!» Проходячи ж понад Галілейським морем, Він побачив Симона та Андрія, брата Симонового, які закидали невода в море, бо вони були рибалками. І сказав їм Ісус: «Ідіть за Мною, і Я зроблю вас ловцями людей!» І вони негайно покинули сіті свої й пішли за Ним. І, пройшовши трохи далі, Він побачив Якова Зеведеєвого та Івана, брата його, що й вони були в човні, лагодячи сіті. І зараз же покликав їх. І вони, залишивши батька свого Зеведея в човні з наймитами, пішли за Ним. І прийшли вони в Капернаум. І відразу ж у суботу Він увійшов у синагогу й навчав. І дивувалися з Його вчення, бо Він навчав їх як той, хто має владу, а не як книжники. В їхній же синагозі був чоловік з нечистим духом. Він закричав: «Що Тобі до нас, Ісусе Назарянинне? Ти прийшов погубити нас? Я знаю, хто Ти: Святий Божий!» Але Ісус заборонив

Йому, кажучи: «Замовкни і вийди з нього!» І дух нечистий, стрясаючи ним і закричавши гучним голосом, вийшов із нього. І всі жахнулися, так що питали один одного: «Що це? Що це за нове вчення з владою? Навіть нечистим духам Він наказує, і вони слухаються Його». І чутка про Нього вмить розійшлася по всій країні Галілейській.

— Mark 1:15-28

Чи несподівано зустріти такий опір Євангелії навіть у власній родині? Я підозрюю, що коли це трапляється, члени сім'ї можуть вигадувати всілякі виправдання, щоб засудити дії людини заради Бога. Це часто відбувається на ґрунті їхньої власної невпевненості щодо того, що люди подумують про них. Я знаю, що слід очікувати втрати репутації, коли люди пліткують або зневажливо дивляться на проповідників Ісуса. Це частина праці для Бога. Вона приносить дивовижну радість, але часом і смуток. Існує багато перешкод для поширення Євангелії на вулицях, і деякі з них походять від внутрішніх особистих конфліктів у сім'ї.

Не думайте, що Я прийшов принести мир на землю; не мир прийшов Я принести, а меч. Бо Я прийшов розлучити сина з батьком його, і дочку з матір'ю її, і невістку зі свекрухою її. І ворогами чоловікові стануть домашні його.

— Matteus 10:34-36

Той, хто сам не зазнав засудження та критики за проповідь Євангелії, власне, не має права висловлюватися щодо особистих справ євангеліста, не вникнувши глибоко в ситуацію, про яку йдеться. Багато хто намагався дати мені добрі, щирі, а часом і повчальні поради. І я вдячний за ці спроби допомогти. Цілком справедливо, що я робив помилки, безумовно. Але я також мовчав і страждав наодинці, де тільки Бог знає, що відбувалося насправді. Часом і члени громади можуть говорити погано за вашою спиною. Але я кажу вам: прощайте тим, хто вас критикує (Kolosserne 3:13). Бережіть своє серце, щоб мати силу продовжувати ділитися Євангелією і радіти благословенням, які ви отримуєте щодня.

Тому, мої любі, як ви завжди були слухняні, не тільки в моїй присутності, але ще набагато більше тепер, під час моєї відсутності, зі страхом і трепетом працюйте над своїм

спасінням. Бо то Бог викликає у вас і бажання, і дію за
Своїм благоволінням.

— Filipperebrevet 2:12-13

Chapter 29

Asia (2016)

Зараз 2016 рік, і я був у своїй другій подорожі на схід. Я дуже радий зустрічі з групою пасторів разом із Jangili. Ми проповідуємо в різних церквах. Було не так просто поїхати з Norge, коли моя дружина була вагітна одним із наших синів, і якби я не отримав підтвердження, що це правильно, я б вагався, чи їхати. Проте все закінчилося добре як для поїздки, так і для пологів згодом. Особливим цього разу було те, що хтось підкупив або доніс місцевій владі, ніби Jangili збудував будинок незаконно. Можливо, це було реакцією на нашу роботу, я не знаю. Відразу після мого від'їзду до них прийшла група людей, які виселили їх і знесли їхнє житло, поки родина стояла на вулиці та спостерігала за цим усім. Це було зроблено брутально та ефективно, і пастора поклали в лікарню в стані шоку. Згодом він прийшов до тям, і те, що сталося пізніше, було тим, що місцева влада визнала feilen і повністю визнала провину.

Jangili та родина отримали від влади нові будівельні матеріали, і ми також допомогли їм відбудувати дім із прилеглим церковним залом. Не тільки це, але вони також привели в порядок свої документи, щоб мати можливість проводити bibelskole на цьому місці, тож це стало для них благословенням загалом, попри труднощі, через які їм довелося пройти. Я також мушу додати, що було чудово відвідати їх в азійській країні, і що ми стали свідками чудес і знамен, які зміцнили всіх De Hellige у вірі. Одним із них було примноження їжі (Івана 6:11-13). Я пам'ятаю, як почув у своєму дусі про чудо з їжею в Біблії на самому початку трапези, ще до того, як пастор почав говорити. Потім пастор прямо сказав мені: «Jorn, я ніколи не купував так багато курки—те, що ти бачиш, це не та кількість, яку я купив.» Йому потрібна була їжа і для студентів біблійної школи, і її вистачило набагато більше, ніж мало б бути. У той самий час моя кохана в Levanger пережила подібне, коли їжа примножилася. Це було просто неймовірно.

Слід також додати, що коли я повернувся додому в Norge, зі мною зв'язався один християнин-азієць. Він говорив зі мною про мою дружину та її батьків. І те, що він фактично сказав мені, було те, що моя дружина вважає себе розумнішою за мене, і що її мати та батько були місіонерами

для Бога, але на них щось «висить», що, у свою чергу, заважає їм належним чином працювати для Бога. Спочатку я подумав, що це було нечемно з його боку говорити таке, але коли я роздумував про це, то зрозумів, що це справді було так, і я не міг заперечувати те, що пережив поряд з ними за останні роки. Потрібно любити свою дружину (Efeserne 5:25), але коли вона стає твоїм найлютішим ворогом і поводиться відповідно, то стає як невірна. Я не бачу, щоб це змінилось і за останні п'ять років, що створює певні труднощі з дітьми. Це не означає, що я маю ставитися до неї погано, але я мушу визнати, що життя є дещо складним і зараз, після розлучення, з огляду на сім'ю. І Бог чітко сказав мені, що я не можу мати інтимних стосунків зі своєю майбутньою дружиною, якщо ми не одружені. Стверджувати, що ти віруючий і любиш Бога, і водночас не бути в шлюбі — це суперечливо і не відповідає Божому серцю щодо того, чим насправді є любов (Jakob 2:17). Це також те, що я сказав своїй екс-дружині. Дія та віра повинні йти рука об руку, принаймні за це потрібно боротися. Ми повертаємося до 2016 року, я все ще шукаю роботу, і ми в Norge після поїздки до bibelskole в USA.

У 2016 році я подаю заяву на посаду Systemutvikler у Helseundersøkelsen Nord-Trøndelag (HUNT) Forskningscenter у Levanger. Я не отримую її, хоча, на мою думку, я був найбільш підходящим кандидатом згідно з тим, що я міг прочитати у списку претендентів. Я був досить здивований цим, але, очевидно, у всьому був свій сенс. Щось у мені каже, що «dette er jobben min», хоча я не можу повністю осягнути це розумом. Тоді я ще не знав, що через півтора року вони візьмуть мене на проектну посаду. Тим не менш, цього року Den Hellige Ånd каже мені, що я видам Біблію раніше, ніж свою книгу. Я протестував, бо зовсім не відчував упевненості в цьому, але все одно так сталося, і я звик до цієї думки.

Я перестав отримувати dagrenger, хоча у нас було небагато коштів, оскільки моя дружина також була у відпустці по догляду за дитиною. Я працював вдень і вночі над розробкою видавничого рушія, який мав цифрувати старі Біблії, біблійні словники, включно з Hebraisk та Gresk ordbok. Це було vevd sammen, саме так, як говорилося в пророцтві від травня 2012 року, коли я був на домашній групі з Kvinneforum Nordhordland. Видавничий рушій також може створювати стандартні цифрові текстові книги, але я досі не використовував його для цього, окрім як у навчальних цілях. Матеріали для Біблій та словників я безкоштовно беру в Internett, оскільки термін дії їхнього

авторського права закінчився. Загалом близько 40 перекладачів було залучено до процесу перекладу forgotten, написаної мною норвезькою та англійською мовами. Протягом червня 2016 року, на свій подив, я зміг випустити понад 30 публікацій на Amazon. Продавалися вони, правда, мізерно мало, але старт було дано. Одного ранку я прокинувся і почув у своєму дусі наступне:

Не будь далеко від мене, бо горе близько, а помічника немає.

— Salme 22:12

На той момент я занадто виснажив своє тіло, працюючи над видавничим рушієм. Крім того, я передивився забагато інтернет-відео про стан світу і був особливо стривожений тим, що це означає. «Зараз кінець світу», — думав я, як би неймовірно це не звучало, але я був просто занадто фізично виснажений на той час, щоб мислити ясно. Я також не проводив часу з Богом, а зосереджувався на всьому іншому, крім Нього (Матвія 6:33). Псалом 22:12 у будь-якому разі став для мене ключовим віршем у допомозі впоратися з тим, що чекало на мене наступні два роки, і я глибоко вдячний за те, що Бог застеріг мене. Початок зовсім нового часу стоїть на порозі, і Бог цілком усвідомлює, що це буде важкий час, перш ніж усе зміниться.

Те, що також сталося пізніше того року, — це те, що Бог промовив до мене о третій годині ночі (Псалом 63:7). Я працював безперервно, і не було нічого незвичайного в тому, що я лягав о 5-6 годині ранку і спав лише кілька годин, перш ніж встати й піклуватися про дітей. Вона на той момент також не мала роботи, а була в декретній відпустці з двома нашими останніми хлопчиками, тож це був водночас прекрасний, але насичений час. Мені подобається бути трохи дитячим, і мати п'ятьох дітей — це благословення в цьому плані.

Цієї ночі я ліг близько третьої години, і моє тіло було абсолютно розбите від усієї роботи та ментального стресу. Я щойно ліг у ліжку, коли Бог заговорив безпосередньо до мене, і цього разу це був не Святий Дух, а промовляв Отець. Мене буквально трясло зсередини, коли давалися ці слова, і Бог Отець говорив до мене англійською мовою:

As if I do not love to hear your voice.

— Бог промовляє о 03 годині ночі у 2016 році

Я одночасно відчуваю, як повнота і сила проходять крізь мене, коли Отець вимовляє ці слова, і я ламаюся, після чого починають текти сльози. Знати, що **El Shaddai** прямо каже, що Він любить мене, було шоком, і я розумію, що Він сумує, коли Його діти не проводять час із Ним і не шукають Його. Це не було частиною Його плану для мене, і я мав припинити хвилюватися про час. Робота була неймовірно захопливою, але я мав відкинути неспокій і не працювати вночі з недостатньою кількістю сну, оскільки це руйнувало організм.

Ви, можливо, помітили, що я вперше вживаю **El Shaddai** стосовно Бога? Я шукав у своєму дусі, коли писав це, і саме тоді мені прийшло на думку, що я маю використати **El Shaddai**. Потім я пошукав і виявив, що саме так Бог Jehovah представився вперше Abram, і це був перший раз, коли **Shaddai** згадується в Біблії. Це стається, коли Бог представляється Abram:

Коли Abram був 99 років, з'явився йому ГОСПОДЬ і сказав: «Я Бог Всемогутній (**El Shaddai**). Ходи перед Моїм обличчям і будь непорочним! Я складу заповіт між Мною і тобою і надміру розмножу тебе». Тоді Abram впав долілиць, і Бог сказав йому: «Ось Мій заповіт із тобою: ти станеш батьком багатьох народів. Ти більше не будеш зватися Abram, але Abraham буде ім'я твоє; бо Я зроблю тебе батьком багатьох народів»

— Буття 17:1-5

Якщо подивитися на гебрейську мову в **El Shaddai**, то «El» використовується для позначення «Бога», а «Shaddai» складається з трьох гебрейських літер: Shin, Dalet та Yod. **Shin** — це те, що пожирає, поглинає. **Dalet** — це двері, які часто використовуються як розділення або перехід між фізичним і духовним. Нарешті, ми маємо **Yod**, найменшу з усіх гебрейських літер і, згідно з юдейським мисленням, символ атомарного, найменшого, вибухової сили та творчої сили в Богові. Усі гебрейські літери містять у собі yod. **Shaddai**, виходячи з літер, здається, є описом Бога як: «Творча сила від духу до світу, як творення, так і руйнування, всемогутній, якщо об'єднати це в одне слово». Піктограми в гебрейському алфавіті самі по собі несуть цілий світ розуміння. Коли Ісус каже: «Я — Початок і Кінець, Альфа й Омега» (Об'явлення 22:13), то це перша й остання літери грецького алфавіту. Але якщо ми подивимося на гебрейський алфавіт, то це **Alef** та **Taf**. **Alef** — це образ єдності, сильний,

лідер, перший. **Taf** подібна до хреста, що лежить на боці, і за значенням є міткою, знаком, передвістям або печаткою. Коли Ісус висів на хресті, Він сказав: «Звершилось». Тому Він є і початком, і кінцем, і це лише верхівка айсберга того, що приховано в гебрейській мові в Біблії.

Почути Божий голос тієї ночі й відчутти Його любов до мене в такий спосіб — це важко описати, але це формує мене і донині. У будь-якому разі, це не лише для мене, і саме тому я ділюся цим із тобою. Я — один із незліченних свідків Божої любові до нас (1 Івана 4:19). Хоча ми — як невидима цятка і нічого не варті, якщо зважити на все, Бог споглядає на нас і відкривається нам (Псалом 8:4-5). Не лише це, але Він дає нам Свого Духа. Це, по суті, зовсім незбагненно — ті добрі речі, які ми, Святі, переживаємо, попри випробування та відкинення, через які ми проходимо.

Приблизно в той самий час я побачив очі молодої жінки, яка жила неподалік від нашого будинку в Levanger. Її маленький син, здавалося, був змучений уночі, і в якийсь момент вона подивилася на мене, і було таке відчуття, ніби дух чи демон дивиться на мене з глибини її очей. Це глибоко вразило мене, і я відразу зрозумів, що демони іноді можуть проявляти себе через очі людини, яку вони мучать (Mark 5:9). Пізніше, коли я зустрів її на вулиці, вона ніколи не віталася зі мною і не визнавала мене. Я підозрюю, що це була одна з причин, хоча я ніколи не говорив їй, що побачив. Це тверезе нагадування про те, що духовна битва реальна і ближча, ніж ми думаємо (Ephesians 6:12).

Chapter 30

Bønnesenteret y Levanger (2017)

Надворі 2017 рік, і я зустрічаю місіонерське подружжя зі USA, яке кілька років працювало в Asia. Зараз вони — запрошені спікери в Bønnesenteret y Levanger, який заснував Nåkon Fagervik. Вони не знають мене, але моляться за мене, і кажуть, що я і писатиму багато для Бога (Efeserne 2:10), і маю припинити дивитися на годинник (Matteus 6:34). Також мені не слід було просити Бога про матеріальні речі, яких я не потребував — принаймні, так я це зрозумів. Мені також було сказано, що в моєму житті станеться щось несподіване, чому я не зрадію і що буде зовсім не в моєму характері, але він відчував, що я все одно маю сказати цьому «так» (Jakob 1:2-4). І це сталося незадовго до того, як моя дружина пішла від мене в серпні 2017 року.

Chapter 31

The Separation (2017)

Моя дружина забрала дітей у поїздку, маючи намір бути подалі від мене, коли вийде на зв'язок. Вона телефонує мені і каже по телефону, що ми більше ніколи не будемо разом і що вона розлучається зі мною. На той момент слова Marcus Wick від Бога були майже забуті; я почуваюся зрадженим, і моє тіло впадає в стан шоку. Наступна ніч стає однією з найгірших, які я коли-небудь переживав, протягом якої я сильно пітнію всю ніч (Псалом 34:19). Моє тіло щосили намагається пережити цю ніч і не розвалитися; здається, що я ось-ось зламаюся. Вранці Бог дає мені сон, щоб допомогти мені прорватися:

Я бачу двох професійних жінок на фоні слова L'Oréal. Схоже, вони продають косметику та подібні товари і мають професійний стиль. Потім усе зображення повертається, ніби декорація на сцені. Переді мною з'являється надзвичайно вродливий чоловік західного походження, світлошкірий і блондин. Кожна деталь абсолютно ідеальна, він має унікальний, вражаючий стиль одягу та зачіску, якої я ніколи раніше не бачив. Його волосся коротко підстрижене з одного боку і середньої довжини з іншого. Він широко посміхається і каже: **«Я четверта найбагатша людина в країні!»**

— Сон уранці після розставання

Я повністю захоплений тим, як вишукано він одягнений, але якраз перед завершенням сну я розумію, що його зовнішній вигляд не відображає його внутрішнього «я» — зовсім навпаки. Я усвідомлюю, що Бог чітко показує мені, що я не повинен бути введений в оману тим, що відбувається. Проте мені знадобилося кілька місяців, щоб по-справжньому усвідомити необхідність того, що сталося.

Розставання було важко витримати, але воно було зумовлене (Римлян 8:28). Для повного вивчення того, що Боже Слово говорить про шлюб, розлучення та повторний шлюб — з дослідженням оригінальних грецьких та єврейських текстів — дивіться нашу супутню книгу *The Case for Marriage* (junifye.publifye.pro/the-case-for-marriage). Чим більше дистанції

я отримував від тієї події, тим чіткіше я згадував попередження, які Святий Дух давав мені заздалегідь. Святий Дух промовляв через пророчі слова, кажучи, що те, що має статися, суперечить моїй природі, але я повинен це прийняти. Наявність пророчих свідків, які говорять правду перед потенційно руйнівними подіями, є важливою причиною того, чому нам потрібна активна, жива церква (2 Коринтян 13:1). Як церква, ми повинні прагнути використовувати духовні дари, які дав нам Бог (1 Коринтян 12:7), і не стримуватися. Я кажу це як застереження Святим: будьте частиною церкви, не відкидайте її. Ми також повинні бути відкритими для того, щоб Святий Дух вів нас як до певних церков, так і від них. Не завжди просто розпізнати, коли настає час змін, але саме це означає бути веденим Духом. Перш за все, ми повинні бути підзвітними Богові за своє життя, а не окремим людям, які намагаються контролювати нас. Здатність розрізняти є життєво важливою в цьому відношенні (Євреїв 5:14). Якщо ми шукаємо Бога в молитві, коли відчуваємо внутрішнє зворушення, ми будемо ведені. Я часто відчував, що моя голова з її аналітичним мисленням і логікою каже мені одне, тоді як Дух веде у зовсім протилежному напрямку (Приповісті 3:5-6). Дитя Боже повинно наважитися відпустити контроль і йти вірою, щоб слідувати проводами Святого Духа (Римлян 8:14). Іноді підтвердження приходять згодом, але навіть це може зайняти час.

Ми повертаємося до сну, і, як не дивно, шок у моєму тілі розсіюється до того часу, як я прокидаюся (Псалом 30:5). Я розумію, що мене мало не ввів в оману зовнішній вигляд того, що відбувалося навколо мене. Протягом кількох років моя дружина відкидала мою роботу для Бога, принижуючи мене як чоловіка різними способами перед нашими дітьми. Я намагався зберігати спокій, і ситуації не допомагало те, що я ставав злим і схильним до суперечок. Вона любила дітей, дім, машину, їжу та різні розваги. Вона була народжена згори, безумовно, але все ж таки. Це правда, що у мене є свої слабкості, але її роки діагностування моїх помилок і недоліків не здавалися мені продиктованими любов'ю. Є закономірність, яку я почав помічати: коли один із подружжя опосередковано стикається з власними недоліками, він може розвернутися на 180 градусів і спрямувати звинувачення назовні — те, що зараз називають *gaslighting* — щоб уникнути відповідальності. Я роками жив у цій атмосфері. Чи було це все свідомим з її боку, я не буду вдавати, що знаю. Моїм обов'язком було молитися за неї і розмовляти з нею. У молитві я зазнав невдачі, а спілкування було по суті одностороннім — факт, який вона неодноразово визнавала. Близький дядько одного разу під час візиту запитав мене прямо перед дітьми, чи пам'ятаю я

їхні дні народження. Це одна з моїх слабкостей: вибіркова пам'ять, м'яко кажучи. Інші називають це РДУГ, хоча це також може бути спровоковано значним стресом. У всіх нас є свої слабкості, але я вірю, що найбільшою для багатьох із нас є брак любові. Технічна майстерність і компетентність часто є зовнішніми мірилами успіху, але моїми здібностями є радше креативність, рішучість і наполегливість. Я також досить дитячий за натурою, що є характерною рисою мого типу особистості.

2017 рік був особливим тим, що лише після розставання я зрозумів, що пророцтво, дане мені в 2012 році Жіночим форумом Nordhordland, стосувалося моєї роботи зі сплетення Біблій та біблійних словників. Того року видавнича діяльність надзвичайно прискорилася, що призвело до появи 2000 назв на Amazon, Google Play та Apple iTunes під назвою TruthBeTold Ministry. Не соромтеся пошукати на Amazon.com і переконалися самі. Google Play видалив майже всі ці видання у 2019 році, стверджуючи, що вони не відповідають їхнім правилам, хоча вони не змогли довести, що мій матеріал не був унікальним. Такий шлях гігантів; малі компанії вразливі, якщо вони не мають кількох точок опори.

Слід згадати, що один брат у Христі зв'язався зі мною за кілька місяців до розставання, сказавши, що Бог попросив його зателефонувати, щоб ми могли щодня молитися разом по телефону. Бог, очевидно, знав, що ми обидва опинимося у складних життєвих ситуаціях. У цей конкретний день я зателефонував йому і розповів про сон, який щойно побачив. Він повністю замовк; через деякий час він сказав, що батько його орендодавця був четвертою найбагатшою людиною в Бергені. Оскільки орендодавець не надав жодних документів, коли конфіскував депозит за будинок, який цей брат щойно закінчив орендувати, я зрозумів це як підтвердження широкої посмішки. Я усвідомив, що навіть якщо зовні все виглядає ідеально, це зовсім не означає, що людина стоїть прямо перед Богом. Чоловік уві сні уособлює Антихриста — того, хто діє проти Святих, зберігаючи при цьому бездоганний зовнішній вигляд (2 Коринтян 11:14).

Моїй молодшій доньці, Енгеліні, на той час було чотири з половиною роки. За кілька місяців до розставання вона пережила те, як Ісус прийшов до неї вночі. Ісус сказав їй, що Він любить нашу сім'ю, і вона поділилася цим зі мною наступного дня. Бог попередив мене через пророче слово про те, що мало статися, але Він, очевидно, хотів дати моїй молодшій доньці її власний мир перед тим, як відбудеться розставання. **Я запитав її** після розставання, хто вигнав тата з дому, і

вона сказала: «Бог», після чого похитала головою, здавалося б, здивована власною відповіддю. Потім вона виправилася і сказала: «Ні, це була мама!» з розгубленим виразом обличчя. Я зрозумів, що Бог промовляв через неї — те, що з того часу незліченну кількість разів радувало мене.

П'ять місяців між серпнем і груднем були важкими. Саме в цей час я також відчув, як ті, кого я вважав хорошими друзями, трималися на відстані. Мені також наснився сон, у якому я бачив близького друга сім'ї з боку моєї колишньої дружини, у якого язик був роздвоєний, наче у змії. Я не зрозумів сну, коли він приснився, але озираячись назад, я розумію, що він був пророчим. Я вірю, що ніхто навколо мене на той момент не знав, що пророк говорив про розставання ще в 2014 році. Лише в наступні місяці до мене дійшло, про що насправді говорив Бог. Примітно, що я на щастя маю записи того, що було сказано трьома Святими у 2014 році.

Того року сталося кілька подій, і я опинився в спільному житті за адресою Forbregdsmyra 90A у Вердалі, де знімав кімнату до березня 2018 року. Мені довелося продати машину через аліменти, і зрештою у мене залишилося дуже мало коштів для існування. Я був достатньо впертим, щоб не йти за соціальною допомогою, але приблизно через місяць після розставання я поїхав до США. Там я провів деякий час із другом із біблійної школи. Це був особливий час, але він примудрявся триматися осторонь кожного разу, коли я був свідком Божого благословення людей під час цієї поїздки. Насправді я поїхав до США за наполяганням моєї колишньої дружини, щоб відвідати церкву Vineyard у Міртл-Біч, Південна Кароліна. Там Shiloh Place Ministries організували конференцію, яку вони називають «The Power of a Father's Love» (Сила батьківської любові). Коли я зайшов у перший день, я отримав поцілунок у щоку від Knobby Nobles і був приємно здивований. Моя мати завжди цілувала мене в щоку перед сном, але ніколи раніше мене не зустрічали таким поцілунком; це було схоже на повернення додому. Я пам'ятаю всі ті рази, коли я робив те саме зі своїм вітчимою перед сном. Було зрозуміло, що це не було традицією в його родині, але я все одно продовжував це робити.

Нарешті, брати і сестри, радійте! Прагніть до повного відновлення, підбадьорюйте одне одного, будьте однодумцями, живіть у мирі. І Бог любові та миру буде з вами. **Вітайте один одного святим поцілунком!** Усі Божі люди тут передають

вам вітання. Нехай благодать Господа Ісуса Христа, і любов Бога, і єднання Святого Духа будуть з усіма вами.

— 2 Коринтян 13:11-13

Я також повинен згадати, що зустрів дві сім'ї в Міртл-Біч під час конференції. Одна зустріч відбулася, коли я стояв на пляжі, насолоджуючись хвилями, що накочувалися, і птахами, що бігали туди-сюди, коли вода омивала берег. Раптом поруч зі мною став високий афроамериканець; спочатку я його не бачив, але його дружина стояла позаду нього. Обидва були сповнені радості в Господі та отримали зцілення в кількох частинах тіла під час нашої розмови, оскільки я відчував у собі, де вони страждають. Я мало говорив про це до цього часу, але одним із дарів, які дає нам Святий Дух, є влада зцілювати. Це не означає, що все легко або що ми завжди бачимо зцілення, але це факт, що Святі несуть такий дар у Дусі. Однак це не означає, що кожен використовує цей дар або ходить у вірі щодо нього. Одна зі Святих, яка знаходить велику радість у Господі, — це Сестра Elise у Фрекхаузі. Вона надихає багатьох у їхньому ходінні з Богом на вулиці та є благословенною сестрою в Господі. Інша сім'я, яку я зустрів, мала чудовий досвід з Ісусом. Одного дня вони приїхали і забрали мене, щоб я міг відвідати їхній дім. Вони також запросили літню пару, яка попросила мене помолитися за них. Я запитав, чи не проти вони, якщо я помолюся трохи голосно. Коли я молився, чоловік відчув, як щось хруснуло в його щелепі. Зазвичай, коли я молюся, я проголошую благословення на все тіло людини, а не лише на конкретну проблемну ділянку. У нього була нерухома стопа, і після молитви він знову зміг нею рухати. Через кілька місяців мені сказали, що він стояв і вітав Святих, коли вони приходили до церкви; те, що сталося, стало благословенням для всіх нас. Святі в США також щедрі і розуміють, що євангеліст не живе лише повітрям і любов'ю, коли працює для Бога. Я нічого про це не казав, але вони вирішили благословити мене у відповідь. Завжди чудово відчувати, коли благословення йдуть в обох напрямках.

Я також бачив одного чоловіка на конференції, і відразу відчув на собі дух смерті. Це було так, ніби він ось-ось помре, і я відчув страх від цього, але нічого не сказав. Невдовзі мені повідомили, що він помер. Ось такі речі я переживав у Дусі в останні роки.

Під час цієї поїздки до США сталося кілька подій, але не все було легко. Мій друг у той час боровся у своєму ходінні з Богом. Я молився,

щоб Бог відкрив йому його справжній стан, і ось який сон він побачив після цього:

Уві сні він був у будівлі в країні, що розвивається, разом з іншими людьми. Усередині цієї будівлі було щось зле. Там був злий чоловік зі звичайним тілом, але з великими рогами, що стирчали з голови (Об'явлення 13:1). Він ходив навколо і вбивав людей. Дехто зміг втекти, але не всі сприймали його всерйоз чи переймалися цим. Це все, що він пам'ятав зі сну. У мене є запис цього, тому я зміг записати це так детально.

— Його сон у 2017 році

Зрештою його виключили з біблійної школи, тому що він носив зброю, що було заборонено на території школи. Я витратив час, намагаючись допомогти йому, але він не захотів приймати допомогу; натомість він відступив у темряву і відкинув те, що я пропонував.

Був 2017 рік, і я знайшов кімнату у Вердалі на Forbregdsmyra в спільному житті з двома іншими молодими людьми. Хтось міг подумати, що я некітливий, бо не знайшов роботи, але такою була реальність моєї ситуації. У мене була освіта, але було важко знайти роботу, оскільки багато хто розглядав біблійну школу як прогалину в моєму резюме. Проте я залишався вірним, проводячи час із Богом (Ісаї 41:10) і присвячуючи себе розбудові видавничого механізму протягом того півріччя, оскільки потрібно було зробити багато роботи. Саме тоді цей брат підвів мене і зловжив нашою дружбою, про що Святий Дух попереджав мене:

Він підводить тебе; Я люблю тебе.

— Святий Дух 2017

Я вже попереджав цього брата про те, що може статися, якщо він продовжить нехтувати часом з Отцем. Він наполягав на своєму, а потім почав стосунки з іншою жінкою. Він був близьким братом, якого я вважав хорошим другом, і я допоміг йому в критичний момент — щось, що Бог знав, мало статися, щоб він вижив. Він не відповів на цю честь взаємністю, хоча я допоміг йому вибратися з жахливої ситуації.

Якби ти мені не допоміг, я міг би сьогодні не бути живим.

— Це 2017 рік, і брат каже

Того року Бог показав мені дерево з міцним, але низьким стовбуром. На ньому була кругла густа крона зі свіжого зеленого листя. Серед листя були свіжі червоні плоди, схожі на щось середнє між малиною та полуницею. Їх було небагато, і вони були рівномірно розподілені по верхівці дерева, але я знав, що плоди хороші. Я вірю, що дерево символізувало концепцію, над якою я працював. Товстий стовбур свідчив про глибоке коріння, що підбадьорило мене, оскільки це вказувало на великий потенціал для зростання. Тільки зараз я замислююся над тим, як стовбур вказує на вік дерева; це могло сигналізувати про рівень зрілості основної ідеї. Я вірю, що цей образ був даний Святим Духом як підбадьорення та визнання моєї праці. Також того року я отримав слово від Бога через літню пару в США. Святі там, з якими я працював під час перебування в Штатах, були раді за мене. Бог відкрив їм, що вони мають попередити мене і попросити продовжувати Його справу.

Зараз грудень 2017 року, і візити дітей даються важко. Після шлюбу мені залишилися переважно двоспальне ліжко, письмовий стіл, комп'ютер, деякі інструменти і, звісно, одяг. Я не хотів забирати більше сімейного майна, вирішивши натомість залишити його колишній дружині та дітям. Я отримав одну з машин, але був змушений продати її, щоб виплатити аліменти, хоча не мав доходу. Моя колишня дружина стверджувала, що я заробляю нижче свого потенціалу — що було водночас і правдою, і абсолютною неправдою — що призвело до того, що держава Норвегія нарахувала мені фіктивний дохід. На щастя, вони зрештою прийняли мою апеляцію, але на той час машину вже було продано. Моя колишня дружина виправдовувала свої дії наївністю, але коли бачиш, як така поведінка повторюється протягом наступних років, стає зрозуміло, що це було навмисно.

Про що я мало говорив, так це про те, що ті місяці також були наповнені благодаттю. Я жив у спільному помешканні у Вердалі, за десять кілометрів від моїх дітей, маючи дуже мало за душею. Але вранці я сидів біля вогню з чашкою чаю і проводив час із Отцем (Псалом 46:10). У цей час я бачив маленькі чуда забезпечення.

Ми все ще в 2017 році, і я вірно шукаю Бога щодня. Я відвідую домашню групу Vineyard раз на тиждень, на додаток до церковного

богослужіння, яке проводиться кожного другого тижня. На цей момент видавничий механізм дозрів, і до 2018 року я опублікував понад дві тисячі назв на Amazon, Google Play та Apple. Я повинен смиренно визнати, що знову і знову відчував Божу благодать, і я не можу нічого, окрім як прославляти Його за Його добрість, знову і знову.

2017 рік був також роком, коли я зустрів Kari Jartveit з Левангера. Їй було за сімдесят, і вона була чудовою молитовницею. Вона була госпіталізована до медичного центру Staup у Левангері, де ми з її донькою, Сестра Hilde, відвідували її. Kari була надзвичайно доброю, але прямою у промовах, і вона, без сумніву, була люблена Богом. Хвороба не означає, що ми не народжені згори або не люблені Богом; звісно, ні. Це був другий раз, коли я бачив, як Бог виливає оливу радості на людину. Це сталося, коли Kari абсолютно раптово і мимоволі почала піднімати руки, вибухаючи радісним сміхом. Серед горя і болю Бог дав їй оливу радості (Псалом 45:7) — абсолютно неймовірно! Вона сама трохи зникла від усього цього, але я був свідком, і це була просто Божя любов у дії. Ми навіть не молилися разом перед тим, як це сталося, але Господь був такий добрий. Я відразу зрозумів, що це олива радості виливається на неї, так само, як я сам пережив це за кілька років до того. Я працював у NOKLUS на той час і стояв у ванній кімнаті, коли це сталося. Коли це трапилося з Kari, вона намагалася прикритися шарфом, який був у неї на шиї, але це було марно. Божя любов була відчутною, коли це відбувалося. Гільда, її донька, також має пророчий дар від Бога, який вона не боїться використовувати. Мати і донька проводили багато часу в спільній молитві, що було чітко видно, коли ми були всі разом. Вони були як дві краплі води, близькі духом, де одна доповнювала іншу. Kari сумувала лише тому, що знала, що скоро покине нас.

Пізніше Kari розповіла мені про потужний випадок, коли вона стала свідком наслідків для людини, яка зрадила свого подружжя, переглядаючи порнографію. Я сам робив це до 2012 року, коли зізнався в цьому своїй колишній дружині і припинив (1 Івана 1:9). Kari розповіла мені, як жертва — дружина в шлюбі — неймовірно, але стала одержимою духом. Сталося наступне: чоловік і дружина тримали одне одного за руки, і чоловік присягався, що не дивився порнографію. Потім дружина пішла до Kari і впала перед нею на підлогу. Kari зрозуміла, що відбувається, і негайно вигнала духа. Жертва нічого не пам'ятала про це згодом. Незважаючи на це, Kari була свідком усієї події і довірилася мені. Kari померла невдовзі після цього, але я пам'ятаю

її сяйво; вона була однією з небагатьох, хто розумів, що я працюю для Бога. У мене тоді було небагато коштів для виживання. Вона давала мені їжу, хоча я мало що говорив про свою ситуацію. Я також пам'ятаю, як Карі розповідала мені, що одного разу її чоловік, перукар за фахом, раптом став посеред вітальні зі сльозами на щоках.

Карі: Що з тобою?! Чоловік: Я бачу Ісуса, який стоїть посеред вітальні з нами.

— Kari Jartveit та її чоловік

Чоловік Карі, на жаль, помер за багато років до неї. Я підозрюю, що його смерті можна було б уникнути, якби їхня церква на той час була живою та пильною. Карі також опосередковано підтвердила це, коли згадала, що чоловік, який зрадив свою дружину, був пророче попереджений заздалегідь, але це попередження було відхилене в зневажливій, але жартівливій формі в тій самій церкві.

Пам'ятаю один день тієї осені, коли я стояв надворі. Навколо мого тіла було дивне тепло, і мені подобалося відчувати, як повз мене пролітає повітря. Мені не потрібно було нічого, окрім простої сорочки чи светра, що було зовсім не схоже на мене зазвичай. Стоячи там, я подивився вниз і побачив п'ять чотирилистих конюшин. Число п'ять закарбувалося в моїй пам'яті до кінця того дня. Я не розумів чому.

Зараз грудень 2017 року, і одного вечора я лежу в ліжку у своїй кімнаті у Вердалі, приблизно за десять кілометрів від Левангера. Я відчуваю смуток і бажання, щоб усе владналося. Прямо тоді я сказав Небесному Отцеві, що намагався відчиняти і зачиняти двері, але нічого не виходить. Тоді Бог показав мені, що все зміниться і що попереду буде час дозрівання тривалістю у два роки (Єремії 29:11). Минуло рівно п'ять місяців з моменту розставання — те саме число, що й у конюшин. Це мене дуже підбадьорило; хоча я не знав конкретно, що станеться, я відчув, як всередині мене забулькотіла радість перед тим, як я заснув. Бог мав на увазі те, що невдовзі я отримаю нову роботу і зустріну свою майбутню дружину приблизно через три місяці. Коли Бог говорив про дворічний час дозрівання, Він мав на увазі саме запуск компанії Publifeye, про що я розповім пізніше.

Chapter 32

Нова проектна посада (2018)

Настає січень 2018 року, і мені телефонує Oddgeir Holmen з HUNT Forskningscenter у Levanger. Oddgeir — менеджер середньої ланки в ІТ і найкращий керівник, з яким мені коли-небудь доводилося працювати. Системний розробник Anders Smedegaard Pedersen, якого найняли замість мене у 2016 році, зараз збирається звільнитися. Тому Oddgeir шукає нового співробітника, який міг би його замінити. Очікується, що проект буде завершено у травні 2019 року, тому потрібен хтось, хто перехопить справу в Anders. Організовується зустріч з Oddgeir, Anders та Per Bjarne Løvsletten, і я отримую пропозицію розпочати роботу 15 січня цього року. Можливо, моя робота над видавничим рушієм була переконливою? Принаймні, я думаю, це справило враження, коли я розповів, що щойно закінчив створення видавничого рушія, який може створювати публікації з мільйонами внутрішніх посилань в одному цифровому виданні обсягом у кілька тисяч сторінок. Одне з найбільших видань налічує 10 мільйонів посилань і приблизно 150 000 цифрових сторінок, і на той момент я вже опублікував Біблії понад 20 мовами. Ці цифри звучать дещо приголомшливо, але це зовсім не помилка, і насправді дивовижно радісно, що все пройшло так добре. Воістину велике благословення, про яке Бог пророче говорив ще у травні 2012 року, коли я зустрів ту невелику групу жінок з Kvinneforum Nordhordland.

Я кажу це не для того, щоб похвалитися, але Бог дійсно дав мені інструмент, яким я з великою радістю користуюся (Перше Петра 4:10). Почався новий етап, і мені дуже подобається працювати в HUNT Forskningscenter у Levanger. Паралельно з цим я наймаю людину для створення 2000 обкладинок, щоб можна було опублікувати 2000 Біблій з Євангеліями від Матвія, Марка, Луки та Івана двома або трьома мовами в кожній книжці з паралельними віршами. Китайська, японська та російська були серед цих мов. З мого боку роботи було зовсім небагато, оскільки видавничий рушій робив майже все сам. Дивно говорити людям, що я видав понад 2000 публікацій, але так воно вже є. Весело, хоч і трохи божевільно.

Я сподівався, що публікації забезпечать мені таку фінансову стабільність, яка дозволить не залежати від роботодавця і активніше ділитися Євангелієм, але, очевидно, час для цього ще не настав.

2018-й — це також рік, коли я познайомився з тією, хто стане моєю майбутньою дружиною. Я називаю її своєю майбутньою дружиною лише з тієї причини, що почав писати цей текст у 2022 році і озираюся назад у часі. Я знав її зовсім трохи по церкві ще 3–4 роки тому, але ми майже не спілкувалися, оскільки вона дуже погано володіла норвезькою мовою. Тепер вона запрошує мене на обід у центр для біженців у Levanger, і її норвезька помітно покращилася. На той момент вона не знала, що я розлучений, але раніше вона пережила зцілення, коли я молився за неї, тому вона з радістю запросила мене. Вона з однієї азійської країни, любить Бога і мала сильні переживання визволення, коли Ісус вів її через небезпечні місця, зокрема і на човні. Ми починаємо обговорювати все, що пережили, наш шлях із Богом, а також те, про що пише Біблія і чим вона ділиться з нами. Я починаю допомагати їй з норвезькою мовою, а також навчати її за Біблією. Ми швидко стаємо хорошими друзями, і я був приголомшений, коли Бог показав мені, що вона — моя майбутня дружина. Кілька разів я відчував, як Святий Дух говорить мені про неї. Також Бог уві сні показав мені фрагмент її минулого, а також те, що чекає на нас попереду, можливо, через 20 років (Дії 2:17). У мене не було планів заводити нову дружину, я хотів служити Богові наодинці, оскільки мій попередній шлюб був сумною главою мого життя. Проте Бог, очевидно, не планував, щоб я жив сам (Єремії 29:11). Зазвичай я не розумію образів, які Бог показує мені вночі відразу, і так само було, коли Він показав мені коротку сцену з критичного моменту в житті моєї майбутньої дружини.

Мені сниться або я бачу вночі автомобіль, який під'їжджає і паркується на узбіччі. Потім з лісу виходить кілька людей і йдуть до машини. Я знаю, що вони не злодії, а прийшли за чимось із машини. Це був сон, і, як зазвичай, я не розумію того, що бачу, але все ж є свідком.

— Видіння про машину з одягом

Я нікому не розповідаю про цей сон і сам вважаю, що це, можливо, випадковість або фрагмент чогось, що я бачив удень, а потім побачив уві сні. Коли невдовзі після цього я сиджу на спільній кухні в Leira Asylmottak, і моя майбутня дружина стоїть і готує їжу, вона раптом

ні з того ні з сього починає пояснювати, як за неї молилися, коли їй було 12 років, і як це змінило її життя. Вона розповіла, що у віці від 9 до 12 років була досить «gabat». Причиною цього були, власне, всі ті заворушення, що відбувалися, коли Khomeini прийшов до влади. Її батько був настільки розчарований нею, що врешті-решт заповнив машину одягом та взуттям. Потім він відвіз її до бідних християн, які молилися за неї. Як подяку за це вони отримали взуття та одяг. І саме зараз я розумію, що Бог уже показав мені це у нічному видінні. Це перший раз, коли я можу сказати, що Бог показав мені подію в минулому, яка була вирішальною для життя людини. Одного дня, коли я стою на спільній кухні в asylnottak зі своєю майбутньою дружиною.

Як так сталося, що вона так сильно любить Бога?

— Питання тисне зсередини

Моя майбутня дружина пройшла через багато чого, і я розумію, що вона стане моєю дружиною, але водночас Бог насправді застерігає. Святий Дух показує мені, що вона залишатиме мене кілька разів, що, так би мовити, справдилося до дрібниць. Не фізично, а психічно. І я вдячний за це застереження, оскільки воно підготувало мене заздалегідь. Це сталося через страх, який зріс через серйозні погрози з боку близьких родичів там, звідки вона приїхала. Це був надзвичайно важкий час для неї як для віруючої в країні в Asia, де християн засуджують до смертної кари за їхню віру. Отримувати погрози вбивством — не новина для моєї майбутньої дружини. Кажуть, що час лікує всі рани, але питання в тому, чи відбувається це автоматично, якщо активно не працювати над прощенням. Навіть якщо ми щосили намагаємося запобігти поширенню рани, це може мати подальші наслідки в тих частинах тіла, де ми цього не очікували. Я вірю, що коли Бог каже, що ми повинні прощати, щоб бути прощеними, це часто також означає зцілення для тіла. Прощення — це ніби очищення фізичної рани, що знову дає тілу можливість зцілитися самостійно.

Бо якщо ви прощатимете людям провини їхні, то простить і вам ваш Небесний Отець. А якщо не будете прощати людям провин їхніх, то і Отець ваш не простить вам провин ваших.

— Від Матвія 6:14

Мою майбутню дружину видали заміж примусово у 15 років, і незадовго до весілля вона була виснажена. Тому її мати повела її та сестру до однієї християнки, перукарки, яка мала пророчий дар.

У тебе буде двоє хлопців... ти пройдеш через важкі часи, перш ніж через багато років вирушиш у далеку країну. Там ти зустрінеш чоловіка, який допоможе тобі повернутися до життя, наче корабель, що ось-ось потоне, але його втримали. Твоє життя буде важким перші 50 років, а потім усе зміниться.

— Пророче слово до моєї майбутньої

Через деякий час до мене доходить, що кількома роками раніше я чув, як Святий Дух говорив до мене під час одного із зібрань у громаді Vineyard у Levanger у 2015 році.

Тому, хто отримає її, пощастить.

— Святий Дух сказав це про мою майбутню дружину

Я зреагував на це, бо навіщо мені було це знати?! Я не розумів цього аж до 2018 року, коли до мене почало доходити, що Святий Дух говорив про мене як про того щасливця. Це допомагає мені прийняти і зрозуміти, що та радість, яку я відчуваю до своєї майбутньої дружини, не є лише моєю власною, але є правильною перед Богом. Важливо шанувати шлюб не лише між людьми, а й перед Богом, навіть більше. Ми повинні намагатися шанувати Отця в усьому і нікому не чинити несправедливості. Цього року має відбутися багато подій, і я відчуваю, що як громада, так і близькі друзі у вірі налаштовані недовіркою і думають, що я мисливець за жінками. Незважаючи ні на що, я впевнений у своїй справі, і вона також. Водночас Бог каже нам, що ми не можемо розділяти радощі шлюбу, оскільки ми не одружені. Бо як ми можемо працювати для Нього, якщо ми порушуємо святість шлюбу і грішимо проти Його тіла?

Усе мені дозволено, та не все на користь. Усе мені дозволено, але ніщо не повинно володіти мною. Їжа для черева, а черево для їжі; але Бог і те, і друге знищить. Тіло ж не для розпусти, а для Господа, і Господь для тіла. Бог же і Господа воскресив, воскресить і нас силою Своєю. Хіба не знаєте, що тіла ваші — то члени Христові? Тож чи візьму я члени Христові, щоб

зробити їх членами блудниці? Нехай не буде! Або хіба не знаєте, що той, хто з'єднується з блудницею, стає одним тілом із нею? Бо сказано: Обидва будуть одним тілом. А хто з'єднується з Господом, стає одним духом із Ним. Утікайте від розпусти! **Усякий гріх, що його вчиняє людина, є поза тілом; а розпусник грішить проти власного тіла.** Хіба ви не знаєте, що ваше тіло є храмом Святого Духа, Який живе у вас і Якого ви маєте від Бога? І ви не належите самим собі. Бо ви куплені за ціну. Тож прославляйте Бога у тілі вашому!

— Første Korinter 6:12-20

Загалом ми обираємо слухатися Бога й шанувати Його нашими тілами, і робимо це донині. Я міг би багато чого розповісти про те, що сталося. У будь-якому разі, я знаю, що я та моя майбутня дружина отримаємо великий дар через кілька років. Святий Дух і сказав, і показав мені, що це таке. Я можу сказати це тому, що та жінка, яка пророоче розмовляла з моєю майбутньою дружиною, також говорила про її сестру, і все, що вона сказала, збулося і є правдою. Коли Святий Дух заговорив про це вперше, я, чесно кажучи, подумав, що збожеволів. І є чотири свідки того, що Бог звіщав протягом майже 40 років. Коли я через розпач деякий час тому попросив Бога підтвердити це, одна сестра у вірі побачила сон, який чітко вказував на те, що це було і є від Бога. Чому я ділюся цим, хоча й не зовсім зрозуміло, про що саме я говорю? Бо я прагну, щоб невіруюча людина почала бачити, наскільки Небесний Бог неймовірно добрий і що для кожного є надія. Дехто з нас проходить через темні долини, і я хочу свідчити про те, що бачив і чув, а не просто тримати це в собі. Це не завжди означає, що я можу розповісти все, адже є речі особисті, якими не слід ділитися. Це, звісно, питання рівноваги. Хай там як, Бог створив дивовижний світ і виявляє Свою любов до нас через Своє Слово та Святого Духа. Він береже нас крізь злети й падіння, якщо ми дозволяємо Йому це робити (Salme 23:4). Він піклується про наші серця під час штормів і заслуговує на нашу хвалу з цілковитою відданістю.

Пророчиця, яка розмовляла з моєю майбутньою дружиною, є третім свідком, і вона говорила про те саме 35 років тому. Другим свідком є моя майбутня дружина, і вона сама бачила дар, який ми отримуємо, і була приголомшена цим, але Бог воістину був милостивий до нас.

Я дещо таємничий, коли пишу це, але не все доречно відкривати публічно.

Я маю п'ятьох дітей і вже відчуваю, і Бог показав мені, що чекає на мене попереду і щодо цього також. Не всі приймуть це свідчення, доки воно не здійсниться, але я ділюся його частиною, щоб ніхто не міг заперечити мені потім. Насправді я боровся проти Святого Духа в цьому, бо це було настільки сильно для мене, що я навіть засумнівався у власному спасінні через те, що показав Святий Дух. Іноді це стає шоком, коли Бог відкриває майбутні події, принаймні коли це так особисто і близько. І в той момент я поставив під сумнів власне спасіння. Хай там як, Бог добрий. Було боляче втратити щоденну близькість із власними дітьми, тому я дуже вдячний Богові й радію тому, що має статися. Це те, про що сама моя майбутня дружина не хоче багато говорити через ситуацію, в якій вона перебуває, тож маємо те, що маємо. Я сподіваюся і молюся, щоб ми таки змогли виконувати те, про що Бог проситиме нас далі.

Коли людина 11 років чекає на притулок у Norge, вона проходить кризь чимало випробувань. Бог був дуже добрий до неї, і кілька років тому вона отримала зцілення ноги через покладання рук у Vønnesen-teret у Levanger. Біль, який вона відчувала внизу живота під час кожної менструації ще з 10-річного віку, також зник після молитви заступництва близько 3 років тому (Якоб 5:16). І вона почувається дедалі краще також ментально. Вона активна та товариська жінка, яка багато допомагає своїй громаді, а її син 13 червня 2022 року закінчив навчання і здобув диплом лікаря після 6 років навчання.

Спочатку один із синів моєї майбутньої дружини не був мені радий. До речі, саме про це. Я пам'ятаю, як моя майбутня дружина одного разу розповіла мені, як понад 10 років тому вона отримала підбадьорення від Бога. У цьому вона побачила одного зі своїх синів, що стояв у коридорі з бородою та в білому халаті, як лікар. Це було показано їй, коли вони були в Туркія, де один із синів не мав можливості ходити до школи та здобувати освіту. Зараз я розповідаю це трохи просто, але в той час їхнього життя їм було зовсім нелегко, тому Бог мав вагому причину, щоб підбадьорити її. Дещо особливе — бачити, як такі речі відбуваються, але згодом я розумію, чому Святий Дух сказав, що мені пощастило отримати її. Часто я розумію слова Святого Духа лише тоді, коли бачу, як це стається, і це може бути через місяці або роки. Це трохи іронічно, але моя колишня дружина була заклопотана пошуком моїх помилок, а не тим, чи те, що я насправді робив, тішило

Бога. Люди набагато більше критикували мене за мою поведінку, ніж мені дорікав Святий Дух. Але мені таки доводилося отримувати докори від Святого Духа, щоб було зрозуміло. І це траплялося неодноразово.

Після часу, проведеного зі своєю майбутньою дружиною, я бачу, що вона є євангелістом і має вогонь та любов від Бога до поширення Євангелія. Вона дуже товариська людина та особистість із багатьма ресурсами, і Бог востаннє говорив до неї, коли ми були в Tremorkirken på Sartor Senter på Sotra за добрий тиждень до того, як я поїхав з Øy-garden. Там Бог показав їй, що ми маємо почати працювати разом через 5 місяців, і це було 19 червня 2022 року. Це перший раз, коли Отець говорить до неї і дає їй дату, саме так, як ми разом молилися лише за кілька днів до того, як це сталося. Отець почув нас, це неймовірно! Це не завжди означає, що все просто, але я маю великий спокій і радість щодо того, що чекає попереду. У будь-якому разі, зараз я трохи випереджаю події. Але я хотів трохи поділитися про свою майбутню дружину, щоб ви трохи знали про неї.

На ранньому етапі дружби між мною та моєю майбутньою дружиною, приблизно у 2018 році, Святий Дух показує мені, що вона має бути на підлозі. Я не розумію, що це означає, але невдовзі після того, коли я молюся за неї, вона падає і засинає в моїх обіймах на підлозі. Я продовжував молитися, поки не закінчив, і коли вона врешті прокинулася, це було ніби дивитися в очі немовляти. Я не забуду цей досвід, але, по суті, я не зовсім знаю, що відбулося, окрім того, що вірю, що це було свого роду очищення, яке вона проходила. Я знаю, що це було передбачено і що це було необхідно, і я молився мовами над нею, коли вона спала, бо знаю, що тоді молиться дух, а не наш розум (Римлян 8:26).

Я хочу додати, що її син та Брат Ole Martin, двоє зі Святих, прийшли до мене і порівняли мене з мисливцем на жінок того року. Люди також говорили неправду за мою спиною про мене та мою майбутню дружину, і вони нервували через те, чи правильно було те, що відбувалося. Вона також не робила того, що було правильним перед Богом, у всьому, що вчиняла до нашого знайомства, і ця зустріч також була результатом цього. Її син хвилювався за неї. Ми всі є результатом нашого минулого, і коли ми приходимо до істини, ми повинні відучитися від страху і трепету. Це стосується мене так само, як і моїх братів та сестер. Коли ми висуваємо звинувачення проти своїх, вони також мають бути обґрунтованими, і підходити до цього треба з любов'ю. Тут цього не сталося, але я знаю його як хорошого брата, і зараз цілком

нормально, що він трохи переступив межу, хоча це було зовсім непотрібно. Мою майбутню дружину практично змусили триматися подалі від мене наступні 6 тижнів. Було шоком отримати такі звинувачення, і в цей період я був абсолютно позбавлений сил. Саме тоді Святий Дух заговорив до мене і конкретно дав мені ім'я, якому я радію і донині. Не лише це, але Святий Дух також попередив мене і сказав, що я і моя майбутня дружина все зіпсуємо пізніше. Що ми і зробили, а потім знову відвернулися від цього. Це була і втіха, і повчання від Святого Духа, так би мовити. Що було трохи кумедним у той час, так це те, що я також спав по 9-10 годин щоночі, та те, який вплив це мало на роботу в HUNT Forskningscenter, як не іронічно. Мозок добре відпочивав уночі, і я, по суті, працював на роботі просто чудово. Тепер можна запитати, чи не працював я до цього моменту на роботі гірше, ніж міг би, але я не можу цього сказати, оскільки все, що я робив, працювало, і Oddgeir був дуже задоволений моєю роботою. Я зміг розібратися в усьому, що їм було потрібно, знайшов і виправив суттєві помилки, допущені до мого приходу, розробляв інструменти та робив те, що від мене вимагалось, і навіть більше. Я також успішно здав проєкт, який ми мали для Folkehelseinstituttet, і зробив те саме пізніше. Технічно все працювало чудово, і я отримував величезне задоволення від роботи, оскільки також вивчив Golang, працюючи в HUNT.

Chapter 33

Науково-дослідний центр (2019)

Настала середина 2019 року, і я завершив проектну роботу на посаді системного розробника в HUNT Forskningscenter у Levanger. Тепер я вирушаю в подорож до Азії, де разом із пастором піднімаюся в гори до групи місцевих пасторів, щоб ділитися словом і працювати разом із ними (Матвія 28:19).

Під час перебування в одній з азійських країн Святий Дух промовляв до мене в певних ситуаціях, коли я мав бути Його устами для народу з напученням. Один випадок стався, коли один зі старійшин громади згрішив. Я не знав про це, але сильно відчував це у своєму дусі ще до того, як побачив на власні очі. Інший випадок був, коли християнський лікар захворів і лежав повністю паралізований на ношах майже на рівні землі. Від нього тхнуло сечею. Святий Дух сказав, що цей стан був самоспричиненим, і я мав послухатися та сказати йому про це. Сльози потекли з його очей, і він зізнався, що те, що я сказав, було правдою, і визнав свій вчинок (Якова 5:16). Ми помолилися за нього, і з того моменту почалося зцілення; за кілька місяців він знову був на ногах. Він був похилого віку і, на жаль, помер невдовзі після цього, хоча й одужав від паралічу.

Після місіонерської поїздки я повернувся і почав шукати роботу. Мене запрошували на різні співбесіди, але безрезультатно. Через вісім місяців я майже зневірився і почав процес тестування ідеї нового продукту. Я оцінював її через третю сторону, найняту муніципалітетом для цієї роботи, — Proneo AS у Verdal. Я прийшов до них із повним звітом про те, що вже розробив, а також з ідеєю нового продукту. Керівник виглядав здивованим, адже запитання, які він підготував, уже мали відповіді в моєму звіті.

Proneo схвалила ідею, і я звернувся до NAV за підтримкою (Приповісті 16:3). Про що йдеться? Це новий продукт, який має допомагати людям створювати цифрові книги та поєднувати їх із власноруч написаними або придбаними словниками, і все це для онлайн-продажу або цифрового

розповсюдження. На сьогодні мені не відомо про подібні інструменти на ринку. Згадуючи 2012 рік, Kvinneforum Nordhordland пророкувала, що я, можливо, створю щось нове, чого ще ніхто не робив раніше; сплетіння речей воєдино. Це добре узгоджується і зі старим видавничим рушієм.

Я отримав позитивну відповідь на заявку після кількох тижнів розгляду і тепер розпочинаю річну розробку у власному домашньому офісі. **Раніше я писав, що у грудні 2017 року Бог сказав мені, що буде час дозрівання у два роки** (Екклезіяста 3:1). Саме тоді я усвідомив, що коли я розпочав процес подання заявки, якраз минуло два роки. І підтримка від NAV прийшла майже в той самий день, коли Норвегія закрилася на карантин. Мене вразило те, що час початку роботи над новим інструментом збігся з моментом, коли період виплати допомоги по безробіттю було збільшено, а також додано відпускні до цієї допомоги.

Зараз я працюю вдома вже рік, і водночас уряд запроваджує додаткову підтримку для безробітних. І якраз перед тим, як я отримав схвалення від NAV на дванадцятимісячну роботу вдома, мені сниться сон, що я прибираю одну зі своїх кімнат. Приблизно в той самий час моєї майбутній дружині сниться, що вона бачить багато коробок у моїй вітальні. Я не розумів, що це означає, і вважав це все трохи дивним. Моя майбутня дружина запропонувала використовувати одну зі спалень як домашній офіс, і ми взялися її звільнити. Ми переставили моє ліжко до вітальні, одночасно прибираючи у вітальні та на горищі. Коли я побачив усі ці картонні коробки на підлозі у вітальні, а спальня була прибрана, я зрозумів, що зробив Бог. Батько говорив про цей проект двома роками раніше і водночас показав нам його початок. Я хвилювався, беручись за такий проект без Божої участі, і згодом відчув полегшення, що Батько показав мені це (Філіп'ян 1:6).

Цього року я також відчув сильне занепокоєння за свого батька. Він був у мене в гостях, і тоді я відчув, що щось серйозно не так. Я сказав йому, що хочу охрестити його в річці поруч із місцем, де я жив. Він, на жаль, навідріз відмовився і згодом поїхав на Філіппіни. На той момент я не мав спокою за свого батька (Римлян 9:1-2).

Chapter 34

Forskningscenter (2020)

Настає початок 2020 року, і я працюю над тим, щоб завершити пілотну версію свого продукту. Справи починають налагоджуватися, але водночас я трохи стурбований тим, що станеться, коли підтримка від NAV припиниться, і я залишуся без роботи та грошей. І саме тоді одна сестра у вірі, жінка, яка працює разом зі своїм чоловіком у USA і є частиною пасторського подружжя, зв'язується зі мною у Facebook. Вона каже мені, що я опублікував у Facebook щось неправильне. Я дякую за це і видаляю допис. Вона була вражена моєю смиренністю, і раптом Святий Дух промовляє до неї та показує їй мій фінансовий прорив. Вона також каже, що Бог почув мої молитви стосовно моєї майбутньої праці для Нього. Я дивуюся, що це може означати, але свідомо намагаюся зберігати спокій щодо того, що буде далі, що не завжди легко. Слід сказати, що я розглядав кілька можливих сценаріїв того, як мені виживати у найближчий час, але Бог поставив мене на місце через два сні, які я отримав. В одному сні я бачу, як корабель Vasa виходить з порту і невдовзі швидко тоне. В іншому сні я літаю у високій довгастій кімнаті й поведжуся як скиглій-супермен, літаючи всередині. Я розумію, що Бог показує мені: марно намагатися планувати майбутнє, і що я поставлений тут для теперішнього часу і не повинен скаржитися на те місце, де Він мене поставив (Ісаї 55:8-9). Це також заспокоює мене.

Саме в той час, незадовго до закінчення підтримки від NAV, я зв'язуюся з Oddgeir. Виявляється, що цього року я отримую солідний консультаційний контракт від HUNT на додаток до роялті від продажу публікацій, які я видав. Іншими словами, все фінансово владналося (Филип'ян 4:19). Можна додати, що продукт, який я створив для Forskningscenteret цього року, зараз використовується в їхніх Aldring і Trøndelag (AiT) та COVID-проектах, які триватимуть два роки, і він також працює належним чином:

Це працює бездоганно.

— Відгук Oddgeir Holmen

У дітей все добре, але ми всі одного дня постанемо перед Богом зі своїм життям і тими рішеннями, які ми приймали стосовно нашого подружжя та загалом стосовно Святих (Римлян 14:12). Є речі, які я мав би бачити інакше щодо моєї колишньої дружини та дітей, але розлучення не є частиною цього.

Цього року центр для біженців у Levanger припиняє свою роботу. Мою майбутню дружину переводять до нового центру, чого вона трохи побоювалася, оскільки Бог попередив її, що деякий час попереду буде важко. Водночас Бог дає знати, що час очікування закінчився, хоча ми не отримуємо конкретної дати для цього. Ми повинні бути терплячими (Євреїв 10:36). Раніше цього року я зібрав документи по справі та задокументував її євангельську роботу тут, у Norway. Це було надіслано до Norsk Organisasjon for Asylsøkere (NOAS). Є листи від п'яти різних пар та сина Sharon, які ручаються за неї в цьому питанні. Очікуваний термін розгляду справи становить максимум дванадцять місяців з очікуванням дев'яти місяців, але на сьогоднішній день ми перебуваємо на вісімнадцятому місяці без жодної відповіді від UNE.

Тривога за Bjørn з 2019 року підтверджується цього року. Його випадково підстрелили, коли він перебував на Philippines. Лікарі кажуть, що якби куля не влучила в ребро і не змінила напрямок всередині тіла, він, швидше за все, помер би. Вони вважали, що йому, мабуть, допомогли ангели (Псалми 91:11), і що його виживання було очевидним чудом. Я хотів охрестити його в річці перед від'їздом, але він відмовився. Тепер я розумію, що тривога, яку я відчував за нього, була реальною, і що я не відчував впевненості, чи справді він був у руках Божих до того моменту. Я сподіваюся, що він достатньо смиренний, щоб визнати це, якщо хтось запитає його, — і про хрещення, і про те, що сталося напередодні. У будь-якому випадку, це не було його провиною, він став жертвою спроби вбивства людини, яка сиділа поруч з ним. Мотивом була спроба позбутися фінансового боргу.

Chapter 35

Publifye AS (2021)

Ми підійшли до 2021 року, і я перебуваю наприкінці того року, протягом якого NAV підтримувала мою роботу. Зараз я засновую Publifye AS. Вірю, що в майбутньому багато людей будуть раді продукту та ресурсам, які стоятимуть за цим проектом. Це інструмент, який дає школам, організаціям, а також приватним особам можливість створювати більше залученості навколо навчання та читання (Римлян 11:29). Разом із вчителями, студенти та учні зможуть використовувати це для написання власних текстів із вплетеними в них словниками, що також є абсолютно новим на ринку. Частина знань, на яких це будується — це мій досвід створення кількох тисяч цифрових книг зі словниками, що мають до кількох мільйонів зв'язків, а також робота з багатьма дистриб'юторами та технологічними рішеннями.

Коли в 2014 році, перед моїм від'їздом зі USA, до мене звернулися пророче, один пророк сказав мені, що я творча людина, і це правда. Також було сказано, що попереду на мене чекають важкі часи. Але мені подобається створювати речі, так би мовити, і я маю здатність бачити, як це втілити, і це допоможе вивести нас із важкого періоду (Приповісті 16:3).

Щодо мого власного батька. Коли він приїхав у гості того року, я був з ним відвертим і попросив його охреститися в Ісуса Христа. Він сумнівався, але згодом погодився і був охрищений у річці в Levanger мною та моєю майбутньою дружиною. Сам я не був упевнений, чи це правильно, тому просив у Бога знаку. І ось що сталося: сестра у вірі на ім'я Maryam отримала видіння про мого батька — спочатку він був ніби у в'язниці, а потім вона побачила його поза нею. На ньому був кашкет моряка, він мав білу бороду, а Ісус і я стояли разом позаду нього. Maryam ніколи не зустрічала мого батька і не знала, що він був моряком, а також не знала, що він мав білу бороду, тому це мене заспокоїло. Maryam також надіслала мені повідомлення безпосередньо перед його хрищенням, де написала, що мій батько, найімовірніше, охреститься цими вихідними. Усе збіглося до дрібниць. Образ від Maryam чітко свідчив про те, що Бог визволив мого батька через хрищення (Римлян 6:4), і для мене це було достатнім підтвердженням.

Нині покійна дружина мого батька, Ragnhild, також прийняла Ісусів дарунок лише за кілька місяців до своєї смерті. У той час Бог поклав мені на серце приїхати до Bergen якраз перед тим, як вона пішла з життя. Пам'ятаю, як я зайшов до кімнати в будинку престарілих, і вона засяяла переді мною, наче сонце. Вона страждала більшу частину свого життя, тому бачити це було неймовірно, і я цілком упевнений, що того дня в кімнаті з нами були ангели. Я поділився з нею Словом, і вона прийняла Ісуса. Людина може сказати «так» Ісусу і народитися згори (Івана 3:3), навіть якщо розум не осягає того, що відбувається, бо я сам це пережив. І я вірю, що Бог у Своїй благодаті та силі дотримується Своєї обітниці й тримає і Ragnhild, і мого батька у Своїх надійних руках (Филип'ян 1:6).

Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що в Христі поблагословив нас усяким духовним благословенням у небесах. Оскільки Він вибрав нас у Ньому перед закладами світу, щоб ми були святі й непорочні перед Ним у любові. Він наперед призначив нас для Себе на синівство через Ісуса Христа, за доброю волею Свого хотіння, на хвалу слави Своєї благодаті, якою Він обдарував нас в Улюбленому. В Ньому маємо відкуплення Його кров'ю, прощення провин через багатство Його благодаті, яку Він вилив на нас у всякій мудрості та розумі, відкривши нам таємницю Своєї волі за Своїм уподобанням, яке Він наперед постановив у Ньому, для здійснення повноти часів, щоб усе небесне й земне об'єднати в Христі. У Ньому й ми стали спадкоємцями, будучи наперед призначені за постановою Того, Хто все чинить за радою Своєї волі, щоб ми були на хвалу Його слави, ми, що першими надіялися на Христа. У Ньому й ви, як почули слово істини, Євангеліє вашого спасіння, **і в Нього вірувавши, були запечатані обіцяним Святим Духом, Який є за порукою нашої спадщини для викупу Його власності, на хвалу Його слави.**

— Ефесян 1:3-14

Це був також рік, коли моя майбутня дружина отримала образ від Бога про те, що справи почнуть покращуватися і що на горизонті світає, що також було конкретно підтверджено Богом у Tremorkirken на Sotra у червні 2022 року.

Є громади, які шукають Божої волі та Його дарів благодаті, але я відчуваю сильний сум за тим, щоб бачити в церкві благочестивих

Святих, ведених Духом Божим; на жаль, багато громад відкидають Божу силу та Святого Духа:

Вони мають вигляд побожності, але сили її відреклися. Відвертайся від таких!

— Друге Тимофія 3:5

Як церква може очікувати, що Євангеліє буде поширюватися без Божої сили (Перше Коринтян 4:20)? Люди не знають, що вони втрачають, бо ми шукаємо свого, а не Божого; хоча ззовні все виглядає гарно, без Духа немає життя (Римлян 8:6). Після спасіння я відчув гіркоту через те, що раніше перебував у Den Norske Kirke, але не дізнався правди про те, що мушу визнати своїми устами, охреститися в дорослому віці та прийняти благословення через покладання рук Святих (Римлян 10:9-10).

Chapter 36

Шлях далі (2022)

Ми в середині 2022 року, і я з нетерпінням чекав, коли моя майбутня дружина отримає дозвіл на проживання, щоб ми могли розпочати спільну працю. Але цього не сталося, і Tingretten жодним чином не прислухався до її справи. Отже, я можу сказати, що ми обоє десь рік тому бачили сон, що розгляд справи не буде «чистим», якщо можна так висловитися. Але незважаючи на це, я маю мир (Filipperne 4:7), хоча, чесно кажучи, це відчувалося як зрада з боку Den Norske Stat. І це також те, що показав нам сон: система розгляду справ була подібна до стічної труби.

Раніше шукач притулку отримував трохи менше двох тисяч крон щомісяця, але ця сума зросла до трьох тисяч. Це має покривати витрати на їжу, одяг та транспорт. Я знаю шукачів притулку, у яких зникає світло, якщо скористатися електрочайником, оскільки в одному будинку живе занадто багато людей. А взимку вони стикалися з тим, що на кілька днів зникало основне опалення, і їм доводилося одягатися дуже тепло та обходитися маленьким обігрівачем у спальні. Зазвичай вони змушені ділити спальню та ванну кімнату з кількома іншими людьми. Незважаючи на це, важко сказати, що ми не благословенні, бо ми справді благословенні. Ми разом спілкувалися з людьми, дискутували, шукали Бога, раділи, ходили до церкви, і вона роками була волонтером як поза церквою, так і в громаді. Вона працювала в Den Norske Kirke, Vineyard у Levanger, допомагала літнім людям у будинках престарілих, була членом Sanitetsforeningen там і в Trondheim. Вона активно ділиться Євангелієм з людьми там, де вона є, і наша євангелізаційна робота посилюватиметься в майбутньому, якщо ми будемо слухняними щодо того часу, ресурсів і приватного життя, які маємо. Ми разом хрестили людей, вона також бере участь у зібраннях та курсах для подружжя через відеозустрічі з пасторськими парами з усього світу, включаючи USA.

У зв'язку з поїздкою на дачу в Øygarden у червні 2022 року я зустрів там юнака, який розповів, що його двоюрідна сестра чула, як Den Hellige Ånd говорив до неї, і що вона залишалася зовсім безмовною кілька хвилин після цього. Завжди приємно чути свідчення інших

про Den Hellige Ånd у їхньому житті. Я ділився Євангелієм з багатьма підлітками під час мого перебування там, зокрема з цим хлопцем та його подругою.

Трохи пізніше я зустрів іншу групу молоді на Øyarden Terminal, де молода дівчина отримала зцілення в коліні через покладання рук. Попередньої ночі мені наснилося, що хтось помер на мілководді. Сталося так, що в цій компанії один хлопець розповів мені, що він помер у басейні навесні цього року, але був реанімований за кілька хвилин. Про це також писали в газеті, що вони і показали мені на своїх мобільних телефонах. Тільки тоді я розповів їм, що Бог показав мені минулої ночі. Те, що Бог показує мені такі речі, робить мене живим свідком Бога — у силі, а не лише словами. Часто, коли я спілкуюся з молоддю, я отримую безліч запитань, і важливо, щоб я заздалегідь шукав Бога, молився, вивчав і роздумував над Його словом і тим, що Він мені дав, щоб я був здатний дати відповідь і не розгубився, коли у них виникають різні запитання.

Як людина, я стаю дуже активним, коли ділюся з молоддю, бо це відчувається як вогонь у мені. Слід очікувати, що Бог буде з тобою, і часто ознаки та чудеса супроводжують тих, за кого моляться (Markus 16:17-18). Ми повинні довіряти Богу і вірити, що зцілення відбуваються, а люди звільняються від болю та проблем, навіть якщо ми не завжди це бачимо. Не менш важливо вірити, що хрещення звільняє їх від смерті (Romerne 6:4)! Але я завжди намагаюся зустрічати людей там, де вони є, як про це говорить Paulus. Я бачу, що Бог веде мене до людей і висвітлює їх для мене, і я часом відчував неймовірну радість, знаючи, що продовження цієї роботи вже не за горами.

Наступне відбулося 13 липня 2022 року:

Я щойно розмовляв і ділився з однією мусульманкою тим, що тільки Бог є благим, як говорить нам Jesus (Markus 10:18). І зараз я розповідаю про те, що Бог є вогонь, що пожирає (Hebreerne 12:29), і що люди не можуть бачити Отця і залишитися живими (2 Mosebok 33:20). Раптом вона відкидає голову вбік і каже, що не може дивитися мені в очі, бо вони «змінюють колір». Це траплялося, мабуть, тричі протягом наступних п'ятнадцяти хвилин, і кожного разу я бачив, як її охоплює явний страх, який абсолютно її приголомшував. Я цілком усвідомлюю ті чуда, що відбуваються, коли ми працюємо для Бога, але раніше такого зі мною не траплялося, тому я

дивуюся і шукаю у Бога відповіді. Я вірю, що жінка переді мною не хотіла очиститися від свого гріха і не змогла витримати, коли Бог явив дещо від Себе через мої очі. Перед тим, як це сталося, вона сказала, що ніколи не перестане бути мусульманкою. Питання в тому, що буде далі, чи зрозуміє вона серйозність того, що сталося, якщо тільки satan не вдасться вкрасти і це у неї.

— Зустріч із Богом

Ознаки та чудеса супроводжують того, хто визнає Jesus як Господа і Владика в слові та в ділі. І того, що вона бачила на власні очі, вона не зможе заперечити згодом. Також я не хочу кидати тінь на істину і говорити, що всі потраплять до Неба. Jesus Kristus, Єдинородний Син Божий, є дорога, істина і життя (Johannes 14:6). Ми повинні прийняти Його, щоб бути обмитими від нашого гріха:

І сказав Він їм: «Ідіть по всьому світу і проповідуйте Євангеліє всьому створінню! Хто увірує і охреститься, буде спасений. А хто не увірує, буде засуджений»

— Markus 16:15-16

Коли Бог показав моїй майбутній дружині, що залишилася конкретна кількість місяців до того, як ми зможемо розпочати спільну працю, це було як інший напис на екрані перед нею. Вона була трохи приголомшена, але мені вдалося зробити аудіозапис на мобільний телефон, коли вона розповідала мені про це згодом. Те, що Отець зробив для мене та моєї майбутньої дружини за останні роки, є великим благословенням (Salmene 103:2).

Я розпочав і продовжую роботу з працівниками в Asia, які трудяться для поширення Євангелія.

Коли я пишу це у 2026 році, у нас із п'ятьма моїми дітьми добрі стосунки, і вони приєднуються до мене, коли мають змогу, зокрема й на прийдешній Великдень. Я прагну того дня, коли зможу побудувати дім, куди вони зможуть вільно приходити й іти, коли забажають. Справа про надання притулку моїй майбутній дружині залишається невирішеною вже вісім років, а це означає, що за норвезьким законодавством нам досі не дозволено одружитися. Ми чекаємо і довіряємо Божому часу (Авакум 2:3). Багато чого сталося з 2022 року, але робота триває —

як служіння, так і публікації, — і я вірю, що найкращі розділи ще попереду.

Є ще багато того, чого я не сказав і чим не поділився, але я сподіваюся, що ці мемуари дають певне уявлення про те, на чому я стою і де Бог тримає мене (Jeremia 29:11).

Chapter 37

Хто такий Ісус Христос?

Я сподіваюся одного дня написати про те, ким насправді є Jesus Christ у Старому та Новому Заповітах. Багато хто не розуміє, що Ісус Христос — це Той, Хто створив нас (Колосян 1:16), а не лише Син Божий. Ісус сказав, що коли ми бачимо Його, ми бачимо Бога (Івана 14:9). Хоча слово «Бог» стосується Отця, Сина і Святого Духа, Євангеліє від Івана підтверджує те, що багато людей переживають у снах: ніщо не було створене інакше, як через Ісуса, і це стосується також нас із вами. Ісус відкриває Свою справжню сутність багатьом людям у їхніх снах, говорячи їм, що Він — Бог (Івана 10:30, Ісаї 9:6). Це узгоджується з Біблією; це не збіг. Це не парадокс, і саме тому Ісус сказав учням, що коли вони бачили Його, вони бачили Бога. З цієї ж причини багато людей — часто ті, хто переслідував або вбивав християн на службі фальшивій релігії — раптово бачать уві сні Ісуса, Який приходить до них, проголошуючи, що Він є Бог, і запитуючи, чому вони переслідують Його народ.

На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог.
Воно було на початку в Бога. Усе через Нього постало, і без
Нього ніщо не постало, що постало.

— Івана 1:1-3

Повторюваною темою в alternative literature є опис Ісуса як «вознесеного майстра» або просто пророка. Ці джерела заперечують, що Його кров очищує нас від нашого гріха (Євреїв 9:22, Римлян 5:9) або що Він створив людство. Те, що Він є Сином Божим, також ігнорується; якщо ця тема взагалі порушується, автори намагаються перекрутити Його жертву на щось поверхнєве й суто символічне, а не на те, у чому ми повинні особисто брати участь. Коли Ісус каже, що ми повинні споживати Його тіло і пити Його кров, щоб мати вічне життя, критично важливо, щоб ми слухали:

Ісус же сказав їм: «Поправді, поправді кажу вам: якщо не будете їсти плоті Сина Людського і пити Його крові, не будете

мати в собі життя. Хто їсть Мою плоть і п'є Мою кров, той має вічне життя, і Я воскресну його останнього дня. Бо плоть Моя — то справжня їжа, а кров Моя — то справжнє пиття. Хто їсть Мою плоть і п'є Мою кров, той перебуває в Мені, а Я в ньому. Як послав Мене Живий Отець, і Я живу Отцем, так і той, хто їсть Мене, житиме Мною. Це і є хліб, що зійшов із неба. Не так, як батьки ваші їли манну і померли; хто їсть цей хліб, житиме повік.»

— Івана 6:53-58

Різноманітні історії та пояснення щодо позаземних істот та НЛО є частиною маскараду, розробленого для того, щоб відвернути нашу увагу від істини. Я добре знайомий із цими питаннями, вивчаючи їх протягом багатьох років — значно більше, ніж пересічна людина. Я кажу це не з гордості. Я розумію (хоча дехто може вважати це іронією), що значна частина *supernatural* настільки ж реальна, як і чудеса від Бога, свідком яких я був. Проте той факт, що така подія відбулася, не обов'язково означає, що вона представляє істину. Це як відвідування цирку: там багато шуму і метушні, але мета полягає не в тому, щоб наблизити вас *closer to life*, а в тому, щоб розважити вас. Людей часто розважають до самої смерті, так і не давши їм життя (Приповістей 14:12). У певному сенсі це звучить тривіально, але це трапляється. Це стає схожим на залежність від героїну, коли людина поглинута думками про наступну дозу; це висмоктує життя з людини. Те, що хтось виглядає добре зовні, не означає, що всередині є життя.

Я вірю, що більшість із нас знає людей, які пережили чудеса через нечистих духів, але мало хто має дар розрізняти, чим ці речі є насправді. Мій досвід свідчить, що духи, які стоять за цими явищами, не сповідують Ісуса Господом, а їхнім кінцевим плодом є смерть, а не життя (2 Коринтян 11:14). Можливо, щось із цього виглядає надзвичайним на поверхні, але це робиться для того, щоб обманути. Це дуже схоже на те, як людей гіпнотизують на телебаченні, або коли ми бачимо *white witches* чи *exorcists*, які виганяють духів із будинків. Бог каже, що ми повинні випробовувати духів, щоб побачити, чи вони від Нього:

Улюблені, не кожному духові вірте, але випробовуйте духів, чи вони від Бога, бо багато фальшивих пророків з'явилося у світі. Духа Божого пізнавайте так: кожен дух, який визнає,

що Ісус Христос прийшов у плоті, той від Бога. А кожен дух, який не визнає Ісуса, той не від Бога; це дух Антихриста, про якого ви чули, що він іде, і він уже тепер у світі.

— 1 Івана 4:1-3

Люди дозволяють себе обманювати та заманювати, подібно до крабів або комах, що летять на світло вночі. «За їхніми плодами пізнаєте їх» (Матвія 7:16). Тепер я бачу, що хоча я не був народжений згори до 2008 року, частина мене розуміла, що щось не так, навіть якщо я не міг точно визначити, що саме. Так само відбувається і з багатьма людьми навколо нас. Саме тому ми ділимося Божою правдою і розповідаємо іншим те, що Він шепоче нам на вухо.

Я знаю з досвіду, що сили цього світу намагаються приховати правду від людей, оскільки я був частиною цього в молоді роки. Сатана докладає всіх зусиль, щоб змусити людей зосередитися на чому завгодно, крім Бога, часто перекручуючи істину про те, що сексуальна активність поза шлюбом є гріхом. Фільми та інші засоби масової інформації з інтимними сценами не лише неправильні в очах Бога, але й змушують людей ставати рабами гріха і прагнути ще більшого:

«Коли ви піднесете Сина Людського, тоді дізнаєтеся, що це Я і що Я нічого не роблю від Себе, а як навчив Мене Отець Мій, так і говорю. І Той, Хто послав Мене, перебуває зі Мною; Отець не залишив Мене самого, бо Я завжди роблю те, що Йому вгодне». Коли Він це говорив, багато хто увірував у Нього. Тоді сказав Ісус юдеям, які увірували в Нього: «Якщо ви будете перебувати в Моєму слові, то ви справді будете Моїми учнями; і пізнаєте істину, і істина визволить вас». Йому відповіли: «Ми — нащадки Авраамові і не були рабами нікого ніколи; як же Ти кажеш: “Станете вільними”?» Ісус відповів їм: «Поправді, поправді кажу вам: кожен, хто чинить гріх, є рабом гріха. Але раб не перебуває в домі вічно; син перебуває вічно. Отже, якщо Син визволить вас, то справді вільними будете. Знаю, що ви — нащадки Авраамові; проте шукаєте, як Мене вбити, бо слово Моє не вміщається у вас. Я говорю те, що бачив у Отця Мого; а ви робите те, що чули від батька вашого». У відповідь вони сказали Йому: «Батько наш — Авраам». Ісус сказав їм: «Якби ви були дітьми Авраамовими, то чинили б діла Авраамові. А тепер шукаєте, як убити

Мене, Людину, Яка сказала вам істину, яку почула від Бога; Авраам цього не робив. Ви чините діла батька вашого». На це сказали Йому: «Ми не від розпусти народжені; одного Отця маємо — Бога». Ісус сказав їм: «Якби Бог був вашим Отцем, ви любили б Мене, бо Я від Бога вийшов і прийшов; бо Я не від Себе прийшов, а Він Мене послав. Чому ви не розумієте мови Моєї? Тому що не можете слухати слова Мого. Ваш батько — диявол, і ви хочете виконувати похоті батька вашого. Він людиновбивцею був споконвіку і не встояв в істині, бо немає в ньому істини. Коли він говорить неправду, говорить від себе, бо він неправдомовець і батько неправди. А оскільки Я говорю істину, то не вірите Мені. Хто з вас докорить Мені за гріх? Якщо ж Я говорю істину, чому ви не вірите Мені? Хто від Бога, той слухає слова Божі. Ви тому не слухаєте, що ви не від Бога». На це юдеї відповіли Йому: «Чи не правду ми кажемо, що Ти самарянин і що в Тобі біс?» Ісус відповів: «У Мені біса немає; але Я шаную Отця Мого, а ви зневажаєте Мене. Я не шукаю Своєї слави: є Той, Хто шукає і судить. Поправді, поправді кажу вам: хто дотримає слово Моє, той не побачить смерті повік».

— Івана 8:28-51

Існує дві сторони *unclean spirits*. Одна полягає в тому, що вони хочуть, аби люди вірили, ніби все є лише фізичним і матеріальним, і що ніякого духу не існує. Інша сторона проявляється тоді, коли люди розуміють, що духовна реальність існує. Коли це стається, нечисті духи намагаються заплутати шукачів у магічному світі, який має тенденцію темнішати, чим глибше людина в нього занурюється (1 Тимофія 4:1). На початку все здається спокусливим і нешкідливим.

Чоловік, який відвідував ту саму біблійну школу, що і я, талановитий піаніст, повністю відвернувся від Бога (2 Петра 2:20-22). Він був пов'язаний із жінкою, яка також мала пророчий дар, але їх виключили з біблійної школи з причин, яких я не знаю. Після цього вони почали повністю втрачати контроль. На певний час усе перевернулося з ніг на голову, і вони *staggered* у це з розпростертими обіймами. Усе закінчилося тим, що він помер взимку в горах від переохолодження, очевидно, перебуваючи в стані сплутаної свідомості та в пошуках духовного нірвани. Шлях до загибелі широкий, і багато тих, хто входить ним (Матвія 7:13). Ніколи раніше я не бачив, щоб хтось так різко відвернувся

від Бога і втратив своє життя так швидко після цього, незважаючи на те, що кілька віруючих попереджали його заздалегідь і чітко бачили, що відбувається. Я вірю, що вони обоє також перестали їсти м'ясо і почали радикальну дієту. Він ставав дедалі худішим, описуючи це так, ніби він міг витримати що завгодно і ніби все це було нереальним. Це був екстремальний випадок, але ми бачимо людей у всьому спектрі навколо нас. Багато хто шукає істину.

Багато людей дозволяють нечистій духовності диктувати своє життя. Багато white witches вірять, що те, що вони роблять, є добром, але на практиці вони працюють проти Бога і пліч-о-пліч із нечистими духами (Галатів 5:19-21). Дехто стикається через це з особистими проблемами й не може зрозуміти причину. Наш Небесний Отець застерігав нас проти магії (Повторення Закону 18:10-12), проте вона стає дедалі популярнішою в сучасних фільмах, таких як серія про Гаррі Поттера. Що повторюється в багатьох із них? Містицизм і надприродні події — захоплива темрява, яка полонить через окультизм, подібно до нічного метелика, що летить на світло. Несвідомо людина потрапляє в пастку і застрягає. Деякі молоді люди дивляться фільми жахів, але потім змушені спати з увімкненим світлом, не маючи спокою після цього. На нас впливає те, що ми сприймаємо через очі, включаючи порнографію. Я сам боровся з порнозалежністю приблизно до 2012 року, і сьогодні я знаю, що нагота і сексуальність належать до шлюбу (Матвія 5:28). Це також було тим, що Бог поклав мені на серце дуже вагомо: що я чинив перелюб з іншими жінками через екран.

Для глибшого вивчення того, як Ісус відкриває Себе через Старий і Новий Заповіти — через імена, прообрази, пророцтва, а також єврейські та грецькі слова, які вказують на Нього на кожній сторінці — дивіться нашу супровідну книгу [Jesus in Scripture \(junifye.publifye.pro/jesus-in-scripture\)](http://junifye.publifye.pro/jesus-in-scripture).

Знайте бо це, що жоден розпусник, або нечистий, або загребущий, який є ідолослужителем, не має спадку в Царстві Христа і Бога. Нехай ніхто не зводить вас марними словами, бо за це приходить гнів Божий на синів непокірних. Отже, не будьте їхніми спільниками. Ви були колись темрявою, а тепер ви світло в Господі: поведіться як діти світла, бо плід світла є в усякій доброті, і праведності, і істині. Досліджуйте, що приємне Господеві, і не беріть участі в неплідних ділах

темряви, а краще й докоряйте. Бо про те, що вони роблять таємно, соромно і говорити. Усе ж, що докоряється, виявляється світлом, бо все, що виявляється, є світло. Тому й сказано: «Спиш — пробудися, і воскресни з мертвих, і освітить тебе Христос!» Отже, глядіть, щоб ви поводитися обережно, не як немудрі, а як мудрі, використовуючи час, бо дні лукаві. Тому не будьте нерозумними, а пізнавайте, що є воля Господня. І не впивайтеся вином, від якого буває розпуста, а наповнюйтеся Духом, розмовляючи між собою псалмами, і гімнами, і духовними піснями, співаючи і прославляючи в серцях ваших Господа.

— Ефесян 5:5-19

Chapter 38

Ні смерті, ні духу?

Сьогодні я знаю, що людина має відвернутися від свого гріха і повернутися до Бога (Apostelgjerningene 3:19). Єдине, що може спокутувати наш власний самонакладений смертний вирок, — це кров Jesus (Hebreeerne 9:22). Якщо ми проходимо крізь життя, не прийнявши Jesus, то після смерті ми пожнемо те, що посіяли в тілі, поки були живі. Ми вмираємо спочатку фізичною смертю, а потім духовною — іншими словами, двічі (Johannes åpenbaring 20:14-15). Jesus Сам попереджав про це суворими словами: вогонь вічний приготований для диявола та його ангелів, і ті, хто відкидають Його, підуть на вічну кару (Matteus 25:41, 46). Це не марновірство, а те, з чим деякі з De hellige насправді мають конкретний досвід. Якщо ви шукаєте істину, то знаєте: навіть якщо не всі пережили це, це не означає, що вона хибна. Ось чому ми говоримо про ці речі. Це не щось вигадане, що ми представляємо, аби спробувати залякати людей до життя з Богом — так це не працює. Досвід можна запитати і активно шукати. Якщо ви серйозно ставитеся до життя, не дозвольте йому піти марно.

Ніщо не може скасувати або усунути наш гріх. Винятком є кров Jesus (1 Johannes 1:7). Хто вірує в Сина, той має вічне життя, а хто не хоче вірувати в Сина, той не побачить життя, але гнів Божий перебуває на ньому (Johannes 3:36). Чому? Бо Jesus є Бог (Kolosserne 2:9), і Його життя має нескінченну цінність (1 Peter 1:18-19). Інший шлях — це заплатити за наш гріх власним життям. Бог справедливий (5 Mosebok 32:4), і Він дав нам вихід із нашого гріха, і це — Jesus. Його Син, маючи повноваження від Отця Небесного, віддав Своє життя за нас, щоб ми могли жити. Його кров, неймовірної цінності, спокутує наш гріх і омиває нас дочиста. Коли ми омиті, ми можемо стати Божим Храмом, і Den Hellige Ånd може оселитися в нас (1 Korinterne 6:19). Ми народжуємося знову в душі (Johannes 3:5, Titus 3:5, 1 Peter 1:23), і це неможливо нав'язати нікому, але це стається з власної волі, незалежно від того, розуміє це людина чи ні. Я йшов у вірі, коли євангеліст кинув мені виклик, і мій новий дух став для мене шоком, але це був позитивний шок як такий.

Через хрещення ми ховаємо старе життя (Romerne 6:4). Потім ми встаємо з води до нового життя з Jesus так само, як Він перейшов від смерті до життя, коли був воскресений Богом. Ми стаємо причасниками того ж духу, що мав Jesus. Den Hellige Ånd називається другим помічником (Johannes 14:16), а Jesus є першим. Я шукав Бога, і Він відповів мені, коли мені було п'ятнадцять років, але минуло вісімнадцять років, перш ніж я насправді «знайшов Його» і прийняв Jesus як свого Спасителя. Я сподіваюся, що ви усвідомите серйозність того, що я тут викладаю, і не дозволите собі збентежитися, коли я приходжу зі свідченнями, які звучать водночас фантастично і божевільно. Я цілком усвідомлюю це, але важко говорити правду, не кажучи правду насправді. Усі ми в певний момент віддалилися від Бога як наслідок гріха інших, і кожен із нас потребує Бога, щоб Він знову вдихнув у нас дух життя (Esekiel 37:5-6). Бог вдихнув життя в Adam (1 Mosebok 2:7), і коли Adam помер, це сталося не в тілі, а в душі. Те ж саме стосувалося Eva. Тому вони радикально змінилися, коли їхній дух помер. З тієї ж причини ми повністю змінюємося, коли народжуємося знову від Божого духу (2 Korinterne 5:17).

«Ось приходжу скоро, і відплата Моя зі Мною, щоб віддати кожному згідно з його ділами. Я Альфа і Омега, Перший і Останній, Початок і Кінець. Блаженні ті, хто пере одяг свій. Вони матимуть право на дерево життя і ввійдуть брамами до міста. А зовні — пси і чарівники, і розпусники, і вбивці, і ідолопоклонники, і кожен, хто любить і чинить неправду. Я, Jesus, послав Свого ангела, щоб засвідчити це вам у церквах. Я корінь і рід Davids, ясна зоря досвітня». Дух і наречена говорять: «Прийди!» І хто чує, хай каже: «Прийди!» І хто прагне, хай приходить, і хто хоче, хай бере воду життя даром.

— Johannes Åpenbaring 22:12-17

Я кажу вам те, що Ananias сказав Paulus після того, як Paulus щойно повернув собі зір:

Тож чого ти тепер зволікаєш? Встань, охрестися і змиє гріхи свої, прикликавши Його (Jesus) ім'я.

— Apostelgjerningene 22:16

Chapter 39

Хрещення дорослих

Те, що викладено далі, не є думкою. Це докази — з грецької граматики Нового Завіту, з єврейської типології Старого Завіту та з послідовностей літер, прихованих у Торі протягом 3400 років, які не могло прочитати жодне людське око, доки не були створені комп'ютери для їх пошуку. Три незалежні свідки протягом трьох тисячоліть говорять одне й те саме: хрещення — для свідомих. Це необхідність. І це для дорослих. Якщо у вас виникає спокуса відкинути це — читайте далі. Докази можна перевірити. Посилання на Писання наведені. А слова, приховані в літерах Торі, чекали саме на це покоління.

Хрещення немовлят було визначною традицією в Норвегії протягом сотень років. Для багатьох сімей хрещення дітей у церкві невдовзі після народження є чимось само собою зрозумілим. Церква Норвегії, колишня державна церква, була головним практиком цього звичаю, хоча католицька та методистська церкви також практикують хрещення немовлят. Під час церемонії дитину підносять до купелі, часто одягнену в білу хрестильну сукню, яка могла передаватися з покоління в покоління. Священник тричі поливає голову дитини водою, промовляючи: «Хрещу тебе в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа» (Матвія 28:19). Сім'я також обирає хрещених батьків, щоб підтримувати дитину в її християнському вихованні. Хоча хрещення немовлят все ще широко поширене, кількість хрещень останніми роками зменшилася. Для багатьох норвежців хрещення немовлят — це не лише релігійний акт, а й сімейна традиція та привід зібрати родичів і друзів, щоб відсвяткувати появу нового члена сім'ї. Однак традиція аж ніяк не є гарантією того, що практика відповідає тому, що Бог наказав нам робити. Тому існують християнські конфесії, такі як баптистські та п'ятидесятницькі церкви, де натомість практикується хрещення дорослих.

Іронія вражає, адже в тому самому вірші, який цитує священник, єдиним наказовим способом є *mathēteusate* (G3100) — «робіть учнями» (у KJV перекладено як «навчайте»). Хрещення, *baptizontes* (G907), є лише теперішнім дієприкметником, що описує, як здійснюється це учнівство. Отже, Писання передбачає, що той, хто хреститься, вже є учнем.

Ми пам'ятаємо, як юдеї так охоче дозволяли хрестити себе Івану Хрестителю (Матвія 3:5-6). Причина цього, ймовірно, полягає в тому, що вони давно були знайомі з «міквою» (H4723), ритуалом духовного очищення через повне занурення у воду. А саме єврейське слово міква має подвійне значення, яке розкриває лексикон Брауна-Драйвера-Бріггса: воно означає як «зібрання вод», так і «надію». У Єремії 17:13 пророк пише: «Господи, надіє (мікве) Ізраїля». Слово, перекладене як «надія», — це те саме слово, що й ритуальна купіль. Вода очищення і надія Ізраїля — це одне єврейське слово. Для правильної мікви частина води мала прийти з «небес», тобто бути спрямованою безпосередньо в басейн з дощовою водою. Це був пророчий образ самого Ісуса — Того, Хто прийшов з небес, посланий Богом. Ісус також сказав: «Я — вода жива» (Івана 4:14). Для юдеїв «міква» означає насамперед духовне очищення (Тита 3:5; Дії 22:16). Ізраїль практикував мікву протягом тисяч років як засіб очищення. Це відбувалося після менструації, після дотику до мертвого або перед важливими життєвими подіями, такими як одруження.

Сам акт спростовує метод. У греків було три дієслова на вибір: *rhantizō* (G4472) — кропити, *cheō* — лити, і *baptizō* (G907) — занурювати або повністю покривати. Дух послідовно обирав занурення — і на відміну від *baptō*, короткого занурення, *baptizō* означає тривалу трансформацію.

Месіанські юдеї знають, що міква була пророчим образом очищення, яке кожен повинен пройти, щоб перейти від смерті до життя в Ісусі Христі. Ми також бачимо це в переході Ізраїля через Червоне море або коли Ноя закликали пливати по морю в ковчезі. Обидва були образами хрещення для спасіння, яке мало прийти (1 Петра 3:21). Хрещення — це вмирання для старого і воскресіння для нового (Колосян 2:12). Якщо Ісус є дорога, і правда, і життя (Івана 14:6) і Сам був охрещений (Матвія 3:13–17), чому б нам не наслідувати Його приклад, особливо враховуючи, що Він хрестив разом зі своїми учнями (Івана 3:22)?

Власний приклад Сина говорить сам за себе. Він прийняв знаки немовлят старого завіту — був обрізаний на восьмий день (Луки 2:21) і представлений у храмі (Луки 2:22), — але ніколи не був охрещений як немовля. Натомість Він почекав тридцять років і зійшов у Йордан за власною волею (Матвія 3:13–17), щоб показати нам, що хрещення — це акт свідомого, добровільного послуху.

Коли Ісус сказав Никодиму: «вам треба народитися згори» (Івана 3:7), Він не вигадував нову доктрину в нічній розмові — Він стиснув

усе пророчо-завітне очікування в одне речення, спрямоване на людину, яка вважала, що вона вже всередині. Ніщо з цього не було новим для вчителя Ізраїля. **Писання обіцяло це.** Єзекіїль чув, як Бог обіцяв «покропити чистою водою» Свій народ, дати їм «нове серце» і вкласти «Свій дух всередину вас» (Єзекіїля 36:25-27); через розділ сухі кістки вдихають життя і стають живими (Єзекіїля 37). Мойсей встановив ту саму надію як серце, яке Сам Бог обріже, «щоб ти жив» (Повторення Закону 30:6); Єремія — як Закон, написаний всередині в новому завіті (31:33); Давид — як крик «створи в мені чисте серце... і духа правого віднови в мені» (Псалом 51:10). Вода, Дух, нове серце, життя — саме те знаряддя з Івана 3:5 — століттями було в єврейських Писаннях.

І це було не лише на сторінках. **Його сучасники молилися про це:** за день ходьби від Єрусалима люди з Кумрану просили Бога очистити їх Своїм святим духом, як очисними водами, і підняти їх від Шеолу до вічної висоти (Статут громади та Гімни подяки). **Його власний закон наполовину втілив це:** язичник, який входив у завіт, мав залишити своє колишнє існування позаду — старі родинні зв'язки анулювалися, надавалася нова ідентичність — і занурення навіреного вже обговорювалося домами Гіллеля і Шаммая в його поколінні або близько до нього (Мішна Песахім 8:8). **А Іван Хреститель щойно вивів це на світло,** закликаючи самих ізраїльтян спуститися у воду і попереджаючи: «не кажіть... Ми маємо Авраама за батька» — бо Бог може підняти дітей Аврааму з каміння (Матвія 3:9). Перше народження нічого не варте.

Отже, відродження ніколи не було чимось, що робиться з людиною ззовні; це був поріг, який вона переступала сама. «Необхідно,» — сказав Ісус — і «вам» тут у множині, сягаючи далі однієї людини в кімнаті — «щоб ви народилися згори»; і в той самий момент Він назвав як: як Мойсей підняв змія, так має бути піднятий Син Людський, щоб кожен, хто вірує, мав життя (Івана 3:14-15). Не тільки язичник, не тільки Ізраїль наприкінці часів, але ви — зараз, Духом, через Сина і у воду з відкритими очима. Ось чому знак ніколи не був знаком немовляти через посередника: навірений обирав мікву, слухачі Івана самі сходили на берег, а Никодим — якому не бракувало інформації, лише готовності — зрештою пройшов через власні двері (Івана 7:50; 19:39). Хрещення — це свідомий перехід того, хто вже народився згори.

Можна також згадати єгиптян, які уособлюють світ, як і люди за часів Ноя. Символічно кажучи, вони не пройшли випробування очищенням Червоним морем, хоча вірили, що пройдуть. Це також відображає

потоп Ноя, де нечестю більше не дозволялося існувати. Таким чином, міква є символом нового життя і водночас судом над старим. Це дуже схоже на причастя, де людина споживає кров і тіло Ісуса або для спасіння, або для суду (1 Коринтян 11:27–29). Це хрещення — це очищення — не є обов'язковим для тих, хто бажає увійти в Обіцяну землю; це абсолютна необхідність (Івана 3:5). Проте вода не замінює віру; вона виражає її. Хрещення — це призначена відповідь серця, яке вже вірує і покалося (1 Петра 3:21) — а не діло, яке заслуговує на те, що може дати лише кров Христа (Ефесян 2:8-9). Той факт, що цим сьогодні нехтують у багатьох церквах, не скасовує істини; історія повторюється навіть зараз. Багато хто стоїть перед Богом, самовпевнені й зухвалі, не розуміючи, куди веде цей шлях.

Що ж скажемо? Чи залишатися в гріху, щоб благодать примножилася? Зовсім ні! Як ми, що померли для гріха, ще житимемо в ньому? Хіба ви не знаєте, що всі ми, хто хрестилися в Христа Ісуса, у смерть Його хрестилися? Отже, ми поховані з Ним хрещенням у смерть. І як Христос воскрес із мертвих славою Отця, так і ми маємо ходити в обновленому житті. Бо якщо ми з'єдналися з Ним подобою смерті Його, то будемо з'єднані і подобою воскресіння. Знаємо, що наш старий чоловік розп'ятий з Ним, щоб знищилося тіло гріховне, щоб ми вже не були рабами гріха. Бо хто помер, той звільнився від гріха. Якщо ж ми померли з Христом, то віруємо, що й житимемо з Ним. Знаємо, що Христос, воскресши з мертвих, уже не вмирає: смерть уже не має над Ним влади. Бо що Він помер, то помер для гріха один раз, а що живе, то живе для Бога. Так і ви вважайте себе мертвими для гріха, а живими для Бога в Христі Ісусі.

— Римлянам 6:1-11

Ті, хто не бажав переходити море, загинули б у старому світі, і Іван знав це, коли говорив про Ісуса:

Я хрещу вас «водою на покаєння». Але Той, Хто йде за мною, сильніший за мене, і я не гідний понести Його сандалі. **Він (Ісус Христос) хреститиме вас Духом Святим і вогнем.** Його лопата в Його руці, і Він очистить Свій тік. Він збере пшеницю Свою до комори, а половину спалить вогнем негасимим.

— Матвія 3:11-12

Я отримував критику за те, що ділюся словами з Божого Слова, Біблії. Мій досвід з Богом підтверджує, однак, що Його Слово — це істина; якщо ми хочемо добрих плодів, ми повинні дотримуватися Божого Слова і діяти відповідно. Багато віруючих думають, що людина приймається в Боже Царство через хрещення немовлят, але ніщо в Біблії не свідчить про це. Я сам чув від Святого Духа, що нам не слід турбуватися про дітей, оскільки вони очищені Богом, якщо помруть до спасіння. Це сталося приблизно у 2016 році, і Святий Дух дав мені слово обмивання (ablution), термін, значення якого я не знав. У той час я розмірковував, що станеться з дітьми, які не народжені згори, коли повернеться Ісус Христос. Тоді Святий Дух дав мені це одне слово:

Це сталося, коли Аарон, брат Мойсея, був поставлений первосвященником, що включало тривалі ритуали очищення. Згідно з Левит 8, Аарон і його сини були омиті водою, одягнені в спеціальні священничі шати, помазані святим елеєм і принесли спеціальні жертви, щоб бути освяченими і підготовленими до виконання святого служіння. Коли Аарон був очищений і підготовлений, він міг входити у Святеє Святих (Кодеш ГаКодашім) раз на рік у День Спокути, Йом Кіпур, щоб виконувати ритуальні дії перед Ковчегом Завіту. Це була найсвятіша частина Скинії, де Божа присутність була унікально проявлена. Очевидно, що Святий Дух хотів показати мені, що діти в Божих руках і що нам не слід турбуватися про них. Це контрастує з тим, коли дитина стає дорослою і несе відповідальність за свої стосунки з Богом і за прийняття Ісуса.

— Обмивання означає очищення

Ми також бачимо в Біблії, що Ісус ніколи не хрестив дітей, а благословляв їх (Марка 10:14). І грецька мова робить розрізнення, яке англійська приховує: слово, яке Матвій використовує для «дітей» у Матвія 19:13–14, — це *paidion* (G3813) — діти, достатньо дорослі, щоб ходити і приходити. Луки 18:15 використовує інше слово — *brephos* (G1025), що означає ненароджене або новонароджене немовля. Ісус благословив немовлят. Він не хрестив їх. І коли ми шукаємо кожен вірш у Новому Завіті за допомогою конкордансів, *baptizō* (G907) з'являється поруч зі словами про віру, покаяння та сповідання — дев'ять разів. Воно з'являється поруч із будь-яким словом, що означає немовля чи дитину — нуль разів. Жодного разу. Повне дослідження цих доказів, включаючи

єврейське коріння, зв'язок з Пасхою та грецьку морфологію, доступне в нашій супровідній книзі [Through the Waters \(junifye.publifye.pro/through-the-waters\)](http://Through the Waters (junifye.publifye.pro/through-the-waters)). У Писаннях хрестилися дорослі, а не немовлята (Дії 2:38; 8:36-38; 16:33). Моя майбутня дружина — благословення для мене, оскільки вона також чує від Бога і несе Його вогонь, ділячись євангелією з тими, хто навколо. Я був переконаний, що хрещення дорослих встановлене Богом, але я знав, що вона повинна почути це від Самого Отця. Я знаю, що Ісус не говорить про хрещення немовлят у 3-му розділі Івана, як підтверджує і Марко:

Хто увірує і охреститься, буде спасений, а хто не увірує, буде засуджений.

— Марка 16:16

Ісус часто говорив про пекло і попереджав нас суворими словами. Він сказав, що краще втратити частину тіла, ніж бути вкинутим у пекло, де черв'як не вмирає і вогонь не вгасає (Марка 9:43-48). Він розповідав про багача, який був у муках у полум'ї і благав про милосердя (Луки 16:23-24). Це не метафори, а реальність.

Приховане в літерах

Але докази не закінчуються тим, що Біблія говорить на поверхні. Тора — перші п'ять книг Мойсея — містить 304 805 єврейських літер, скопійованих без помилок протягом 3400 років. Коли сучасні комп'ютери шукали в цих літерах слова, закодзовані на рівновіддалених інтервалах (рівновіддалені послідовності літер, ELS), вони знайшли те, чого людське око ніколи не могло побачити.

На кроці 49 — відлік до П'ятидесятниці, п'ятдесятого дня — одинадцять єврейських слів, пов'язаних з теологією хрещення, з'являються по одному разу або дуже рідко в усій Торі. І кожне з них потрапляє на свій визначальний уривок. **Тевіла** (טבילה, занурення) припадає на вірш, що наказує «омитися водою» (Левит 15:7). **Тешува** (תשובה, покаяння) припадає на закон про раба, який вирішує залишитися зі своїм господарем (Вихід 21:5–6). **Машіах** (משיח, Месія) припадає на «ім'я Моє в Ньому» (Вихід 23:21). **Єшуа** (ישועה, спасіння) припадає на освячення вітваря кров'ю (Левит 8:15). Кухня на кроці 49 не потрапляє на вірш про приготування їжі. Верблюди не потрапляють на верблюдів. Ці контрольні слова потрапляють на випадковий, непов'язаний текст. Але кожне слово про хрещення потрапляє на свій уривок.

Коли текст Тори згортається на циліндр — оригінальний сувій — одинадцять слів групуються в пари, які проповідують: покаєння поруч зі спасінням поруч із Пасхальним Агнцем; віра поруч із зануренням; і Месія, чия колонка огортає сувій, торкаючись занурення. Гематрія Машіаха (358) плюс Тевіла (56) дорівнює 414 — точна гематрія **Нахшона** (נחשון), людини, яка, згідно з єврейською традицією, першою увійшла в Червоне море з вірою, перш ніж воно розступилося.

Ми також шукали в Торі ім'я **Никодим** — людини, якій Ісус сказав «народитися від води і Духа» (Івана 3:5). Його ім'я з'являється один раз в усій Торі, на кроці 1092. Воно починається з Числа 7:17 — приношення **Нахшона, сина Амїнадава**. Людина, якій було сказано увійти у воду, закодована, проходячи через ім'я людини, яка увійшла у воду першою. А поверхневі слова, які перетинає Никодим, читаються як євангелія: Нахшон (віра), чаша для кроплення (кров застосована), Мойсей (закон), спокута і покриття — «бо всі ви, що в Христа охрестилися, у Христа зодягнулися» (Галатів 3:27).

Найбільш вражаюче: коли ми вимірювали відстань між **Емуна** (אמונה, віра) і **Тевіла** (טבילה, занурення) у прихованих літерах Тори, найближча пара сидить **через дві літери у Повторенні Закону 21:23** — «проклятий перед Богом усякий, хто висить на дереві». Вірш, який Павло цитує в Галатів 3:13 про хрест. Віра і занурення, що торкаються вірша про розп'яття. Тора закодувала дві вимоги спасіння пліч-о-пліч у тому самому місці, де було куплене спасіння — за 1400 років до того, як був піднятий хрест.

І коли ми шукали будь-яке єврейське слово, що означає немовля на кроках хрещення, результати були нищівними: **Тінок** (немовля) на кроці 49 потрапляє на смертний вирок (Вихід 21:15). **Тінок** на кроці 34 **повністю відсутній**. Тора кодує віру, покаєння, занурення, Месію та спасіння на кроках хрещення. Немовляти ніде не знайти. Жодного разу. Ні на якому кроці, який має значення.

Мойсей не міг розташувати 304 805 літер так, щоб ці слова потрапили на ці уривки. Обмеження занадто специфічні. Вирівнювання занадто точне. Але Хтось міг. І повний аналіз — зі статистичними тестами, контрольними словами та перевіркою кожного висновку — доступний у супровідній книзі [Through the Waters \(junifye.publifye.pro/through-the-waters\)](http://Through the Waters (junifye.publifye.pro/through-the-waters)).

Я кинув виклик своїй майбутній дружині щодо хрещення і сказав: «Запитай Бога, чи може Він підтвердити, що хрещення — для дорослих».

Коли Бог розбудив її невдовзі після цього, Він показав їй стару Біблію — можливо, єврейську Біблію, хоча вона не була впевнена. Бог підтвердив їй це послання про хрещення. Він сказав: **«Я сподіваюся, що люди слухають Мене! Хрещення немовлят — це благословення, але хрещення дорослих — це необхідність!»**

— Бог будить мою майбутню дружину посеред ночі

Хто може змусити дітей слідувати за Ісусом? Ніхто. Але традиція хрещення немовлят нівелює Боже Слово. Це може бути важко прийняти, але Біблія показує це, і Святий Дух Сам підтвердив це. Мій власний досвід показав це — не тільки мені особисто, а й тим, хто був присутній, коли один зі святих охрестився і невдовзі після цього почав говорити мовами, навіть не розуміючи, що відбувається (Дії 2:4; 10:44-46). Я розмовляв з віруючими, які не приймають цього, але коли я кинув виклик своїй майбутній дружині попросити Бога про відповідь, Бог заговорив до неї посеред ночі і підтвердив Своє власне Слово. Хрещення немовлят — це не традиція від Бога, а від людей (Марка 7:8). Ми повинні обрати свій шлях: люди чи Бог. Знамення і чудеса супроводжуватимуть тих, хто вірує (Марка 16:17); інші говорять людськими словами, і вони або намагатимуться виправдати відсутність Божої сили, або уникатимуть розмов про це.

Біблія чітко стверджує, що святі чинитимуть чудеса і знамення, як і Ісус Христос, наш Спаситель (Івана 14:12). Ми не читаємо, що повинні говорити піднесеними словами, позбавленими сили. Це не те, що Павло каже про своє служіння. Петро — який віддав своє життя за Ісуса Христа — також не був людиною лише слів, а Божої сили. Сьогодні учні, які служать Богу всім своїм єством і шукають Його насамперед, мають ті самі дари благодаті, що й ті, хто жив за часів Ісуса (Галатів 3:27; 1 Коринтян 12:4-11). У нас немає місця бути байдужими до Божого Слова, ні зараз, ні будь-коли.

Одне конкретне заперечення утримує здатних до дії людей на лавках. Дозвольте мені відповісти на нього, перш ніж ми почуємо слова Господа до Лаодикії.

Бронзовий змії і розбійник

Заперечення — це передбачуваний щит: розбійник на хресті був спасений без хрещення, тому я звільнений від нього. Це категоріальна помилка, що маскується під теологію. Розбійник помирав на хресті;

у нього не було доступу до води. Його спасіння було чудом винятку, а не правилом Царства. Він виконав основний акт: він подивився на Спасителя.

І як Мойсей підняв змія в пустелі, так має бути піднятий Син Людський, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне.

— Івана 3:14-15

Модель фіксована: ga'ah (גא'ה — дивитися), chai (חַי — жити). У Числах 21 śāgār נֶסֶם (вогняний змії) приніс смерть, але nēs נֶסֶם (прапор, знамено) приніс життя. Розбійник дивився на піднятого Сина Людського, поки його тіло було прибите до його власного дерева. Він не міг зійти до води, але він звернув своє серце до Царя. Він зробив саме те, чого вимагав Отець за тих умов, у яких він опинився.

Ви — не розбійник. Ви не прибиті до хреста. Ви стоїте на березі річки, і вода піднімається. Претендувати на виняток розбійника, відмовляючись від наказу Господа, — це не віра; це гордість Наамана, перш ніж він занурився в Йордан (2 Царів 5). Нааман хотів величнішого жесту, гіднішого шляху, але знайшов зцілення лише в брудному послуху, який спочатку зневажав.

Сповідання перед людьми не є необов'язковим. Христос чіткий: «Кожного, хто визнає Мене перед людьми, того визнаю і Я перед Отцем Моїм, Який на небесах» (Матвія 10:32). Хрещення — це публічне, фізичне сповідання того, що стара людина померла, а нова воскресла. Утриматися від цього — означає утриматися від публічного свідчення, якого Христос вимагає від Своїх.

Кожен віруючий повинен принаймні повернутися. Але для тих, хто має сили, поворот, який зупиняється перед водою, — це поворот, який сховав голову від табору. Не ховайтеся за розбійником, щоб виправдати власну сухість. Ви не можете претендувати на життя від змія на жердині, відмовляючись від води нового завіту. Вода чекає, і наказ чіткий.

Хрещення і Дух

Але що тоді з дитиною, яку несуть до купелі, перш ніж вона зможе говорити? Тут ніжний, доброзичливий звичай тихо забрав багатьох з тієї єдиної основи, яка тримає. Бо Дух не дається через обряд, виконаний

над тим, хто не знає; Він дається вірою: «Чи ви Духа прийняли ділами закону, чи від слухання віри?» (Галатів 3:2). І кожне хрещення, яке записують апостоли, слідує за віруючим серцем: «Покайтеся, і нехай охреститься кожен із вас... і ви приймете дар Святого Духа» (Дії 2:38) — спочатку покаюння, потім вода, потім дар. Писання навіть показує порядок, виправлений перехрещенням: людей, які мали лише хрещення Івана, які «навіть не чули, чи є Дух Святий», запитали: «У що ж ви охрестилися?», а потім «охрестилися в ім'я Господа Ісуса» (Дії 19:2-5). Омивання, отримане до віри, не було перешкодою; воно вимагало хрещення віруючого.

Середній стан — граматика волі — показує суб'єкта, що діє на самого себе. «Усі вони охрестилися в Мойсея» (1 Коринтян 10:2), проте грецьке *ebaptisanto* (G907) — середній стан: вони хрестили самих себе. Павлу сказали: «Встань, охрестися і обмиє гріхи твої» (Дії 22:16 — *baptisai*, G907, і *arolousai*, G628, обидва наказові середнього стану); і хоча «охрестилися» в Галатів 3:27 — пасивний стан, «у Христа зодягнулися» — середній стан: *enedusasthe* (G1746), дія, яку ви самі виконуєте. Немовля не може виконати жодної дії в середньому стані.

Навіть Петро відзначає це в Дії 2:38–39: заклик до натовпу — «Покайтеся» (*metanoēsate*, G3340) — стоїть у множині, тоді як хрещення виділяє кожного окремо в однині: «нехай охреститься кожен із вас» (*baptisthētō*, G907). І обітниця їхнім «дітям» використовує *teknon* (G5043, нащадки), а не *brephos* (немовля); вона сягає «усіх, кого покличе Господь Бог наш» — *proskaleō* (G4341) — і бути покликаним передбачає здатність чути.

Три тексти використовуються для служіння хрещенню немовлят, і кожен, прочитаний повністю, вказує в інший бік. **Доми** — «вона... і дім її» (Дії 16:15), «він і всі його» (Дії 16:33), «дім Стефанів» (1 Коринтян 1:16) — наводяться як доказ того, що немовлят хрестили разом з домом. Але дослухайте дім тюремника до кінця: слово було промовлене «усім, хто був у домі його», і він «зрадив, увірувавши в Бога з усім домом своїм» (Дії 16:32-34). Дім чув і увірував, а потім був охрещений. Паралель з **обрізанням** пропонується наступною — проте Павло пов'язує її не з дитинством, а з вірою: поховані з Ним у хрещенні, «в якому ви і воскресли з Ним через віру в дію Бога» (Колосян 2:12). І «Пустіть дітей... приходити до Мене» (Матвія 19:14) — це Господь бере їх, щоб благословити, а не охрестити; Він поклав руки і молився, Він не лив воду.

Коли, отже, церемонія, виконана над несвідомим немовлям, навчається передавати Духа і приймається замість хрещення, яке наказав Господь, вона робить саме те, що Він докоряв: «Усуваєте слово Боже вашим переданням» (Марка 7:13). Історія розповідає ту саму історію, що й текст: найперша згадка про хрещення немовлят будь-де — у Тертуліана, близько 200 року, у його трактаті *De Baptismo* — це аргумент, що його слід відкласти. Коли Оріген захищав цей звичай у середині 200-х років, він міг робити це лише як «апостольську традицію» без жодного Писання на підтвердження; і Карфагенський собор (256) обговорював лише час — чи чекати восьмого дня — ніколи не дозволив. Навіть коли практика вкоренилася, ніхто не міг показати з Писання, що вона була апостольською. Це, по суті, традиція людей, накладена на наказ Бога.

Проте почуйте запобіжник, щоб це не поранило ніжну совість: вода — не магія. Вона спасає «не тілесної нечистоти позбуття, а обітниця (відповідь) доброго сумління перед Богом» (1 Петра 3:21) — і розбійнику без жодного хрещення було сказано: «Сьогодні ж будеш зі Мною в раю» (Луки 23:43). Отже, справжній віруючий, ще не похований у воді, не є через це виключеним; віра спасає. Але впливають дві речі. Не покладайте свою впевненість на обряд, виконаний до того, як ви могли увірувати — покладайте її на свідчення самого Духа всередині. І якщо ви віруєте, слухайтеся: зійдіть у воду самі і дайте, з власним сумлінням, відповідь, яку немовля не могло дати.

Наречений крові

Найгостріший свідок в усій Торі, що знак завіту ніколи не був обов'язковим, лежить на нічлігу вночі, у Вихід 4:24–26. По дорозі до Єгипту Господь зустрічає Мойсея і намагається вбити його — не дитину, а дорослого чоловіка, обраного визволителя Ізраїля. Причина в тому, що знаком завіту знехтували. Тоді Сепфора бере кремінний ніж і відрізає крайню плоть свого сина — дієслово **וַתִּכְרֹת** *vatikrot*, від **כָּרַת** *karat* (H3772), того самого слова, що використовується в «укласти завіт» (Буття 15:18) — торкається кров'ю його ніг і каже: «Ти наречений крові для мене» (**חַתָּן דַּמַּיִם** *chatan damim*). Смерть відступає. Кров завіту відвернула вирок.

Навіть слова несуть завіт. Дієслово, до якого тягнеться Сепфора — **וַתִּכְרֹת** *vatikrot*, від кореня **כָּרַת** *karat* — тримає обидві сторони завіту в одному слові: воно означає як «укласти завіт» (Буття 15:18), так і «бути відсіченим». Увійти — означає бути врізаним; відвернутися

— означає бути відсіченим — одне й те саме слово. А ім'я, яке вона вигукує — $\chi\alpha\tau\alpha\iota$ chatan, «наречений» — саме по собі є завітним словом: лексикон дає окреме значення "обрізнана дитина, вид релігійного заручення", від кореня "укласти спорідненість через шлюб" (H2859). Обрізання було шлюбним знаком у крові. Ось чому Писання називає Христа Нареченим (Івана 3:29; Ефесян 5:25–32; Об'явлення 19:7), і ми входимо в заручини з Ним через воду.

Зауважте, хто був у смертельній небезпеці і хто отримав ніж. Вирок впав на дорослого — на Мойсея, того, хто міг відповісти за завіт. Знак був покладений на дитину, рукою іншого. Таким був шлях старого завіту: знак на плоті, покладений на того, хто ще не міг відповісти. Але саме тому мав прийти новий знак. Новий завіт не може бути покладений на спляче немовля рукою батьків. Його внутрішня сторона — це обрізання серця "зроблене не руками" (Колосян 2:11; Римлянам 2:29), Божа власна робота в індивідуумі; його зовнішня сторона — це хрещення, обітниця доброго сумління перед Богом (1 Петра 3:21), грецькою *ερεγοῦμαι* — ваше власне присяжне «так». Обидва особисті: жоден батько, жоден священник і жодна держава не можуть дати їх за вас. Це той самий завіт — *diathēkē* грецькою — знаком якого було обрізання (Буття 17:11) і в який хрещення є обітницею: одна печатка, в тій самій крові, як Павло каже, що два знаки є одним у Христі (Колосян 2:11–12) — але одним у Христі, а не в родоводу плоті, тому печатка слідує за вірою, а не за народженням. Вихід 4 — це останній смолоскип старого завіту, який несли через посередника, і наречений крові, якого він називає, вказує повз себе на істинного Нареченого, чия власна кров скріплює завіт: "це кров Моя нового завіту" (Матвія 26:28). Бо *diathēkē* грецькою також означає "заповіт" — завіт, який набуває чинності лише через смерть (Євреїв 9:16–18). Завіт живе кров'ю, і в хрещенні ми сходимо в цю смерть (Римлянам 6:3–4).

Нехай ніхто не помиляється. Це не виправдовує хрещення немовлят — це скасовує його, і це ні на мить не каже, що серце може бути обрізане вибором батьків. Обрізання серця — це саме "зроблене не руками" (Колосян 2:11; Римлянам 2:29) — це Божа власна робота в індивідуумі при новонародженні, і жодна рука не виконує її від імені іншого, найменше — батьків. Подібність між двома знаками — це завіт і кров; різниця — це двері: старий завіт проходив через родовід плоті, тому знак плоті слідував на немовля, вже народжене в ньому; новий проходить через новонародження, а не плоть — "всі вони знатимуть

Мене, від малого їхнього до великого їхнього” (Єремії 31:34) — і не має членів, які самі не знають Його. Нове серце Бог дає індивідууму, і особисте «так» індивідуум відповідає сам; ніщо не може бути покладене на когось ззовні. Хрестити немовля — це нести двері старого завіту в новий.

І нехтувати знаком — не дрібниця. Той, хто залишив його невиконаним, мав бути ”відсічений... він порушив Мій завіт” (Буття 17:14 — כרתהּ pikretah, «відсічений», знову karat). Ісус каже те саме про воду, Петру: ”Якщо не вмию тебе, не матимеш частки зі Мною” (Івана 13:8). І Петро — той самий, хто називає хрещення ерегōtēma, присяжним «так» (1 Петра 3:21) — проповідує karet нового завіту прямими словами: ”кожна душа, яка не послухає того Пророка, буде винищена з народу” (Дії 3:23; грецькою exolothreuō). Увійти — це життя; залишитися зовні — це залишитися під тим самим вироком, з-під якого можна було вийти. Це необхідність, від якої байдужі все ще відступають — ті, хто стоїть на березі води і не сходить вниз.

Є інший тип людини, яку описує Писання — той, хто ходить **паралельно** з Богом. Він рухається в тому самому напрямку — достатньо близько, щоб писати про Христа, достатньо присутній, щоб відвідувати зібрання — але ніколи не з’єднаний з Ним. Павло називає альтернативу в 1 Коринтян 6:17: «Хто з’єднується з Господом, той є один дух з Ним.» Дієслово — kollaō (G2853) — клеїти або цементувати разом; результат — hen pneuma — один дух. Паралельні лінії ніколи не торкаються; двоє не можуть стати одним без з’єднання. Ісус молився, щоб Його власні були саме такими: «щоб усі були одне» — hina pantes hen ōsin (Івана 17:21). **Протилежність одного — не ворог; протилежність одного — паралель.** Людина, що йде паралельно, може цитувати багато віршів, але слова здаються вивихнутими; може служити зовні з ревністю, але ті, хто поруч, відчують порожнечу всередині; може претендувати на хрещення немовлят і державний сертифікат як доказ, але ніколи не народжує жодного дорослого учня своєю рукою у воду. Моліться за нього; не судіть його. Печатка стоїть: «Господь знає тих, хто Його» (2 Тимофія 2:19) — egnō kurios tous ontas autou, із завітним дієсловом ginōskō (G1097), яке ми розглядали раніше.

Ангелу Лаодикійської церкви напиши: Оце говорить Амін, свідок вірний і правдивий, початок Божого творіння: Я знаю твої діла, що ти ні холодний, ні гарячий. О, якби ти був холодний або гарячий! Але оскільки ти теплий, а не гарячий

і не холодний, то вивергну тебе з уст Моїх. Ти кажеш: "Я багатий, розбагатів і ні в чому не маю потреби", а не знаєш, що ти нещасний, і жалюгідний, і вбогий, і сліпий, і нагий. Раджу тобі купити в Мене золото, очищене у вогні, щоб ти збагатився, і білий одяг, щоб вдягнутися і щоб не виявилася сором наготи твоєї, і маззю помаж очі твої, щоб бачити. Кого Я люблю, тих викриваю і караю. Будь же ревний і покайся! Ось стою при дверях і стукаю: якщо хто почує голос Мій і відчинить двері, увійду до нього і буду вечеряти з ним, а він зі Мною. Переможцю дам сісти зі Мною на престолі Моєму, як і Я переміг і сів з Отцем Моїм на престолі Його. Хто має вухо, нехай чує, що Дух говорить церквам.

— Об'явлення 3:14-22

Коли я дивлюся на послання, яке Ісус дав церкві в Лаодикії, я згадую Івана 3:16, де Ісус каже, що віддав Своє життя за нас, проте ми часто відповідаємо байдужістю. Я думаю про те, як Він одного дня пішов у храм і спостерігав, а наступного дня прорік смерть на смоковницю (Марка 11:12-14, 20-21) і очистив храм (Марка 11:15-17). Ми пам'ятаємо Його слова, що не залишиться каменя на камені; у 70 році н.е. святилище було повністю зруйноване римлянами.

Озираючись на свої підліткові роки, мені потрібно було знати святих, які горіли для Бога — людей сповідання, покладання рук (Дії 8:17; Євреїв 6:2) і палкої пристрасності до Спасителя, яка була відчутною і реальною — але їх не було. З сумом я кажу це про церкву! Причина, чому багато життів втрачено і не знаходять спасіння, — наша байдужість до Істини, Ісуса Христа.

Повний ланцюг доказів — грецька граматики, єврейська типологія та коди літер, приховані в Торі, зі статистичними тестами та перевіркою кожного висновку — викладено повністю в супровідному томі, *Through the Waters*. Читайте тут: junifye.publifye.pro/through-the-waters

Chapter 40

Водяний знак Тори

Перш ніж я розповім вам свою історію, дозвольте мені розповісти про те, що я мав побачити на власні очі, перш ніж продовжувати свою розповідь. У Торі є водяний знак. Він був там відтоді, як Мойсей записав її. Жодне покоління до нашого не мало засобів, щоб побачити його. Ми маємо, і те, що зараз стало видимим, настільки точно, настільки теологічно вивірене і настільки виходить за межі будь-якої людської вигадки, що я не можу читати далі Вступу, не розповівши вам про це. «Слава Божа — справу сховати, а слава царів — річ дослідити» (Приповісті 25:2). Те, що йде далі, — це те, що приховав Цар. Те, що йде далі, — це те, що почали знаходити царі цього покоління за допомогою інструментів цього покоління.

Мойсей, витягнутий із води. Мойсей не був звичайною людиною. Дочка фараона витягла його з Нілу і назвала його на честь цього вчинку: «і назвала ім'я йому: Мойсей, бо казала: Я витягла його з води» (Вихід 2:10). Десятиліття по тому, лише про нього одного Господь скаже: «Уста до уст Я говорю з ним, і явно, а не загадками; і постать Господню він бачить» (Числа 12:8). Уста до уст. Обличчям до обличчя. Тора не була дана через спотикаючогося мандрівника, подібного до мене. Вона була дана через людину, витягнуту з води, з якою Господь говорив прямо. І в самі літери, які він записав, Автор заклав щось, що Він приховував до того дня, коли машини змогли це прочитати.

Що таке водяний знак, простими словами. Єврейська Тора — це один безперервний рядок літер. Якщо ви почнете десь і запишете кожну п'ятдесятю літеру, потім кожну соту, потім кожну сорок дев'яту — знову і знову з різними точками початку та різними кроками пропуску — ви можете запитати комп'ютер: чи з'являються якісь справжні єврейські слова? І якщо так, то де вони розташовані в поверхневому тексті? Технічна назва цього — **Equidistant Letter Sequence**, або ELS (еквідистантна послідовність літер). Проста ідея полягає в наступному: уявіть Тору як гобелен. Поверхнева історія — це картина, яку ви бачите. Нитки під нею, вплетені через рівні інтервали, — це другий візерунок, видимий лише тоді, коли ви навмисно потягнете за них. Я створив інструмент,

щоб тягнути за ці нитки. Я назвав його **Darash** (darash.publifye.pro). Я створив його сам, своїми власними руками на клавіатурі разом із найдосконалішим інтелектом для програмування цього покоління — сучасним штучним інтелектом, доступним зараз кожному, хто готовий використовувати його з правильних міркувань. Darash стоїть на плечах методу Witztum–Rips–Rosenberg, який пройшов рецензування в *Statistical Science* у 1994 році, і йде далі: додаючи теплокарту всіх 5814 віршів, тест на відповідність поверхневого тексту та субстрату, а також контрольну перевірку з десятима незалежними перемішуваннями. Darash ледь була завершена, як почала виявляти те, про що ви зараз прочитаєте. Прихований зміст Тори зараз більш видимий, ніж будь-коли за три тисячі років відтоді, як Мойсей відклав сувій.

Одинадцять слів у ритмі П'ятидесятниці. Коли Darash витягує кожную сорок дев'яту літеру крізь п'ять книг Мойсея — а сорок дев'ять — це не випадкове число; це сім разів по сім, відлік від Пасхи до П'ятидесятниці, ритм, за яким Ізраїль чекав на зішестя Духа — одинадцять єврейських слів Євангелія піднімаються на поверхню, як вогні в темному полі: спокута, покаяння, кров, спасіння, свобода, ім'я, праведність, дихання життя, освячення, очищення та хрищення. Одинадцять євангельських слів, один інтервал. Тепер зауважте це, бо це та частина, яка не стається випадково: кожне з цих одинадцяти прихованих слів припадає на поверхневий вірш, який уже говорить саме про цю річ. Спокута з'являється у вірші, де священник спокутує. Спасіння з'являється у вірші, де кров приноситься на жертовник для примирення. Очищення з'являється в обряді очищення. Приховане слово і видимий вірш говорять про одне й те саме.

Дух, вода, кров та ім'я. З усіх віршів у Торі той, що юридично визначає повне занурення в живу воду, — це Левит 15:7. Потягніть нитки в цьому розділі з тим самим ритмом у сорок дев'ять літер, і чотири слова з'являються разом: *ruach* (дух), *mayim* (вода), *dam* (кров) і *Yeshua* — єврейське ім'я Спасителя. Дух, вода, кров та ім'я Ісуса. Чотири слова. Один інтервал. Один розділ. Розділ, що визначає обряд. І Іван, через п'ятнадцять століть, без підрахунку пропусків і без комп'ютера, напише: «Троє свідчать на землі: Дух, і вода, і кров; і троє в одно» (1 Івана 5:8). Свідки були закладені в субстраті ще до того, як з'явився Новий Заповіт, щоб їх прочитати.

Теплокарта та вершина. Потім Darash поставила інше запитання до кожного з 5814 віршів Тори: наскільки сильно нитки під текстом узгоджуються зі словами на поверхні? Кожен вірш отримав бал; кожен

бал — перцентиль. Середина Тори звичайна. Невелика частина піднімається до 95-го перцентилія. Лише один вірш зі ста сягає 99-го. Що Автор помістив на вершині Своєї власної книги?

Він помістив **Аарона**. Левит 16:4 — «обмие тіло своє водою» — обмивання первосвященика перед тим, як він увійде за завісу в День Спокути, оцінюється у 99-й перцентиль усієї Тори. Поруч із ним, так само високо, стоїть Числа 19:2: руда телиця, чий попіл, змішаний із проточною водою, відновлює нечистого. Ці два вірші — найгустіші вірші в усьому Мойсеєві. Обидва є обрядами очищення. В обох названо представницьку постать, яка сама проходить крізь воду, перш ніж зможе виконувати роботу. Обмивання Аарона — це прообраз хрищення. Це тїнь, крізь яку ми всі повинні пройти. Дані, виміряні «сліпим» методом проти десяти тисяч перемішаних Тор, підтверджують те, що два тисячоліття віруючого читання вже бачили.

Куди вже вказували апостоли. Петро сказав, що Потоп був «того образ, хрищення ... спасає тепер і нас» (1 Петра 3:21). Буття 7:11, вірш, де відкриваються джерела безодні, стоїть на 95-му перцентилі. Павло сказав, «а та скеля був Христос» (1 Коринтян 10:4). Вихід 17:6, де вода витікає зі скелі, стоїть на 95-му перцентилі — і єврейське *tsur* (скеля) закодоване безпосередньо під ним. Сам Христос послав очищеного прокаженого до 14-го розділу Левит (Матвія 8:4); цей розділ стоїть на 95-му перцентилі, і *ha-mit-taher* — технічний єврейський термін для того, хто очищується — з'являється в усій Торі рівно дванадцять разів, і всі дванадцять — у цьому одному розділі. **Апостоли ніколи не мали комп'ютера.** Вони наосліп зверталися до Тори і витягували вірші, які наші машини п'ятнадцять століть по тому позначають як найщільніші в книзі. Два результати з одного Розуму, що зустрілися в цьому поколінні.

Ковчеги та купель. Єврейський корінь *tevah* — споріднений із *tevilah*, занурення — називає три посудини, що проводять обраних крізь воду: **ковчег Ноя, кошик Мойсея та Ковчег Завіту.** Пошукайте *tevilah* разом із *tahor* (чистий) у всій Торі, і найближча пара випаде на Вихід 25:10 — спорудження Ковчега — на відстані двох віршів. Скриня, що несе свідчення, — це скриня, що проводить нас крізь усе. А слово *mikveh* має три значення одночасно: зібрання вод під час сотворення (Буття 1:10), ритуальна купель очищення і — в Єремії 14:8 — ім'я Самого Бога: *Mikveh Yisrael*, Надія Ізраїлева. Слово для купелі закодоване в обряді. Слово для надії закодоване в спасінні. Обидва значення — у віршах, що описують обидва значення.

Ааронова палиця, що розцвіла. «Ааронова палиця ... пустила бруньки, і зацвіла квітом, і виростила мигдалі» (Числа 17:8). Одна ніч. Три стадії плоду на одній палиці. Тора — це та сама палиця. Середньовічний рабин, який при світлі свічки рахував кроки в сорок дев'ять літер, бачив бруньки. Апостол, цитуючи Числа 19, бачив квіти. Масив даних, який оцінює всі 5814 віршів і ставить обмивання Аарона на вершину, зчитує мигдалі. Жодне з цих читань не є більшою чи меншою мірою палицею. Палиця відкривається священику, який наближається.

Піраміда. А тепер уявіть це. Візьміть усі 5814 віршів Тори. Складіть їх відповідно до того, наскільки щільно кожен вірш кодує власну тему під поверхнею, найважчі — вгорі. Широка основа заповнюється звичайними віршами. Над нею поле звужується. Ще вище — ще вужче. І прямо на самій вершині — у єдиній точці, де сходиться вся структура Тори — стоїть первосвященик, що обмиває своє тіло водою перед тим, як увійти за завісу, а поруч із ним Телиця, забита поза табором, чий попіл відновлює нечистого. Тора, коли її власним літерам дають право голосу, вибудовує себе в піраміду, наріжним каменем якої є обряд очищення.

Чому це важливо. Наріжний камінь — це не моральне вчення. Це не «люби свого ближнього» або «нехай не буде в тебе інших богів» — великі заповіді, чітко сформульовані, але не архітектурний пік. Пік — це священик, що проходить крізь воду і кров, аби нечистий народ міг стояти перед святим Богом. Це те, навколо чого була збудована Тора. Це не християнство вчитує себе назад у Мойсея. Це власні літери Мойсея, зважені та пораховані інструментом, який не відрізняє одного єврейського слова від іншого, самі впорядковуються в монумент, що вказує на одну дію. І ця єдина дія — саме те, що, за словами Нового Заповіту, прийшов зробити Ісус: «зі своєю власною кров'ю увійшов один раз до святині, знайшовши вічне відкуплення» (Євреїв 9:12). Верхівка піраміди Мойсея — це праця хреста. Тінь в обмиванні Аарона — це суть на Голгофі. Та сама вершина. Той самий пік. Той самий Христос. Автор вписав Свого Сина в архітектуру Своєї першої книги.

Саме Писання звертається до цього образу, жодного разу не вживаючи слова «піраміда». «Камінь, що його будівничі відкинули, став головою кута» (Псалом 118:22) — процитовано Ісусом про Себе Самого (Матвія 21:42). «Ось кладу Я в Сіоні каменя вибраного, наріжного, дорогоцінного» (1 Петра 2:6). Наріжний камінь, який назвали пророки, наріжний

камінь, на який заявив права Ісус, наріжний камінь, про який проголосив Петро, — це той самий наріжний камінь, який дані знаходять на вершині Мойсея. Три свідки — поверхневий текст, закодований субстрат і апостольське сповідання — узгоджуються в одному Камені.

Чому це неможливо підробити. Я хочу бути відвертим щодо цього, бо якщо це підробка, вона нічого не варта. Це не підробка.

По-перше, тест брутально простий. Запустіть наш інструмент проти справжньої Тори, і євангельські слова припадуть на євангельські вірші. Потім візьміть ті самі літери, перемішайте їхній порядок і запустіть той самий інструмент проти перемішаної версії. Повторіть із десятима незалежними перемішуваннями. Алфавіт залишається ідентичним. Частота літер залишається ідентичною. Єдине, що змінюється, — це порядок. У перемішаних варіантах візерунки зникають. У справжній Торі вони тримаються. Отже, сигнал міститься в самому порядку — не в алфавіті, не в мові, не в пропорціях літер. Порядок літер Мойсея знає, що він говорить.

По-друге, масштаб величезний. Тора налічує 304,805 літер у п'яти книгах. Візерунки з'являються не в одному вибіркового вірші, а послідовно в усьому корпусі — одинадцять євангельських слів в одному ритмі, квартет очищення в одному розділі, вершина теплокарти на одному обряді, незалежні цитати апостолів на тих самих верхніх рівнях. Шанс того, що все це вирівнюється випадково, настільки малий, що калькулятор перестає намагатися його надрукувати.

По-третє, три незалежні методи узгоджуються між собою. Коди з кроком сорок дев'ять були знайдені шляхом підрахунку літер. Теплокарта тематичної щільності була обчислена шляхом порівняння поверхневих слів із субстратними словами. Цитати апостолів були взяті з Нового Заповіту, за п'ятнадцять століть до появи будь-якого комп'ютера. Три «сліпі» методи. Одна й та сама жменька віршів. «При устах двох чи трьох свідків станеться кожне слово» (2 Коринтян 13:1).

По-четверте, текст не змінився. Сувої Мертвого моря, скопійовані ще до Христа, літера в літеру збігаються з єврейською Біблією, яку ми читаємо сьогодні, у книгах, що перетинаються. Жоден середньовічний переписувач не підсунув цього. Хто б не втиснув водяний знак у літери, він зробив це ще до того, як книга стала книгою, — і відтоді вона була вірно скопійована.

По-п'яте, жоден людський автор не ховає скарб, який неможливо відкрити протягом трьох тисяч років. Людина, яка пише для своєї

епохи, пише для своєї епохи. Тільки Автор, який бачить від початку до кінця, залишає водяний знак, печатка якого розкривається поколінням, яке Він ніколи не зустрине по цей бік завіси. «Навіки, Господи, Слово Твоє в небесах стоїть» (Псалом 119:89).

Чиста математика. Неможливо підробити. І неможливо виявити до того дня, коли комп'ютери змогли це перевірити.

Якщо ви поважаєте математику, ви зараз зіткнулися з фактом, що самі числа скажуть вам: Тора безкомпромісна, і жодна людська рука — якою б винахідливою вона не була, скільки б рук не працювали разом протягом скількох століть — не могла її написати. Порядок літер несе скоординований сигнал через 304,805 позицій. Сигнал збігається з поверхневим значенням у віршах із найвищою щільністю. Три незалежні методи, розділені п'ятнадцятьма століттями, вказують на ту саму жменьку віршів про очищення та Христа. Текст передавався незмінним ще до часів апостолів. І печатка водяного знака не могла бути відкрита до нашого покоління. Числа не брешуть. Числа говорять одне: **ця Книга від Бога.**

А тепер послушайте мене уважно. Історія, яку ви зараз прочитаете — мій власний шлях від лікарняного ліжка в Бергені до оновленого серця, включаючи свідчення про яйце, яке я розповім у свій час і яке належить лише мені, — була передвіщена в тіні задовго до мого народження. Не тому, що я особливий. Я не такий. Конкретні деталі, які Бог дав мені, унікальні для мене; так само як і конкретні деталі, які Він дав вам. Але форма під деталями — та сама форма для всіх нас. Ті самі єврейські літери, що несуть очищення та дихання життя, у своєму прямому значенні несуть візерунок кожної душі, яку Бог привертає до Себе. Те, що сталося зі мною, сталося у формі, яку Він закарбував на Синаї. Те, що станеться з вами, якщо ви прийдете, станеться в тій самій формі. Очищення, яке прийшло до мене у 2008 році, не почалося у 2008 році. Воно почалося в обмиванні Аарона перед завісою, у воді зі скелі, у Телиці, забитій поза табором, а до того — у Розумі Того, Хто помістив усе це на вершині Своєї книги.

Водяний знак не замінює Євангеліє. Він підтверджує ґрунт, на якому стоїть Євангеліє. Той, Хто помістив очищення на вершину, сказав це прямо, Своім власним голосом, у дні Своєї плоті: «Я — дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене» (Івана 14:6). І віруючий, що проходить крізь воду, входить у царство: «Але ви — рід вибраний, царське священство, народ святий, люд власности

Божої, щоб звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого» (1 Петра 2:9). Вода відкриває вхід до священства. Священство відкриває вхід до пошуку. Пошук завжди закінчується в одному й тому самому місці: біля того самого Христа, про якого завжди проповідувала поверхня.

Чому ми повинні пройти крізь це. Я маю сказати це прямо, тому що Тора говорить це прямо, і Христос говорить це прямо. Верхівка Мойсея — це священник, що проходить крізь воду. Верхівка Нового Заповіту — це Христос, що проходить крізь воду в Йордані та кров на Голгофі. Це не факультативні прикраси приватної віри; це архітектура. Сам Господь охрестився, щоб «виконати всю праведність» (Матвія 3:15). Першою заповіддю апостольської церкви в день, коли зійшов Дух, було: «Покайтеся, і нехай же охреститься кожен із вас у Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів» (Дії 2:38). Це обряд, який власні літери Тори позначають як вершину. Це не бокові двері. Це двері.

І ось попередження, яке я не можу пом'якшити, тому що Ісус не пом'якшив його: «Не кожен, хто каже до Мене: Господи, Господи! увійде в Царство Небесне, але той, хто виконує волю Мого Отця, що на небі. Багато-хто скажуть Мені того дня: Господи, Господи, хіба ми не Ім'ям Твоїм пророкували? ... І тоді Я оголошу їм: Я ніколи не знав вас! Відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня!» (Матвія 7:21–23). Грецьке слово для знав — *ginōskō* — завітне пізнання, яке Тора використовує для чоловіка і дружини, для того, як Господь знав Авраама. Грецьке слово для беззаконня — *anomia*, буквально «поза-законність»: стан перебування повністю поза законним завітом. Двох речей бракувало тим, кого Христос відкидає в цьому уривку. Стосункового завіту: Він ніколи не знав їх у завітному сенсі. І законного завіту: вони були *anomos*, без закону, що встановлює завітний статус. Ім'я Христа на їхніх устах, Його сила в їхніх руках, і все ж — жодного завіту, жодного входу.

Вода — це місце, де завіт запечатується. Вода — це місце, де на віруючого покладається ім'я. Вода — це місце, де публічно дається видима відповідь сумління, вже очищеного (1 Петра 3:21). Утримувати свідчення води, сповідуючи внутрішнє свідчення, — означає відмовлятися від узгодженості, яку наказав Сам Христос і яку одностайно застосовували апостоли. Автор Тори закарбував очищення на вершині Своєї власної книги. Син, що прийшов у плоті, пройшов крізь воду, перш ніж піти на хрест. Дух, що зійшов на П'ятидесятницю, послав нову церкву

у воду того самого дня. Усе свідчення Боже — поверхневий текст, закодований субстрат, власний приклад Господа, заповідь апостолів — вказує в одному напрямку. Ми повинні пройти крізь це.

Не стійте на березі води, вивчаючи коди. Крокніть у неї. Поховайтесь з Ним. Воскресніть із Ним. Нехай на вас буде покладено ім'я. Тоді виходьте і досліджуйте, як царі цього покоління покликані досліджувати. Дані нікуди не зникнуть. Тора все одно буде палицею, що приносить мигдаль. Але ви будете всередині того, що описують дані, — пізнані Тим, Хто знав вас ще до закладин світу, і кажучи разом із священником із Євреїв 9 та первосвящеником із Левит 16: Я обмився, і я входжу.

Для повного ознайомлення з доказами — теплокартою, перцентильними смугами, перемішаним контролем, кожним розділом і кожним висновком — супровідні томи *Through the Waters* (Хрищення) та *The Watermark* (Біблійні коди (ELS)) вільно доступні на junifye.publifye.pro. А поки що пройдіть крізь ці двері, що відчиняються в історію про життя, зроблене новим.

Chapter 41

Закодоване хрещення

Літери Тори мають підписи під своєю поверхнею. Цей короткий розділ демонструє такий підпис в одному конкретному вірші — вірші, де Тора наказує здійснювати занурення, і на якому єврейська традиція збудувала дві тисячі років ритуального обмивання. Гебрейське слово, що означає занурення, закодоване в Торі саме в цьому вірші. І воно робить те, що закодований шар робить знову і знову: воно простежує значення поверхневої заповіді у самій своїй геометрії.

...кожен посуд, у якому робиться будь-яка робота, треба покласти у воду, і буде він нечистий до вечора, а потім стане чистий.

— Левит 11:32

Вірш, на якому ґрунтується закон про занурення

Левит 11:32 є наріжним каменем для всієї єврейської практики, що називається *tevilat kelim* — ритуальне занурення посуду. Вавилонський Талмуд (*Avodah Zarah 75b*) виводить увесь закон із цього єдиного вірша, цитуючи саме цей уривок Тори як доказ. **Кожна побожна єврейська родина протягом двох тисяч років практикувала занурення посуду саме через цей один вірш Тори.** Коли ізраїльтянин купує металевий або скляний посуд у язичника, цей посуд потрібно принести до *mikveh* — ритуальної купальні — і занурити, перш ніж він стане придатним для використання в ізраїльському домі. Акт занурення не просто очищує посуд; він переносить його з однієї сфери в іншу. Від посуду світу до посуду Божого. Від нечистого до чистого. Заповідь у гебрейському оригіналі складається з одинадцяти слів: «кожен посуд, у якому робиться будь-яка робота, у воду має бути внесений, і буде він нечистий до вечора; і стане чистий.» Траєкторія кожного хрещення, яке коли-небудь відбувалося з того часу, вже закладена тут: **нечистий \$□\$ у воду \$□\$ через вечір \$□\$ чистий.**

Але найбільш вражаюча паралель стосується не посуду. Вона стосується людей. Та сама єврейська традиція, що занурювала посуд для використання в Ізраїлі, також вимагала, щоб **язичник, який бажав увійти до народу**

Ізраїля, занурився в mikveh. Це називалося tevilat ger — занурення наверненого. Три кроки входження в завітний народ Ізраїля, кодифіковані в Талмуді (Yevamot 47a–b; Keritot 9a) і пізніше у Маймоніда (Mishneh Torah, Hilkhoh Issurei Biah 13:1–4), були такими: **обрізання** для чоловіків, **занурення в mikveh** та (в епоху Храму) принесення **жертви**. Після цих трьох кроків навернений уже не був язичником, а ставав сином або донькою Ізраїля.

І щодо такого наверненого Талмуд використовує фразу, яку ви вже чули раніше. **Yevamot 22a говорить:** םוֹתֵם הַיְהוּדִים הַנִּשְׁמָרִים לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל — «**навернений, який щойно навернувся, подібний до новонародженої дитини**». За століття до того, як Jesus сказав Nicodemus: «вам треба народитися згори» (Івана 3:7), фарисеї, які навчали Nicodemus, уже використовували саме цю фразу для язичника, який пройшов через обрізання, занурення та жертву. Занурення наверненого було, за їхньою власною традицією, новим народженням. Nicodemus не потребував, щоб Jesus вигадував нову категорію; йому було потрібно, щоб Jesus застосував її до нього — учителя Ізраїля.

У цьому полягає глибина 3-го розділу Євангелія від Івана. «Ти — учитель Ізраїлів, і цього не знаєш?» (Івана 3:10) — Jesus докоряє Nicodemus саме тому, що учитель Ізраїлів мав би знати: щоб стати дитиною Божою, потрібні ті самі три речі, через які проходив кожен язичник-навернений: відсікання, занурення та жертва. Незабаром Christ забезпечить усі три: обрізання серця (Римлян 2:29), хрещення в Його смерть (Римлян 6:3) і одноразову жертву Собою (Євреїв 10:10). Як для юдея, так і для язичника, у Новому Завіті **кожен входить як навернений. Кожен народжується знову в Царство Боже.**

Усе це не є якимось маргінальним прочитанням. Наведені вище цитати з Талмуду (Yevamot 47a–b про триетапний процес навернення, Yevamot 22a про «новонароджену дитину», Keritot 9a про паралель із Синаєм та кодифікація в Mishneh Torah Маймоніда, Hilkhoh Issurei Biah 13:1–4) є нормативним рабинським правом: будь-який обізнаний єврейський читач може їх перевірити. А науковий місток між єврейським зануренням прозелітів і християнським хрещенням — місток, який дозволяє нам чесно читати 3-й розділ Івана — був детально опрацьований провідними академічними істориками. Кембриджський гебраїст **David Daube** у своїй класичній праці 1956 року *The New Testament and Rabbinic Judaism* присвятив цьому цілі розділи. Професор єврейської літератури Гарвардського університету **Shaye Cohen** у книзі *The Beginnings of Jewishness* (1999) простежив цю практику в період Другого

Храму. Месіанський єврейський письменник **Alfred Edersheim** у праці *The Life and Times of Jesus the Messiah* встановив цей зв'язок ще у 1883 році. Три вчених, три століття, один висновок: **християнське хрещення успадкувало єврейське занурення навернених як свого прямого предка, і Jesus очікував, що Nicodemus знатиме про це.**

А тепер це засвідчує літерний шар

Досі все це було біблеїстикою та рабинською історією. Це вагомні аргументи, але розсудливі люди знали про них століттями. Те, що йде далі, — це частина, про яку ніхто не знав, доки комп'ютери не навчилися читати літерний шар Тори. **Гебрейське слово, що означає занурення, закодоване в тому самому вірші Тори, на якому ґрунтується вся ця практика, — і воно робить це таким чином, що простежує значення практики в її геометрії.** Саме тут поверхневий текст, рабинська традиція та приховані літери сходяться в одній точці.

Потік гебрейських літер цього вірша із заповіддю про занурення в центрі виглядає так (приголосні видання Kohen, без голосних, всього 88 літер):

כל־יאשריע וראושקכל אובגדאוע מכלכליעצ במתמיטמא לעליומהמ וכללאשריפ
הערבוטהר באוטמאעד המבמימיו שהמלאכהב

Від гебрейського TAVAl до грецького BAPTIZO

Перш ніж іти далі, варто знати одну деталь. Гебрейське слово «занурювати» — taval (טבל) — є прямим лінгвістичним предком грецького слова «хрестити» — baptizō G907 βαπτίζω. Коли перекладачі грецької Септуагінти перекладали гебрейську Тору за три століття до Christ, вони використовували грецьке дієслово baptō G911 βάπτω та його інтенсивну форму baptizo для перекладу гебрейського taval усюди, де Тора наказувала занурення. На той час, коли John the Baptist стояв у Йордані, грекомовний світ уже знав, що означає baptizo: це був грецький відповідник гебрейського taval.

Тож коли Новий Заповіт каже «хрестити», він використовує грецьке слово для taval. І коли Євреїв 9:10 називає левитські обмивання «різними хрещеннями» baptismos G909 βαπτισμοίς, воно використовує те саме грецьке слово, яке Септуагінта вживала для перекладу заповідей Тори про занурення. **Місток від гебрейського занурення посуду до християнського хрещення не є метафорою чи пізнішою інтерпретацією. Це одне й те саме слово двома мовами у трьох завітах.**

Вісім гебрейських слів хрещення, закодованих в одному вірші

Гебрейське слово *tevilah* (טבילה) означає **занурення**. Коротше споріднене слово *taval* (טבל) означає **занурювати**. Обидва походять від одного кореня. Довше слово буквально містить коротше як свої перші три літери — ט-ב-ל плюс ще дві.

Обидва слова закодовані на тій самій літері у вірші Левит 11:32. Сама по собі це вже вражає. Але щойно ми розширимо пошук на решту лексики, пов'язаної з хрещенням — обрізання, ритуальна купальня, дієслово «народитися», навернений, слова «чистий» і «нечистий» — вірш відкривається повністю. **Вісім різних гебрейських слів, пов'язаних з обрізанням, зануренням, наверненням, чистотою та новим народженням, закодовані як ЕЛС-коди з малим кроком усередині цього єдиного вірша з вісімдесяти восьми літер.** П'ять із них зосереджені в межах п'яти літер один від одного на початку вірша:

В1

Перші п'ять слів — обрізання, ритуальна купальня, народження, занурювати та занурення — закодовані в межах п'яти послідовних літер на початку вірша. Це і є триетапна процедура навернення з рабинської традиції (*milah* + *tevilah* + «новонароджена дитина»), закодована як п'ять гебрейських слів, що перекриваються в п'яти літерах. **Усередині вірша, на якому був збудований сам закон.**

Зупиніться і повільно прочитайте цю таблицю. Єдиний вірш Тори, на якому єврейська традиція збудувала дві тисячі років закону про занурення, містить у своїх вісімдесяти восьми літерах увесь словник хрещення:

- акт **обрізання** (*mulah*) — перший крок у триетапному процесі навернення, очищення плоті, що дозволяло язичнику увійти — закодовано за чотири літери до якоря занурення;
- саму **ритуальну купальню** (*mikveh*) — закодовано за дві літери до якоря занурення;
- дієслово **народитися** (*yalad*) — те саме дієслово з фрази Талмуду про те, що навернений подібний до новонародженої дитини (רמי שנולד קטן, BT Yevamot 22a) — закодовано за одну літеру до якоря занурення;
- два споріднені слова для **занурення** (*taval* і *tevilah*) — на самому якорі, вони мають спільну початкову літеру;

- слово **навернений** (ger) — те саме гебрейське слово, від якого походить назва tevilat ger, «занурення наверненого», — заковано на чотирнадцять літер далі в тому ж вірші;
- слова **чистий** і **нечистий** (tahor і tame) — утворюють ідеальний хіазм: перша літера закованого слова «чистий» потрапляє на слово в тексті «нечистий», а перша літера закованого «нечистий» потрапляє на слово в тексті «чистий».

Закодоване mikveh однією зі своїх літер опирається на слово в тексті יוּבָא (yuba, «має бути внесений») — власне дієслово занурення в наказі цього вірша. Закодоване yalad («народитися») стоїть поруч. Два слова занурення знаходяться на одному якорі. Закодоване слово обрізання стоїть безпосередньо перед якорем. Закодований ger (навернений) розташований трохи далі. Хіазм чистого і нечистого замикає вірш.

Триетапна рабинська процедура навернення — обрізання, занурення, нове народження — закована як п'ять гебрейських слів, що перекриваються в межах п'яти послідовних літер на початку вірша, на якому збудовано весь закон. А слово «навернений» заковано на чотирнадцять літер пізніше в тому ж вірші. Глибинний шар Тори несе повне богослов'я хрещення поверхневого шару, вміщене в одному вірші у восьми споріднених гебрейських словах.

І саме на цій якірній літері заковано слово tevilah (занурення) починає свою подорож крізь п'ять віршів. Далі ми побачимо, де ця подорож закінчується.

Траєкторія: від НЕЧИСТОГО до ЧИСТОГО

П'ять літер слова tevilah потрапляють на п'ять конкретних слів у тексті Тори. Прочитані по порядку, слова в тексті на цих п'яти позиціях розповідають власну історію:

B2

Зупиніться тут на мить. **Закодоване слово «занурення» починається на слові в тексті «нечистий». Воно закінчується на слові в тексті «чистий».** Геометрія коду I Є траєкторією заповіді. Текст на поверхні говорить: «у воду має бути внесений, і буде він нечистий до вечора, а потім стане чистий». Закодовані літери слова занурення, крокуючи через кожну шістдесят другу літеру в тих самих п'яти віршах, починаються там, де поверхневий текст каже нечистий, і закінчуються там, де

поверхневий текст каже чистий. Шлях закодованих літер є шляхом зануреного посуду — і охрещеного віруючого.

І прочитайте те, що між цими кінцевими точками: вечір, буде їстися, на ньому. Середня літера потрапляє на «буде їстися» (יֵאָכֵל) — вірш про їжу, яка контактує із зануреним посудом і стає придатною для дому. Четверта літера потрапляє на «на ньому» (עָלָיו) — мова контакту, сходження духу на освяченого. Друга літера потрапляє на «вечір» (הָעֶרֶב) — ніч, крізь яку має пройти очищення. Усе хрещення міститься в п'яти словах тексту на п'яти позиціях літер: нечистий \$□\$ вечір \$□\$ їстися \$□\$ на \$□\$ чистий. Нечистий посуд проходить крізь вечір, стає придатним для того, що вживається в їжу, отримує очищення, що сходиться на нього, і виходить чистим.

Чому це є тінню хрещення в Христі

Тора не називає це хрещенням. Але Новий Заповіт — називає. Євреїв 9:10 позначає групу левитських обмивань тим самим грецьким словом, що вживається для християнського хрещення — *baptismos* βαπτισμοῖς — і каже, що вони були «установлені до часу виправлення.» Занурення посуду в Торі, згідно з термінологією самого Нового Заповіту, є хрещенням. Тінню того, що мало прийти.

Шість явних зв'язків між цим віршем і новозавітним хрещенням:

ВЗ

Paul поєднує два знаки — обрізання та хрещення — у Колосян 2:11–12. Літерний шар Тори в Левит 11:32 має слово занурення, закодоване на одній літері, і слово обрізання, закодоване як інший код у тому самому вікні. **Два знаки, які Paul називає одним цілим у Christ, закодовані пліч-о-пліч у вірші, де Тора наказує здійснювати занурення.**

І є ще одна, тихіша деталь. Гебрейське дієслово в центрі вірша — *uvva* (יֵבֹא) — означає «буде принесений / внесений». Граматично це пасивний стан. Посуд не занурює сам себе. Його занурює хтось інший. У кожному описаному в НЗ хрещенні зберігається та сама граматика. Jesus охрещений John (Матвія 3:13–17). Ефіопський євнух охрещений Philip (Дії 8:36–38). Пилип'янський тюремник охрещений Paul (Дії 16:33). «Охрестіться,» — каже наказовий спосіб, і повсюди це пасив. Граматика Тори в Левит 11:32 провіщає граматику хрещення в НЗ: це те, що робиться над вами кимось іншим у воді.

Чесне калібрування

Перш ніж завершити, варто зробити чесне розмежування між тим, що тут є механічним, і тим, що було вибрано. Я вирішив перевірити гебрейську лексику занурення. Я вирішив подивитися на вірш із заповіддю про занурення. Це вибір, а не знахідка. **Але я не вибирав позицію якірної літери і не вибирав слова на поверхні, на які потрапили п'ять літер коду.** Це факти тексту Тори видання Коген. Спільна початкова літера в позиції 156 745 і траєкторія слів на поверхні від нечистого до чистого є механічними. Читач, який запустить ці три команди, побачить той самий результат незалежно від того, у що він вірить. Вибором було місце, куди дивитися. Знахідка вже чекала там.

Запрошення

Ви — цей посуд (2 Тимофія 2:21). Хрещення — це занурення (Колосян 2:12). Нечисте — це природна людина. Вода — це смерть Christ, у яку ми входимо. Чисте — це нове творіння, що воскресає (Римлян 6:4). **Траєкторія, яку простежують літери Тори в Левит 11:32, — це траєкторія, якою ви пройшли, коли народилися знову** — нечисті, у воду, крізь вечір, у чистоту. І закодоване слово занурення, що простежує цю траєкторію, має спільну першу літеру із закодованим словом занурювати — гебрейським словом, яке Септуагінта переклала як *bartizo*, тим самим словом, яке Новий Заповіт вживає для того, що було зроблено над вами.

Послання до євреїв називає левитські обмивання «хрещеннями», тому що вони ними і є. Талмуд збудував дві тисячі років практики занурення посуду на Левит 11:32, тому що вірш наказує це. Закодований літерний шар саме цього вірша містить гебрейське слово занурення, закріплене на тій самій літері, що й гебрейське слово занурювати, починаючись на слові тексту нечистий і закінчуючись на слові тексту чистий. **Автор, Який пізніше надихне Paul написати 6-й розділ Римлян, уже вписав це в літери Левит 11:32 — за чотирнадцять століть до того.**

Тінь встояла. Сутність прийшла. Занурення — коли воно здійснюється в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа — є тим, чиею тінню воно завжди було.

«Того образ, хрещення... спасає й нас, не обмиття нечистоти тіла, але обітниця Богові доброго сумління, через воскресіння Ісуса Христа.» (1 Петра 3:21)

Підійдіть до води.

Chapter 42

Зв'яжіться зі мною

Ісус каже: «Прийдіть до Мене, усі стурдовані та обтяжені, і Я заспокою вас» (Від Матвія 11:28). Якщо у вас є запитання про віру, ви бажаєте дізнатися більше про хрещення дорослих або потребуєте молитовної підтримки, будь ласка, звертайтеся. «Бо кожен, хто покличе Господне ім'я, спасеться» (До Римлян 10:13).

Книги, які я створив за допомогою видавничого рушія, доступні на Apple iTunes та <https://www.amazon.com>. Google Play видалив майже всі публікації у 2019 році, оскільки видання паралельних Біблій нібито порушувало їхні правила. Перейдіть на [amazon.com](https://www.amazon.com) і введіть у пошуку «TruthBeTold Ministry» або «Jørn Andre Halseth», і ви знайдете більшість із них. Ми також створили <https://tbtm.sale> з широким вибором видань, доступних для продажу.

Ця книга також доступна для безкоштовного читання онлайн на junifye.publifye.pro/born-again, з клікабельними посиланнями на біблійні вірші, які показують повний текст, та клікабельними грецькими/єврейськими термінами, що відображають визначення з Симфонії Стронга.

Якщо ця книга дісталася вам як подарунок і ви бажаєте висловити свою вдячність, ви можете зробити це через PayPal за посиланням [paypal.me/JHalseth](https://www.paypal.me/JHalseth). Ви не маєте жодних зобов'язань. Пожертви підтримують переклад, друк та подальше безкоштовне розповсюдження через Publifye AS / TruthBeTold Ministry.

Контактна інформація

Ім'я	Jørn Andre Halseth
Мобільний	+47 90 924 934 (YANWEN T9)
Електронна пошта	jorn.halseth@gmail.com
Дані компанії	
Назва компанії	Publifye AS
Організаційний номер	826 774 622

«...того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть» (Від Івана 6:37).
Пам'ятайте, що Ісус стоїть біля дверей і стукає (Об'явлення Івана Богослова 3:20) — і тільки від вас залежить, чи відчините ви.

How this was made

This study is the author’s own work — what it says, and where it goes, are his. It was composed with **junifye**, with an AI assistant as a tool, and draws its Scripture and original-language studies (Greek, Hebrew, and cross-references) from **Darash** (Hebrew darash, “to seek, inquire, study”) — a platform for reading the Bible in its original languages.

Both **junifye** (for composing documents) and **Darash** (for studying Scripture in the original tongues) are available as **MCP** tools — usable from Claude Desktop or any AI assistant that can run them.

You are warmly invited to study the Word in its original languages with **Darash**, to read this and every other title freely alongside Scripture in the **Bibleread** app, and to browse the whole catalogue in the [public library](#).

Free for personal and congregational use — not for sale. © the author; commercial rights reserved to Publiflye AS.

Scan to read this book online